

ఆంధ్ర సచిత్రవారపత్రిక

25 నయాపైసలు
25-6-'58

ANDHRA PATRIKA
ILLUSTRATED WEEKLY

AR

“రాజు వెడతె...”

ఫోటో : ఎన్. గిరిధర్.

దృ ఢ శ క్రి....

తుమార్ తో వండిన మీభోజన
పదార్థముల నుండి మీ
కవనరమైన శక్తినంతయు పొంద
గలరని మీరు నిస్సందేహముగా
నమ్మవచ్చును. అ న లు నేతి
యందలి పుష్టికి సమానమగు
అదనపు పుష్టికరమైన ఆహార
పదార్థములతో కలసి, ఆరోగ్య
వృద్ధతుల్లా నీలు వేసిన డబ్బాల
యందు నింపబడిన తు మార్
మీ ఆరోగ్యమునకు, ఆ నం ద
మునకు అదర్పమైనది.

Tushar

4 పా॥, 5 పా॥,
10 పా॥ల డబ్బాల్లో
లభించును.

వ న స్ప తి విటమిన్ ఏ, డి లతో నిండియున్నది.

తుంగభద్ర ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, కర్నూలు.

సంవత్సర చందా
రూ. 18-0-0
విడిపత్రిక 25న.పై

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వార్తపత్రిక

సంపుటము 52
సంచిక 44
25-6-58

Founder : K. NAGESWARA RAO

విలంబ ఆపాద శుద్ధ నవమి బుధవారం

విషయానుక్రమణిక

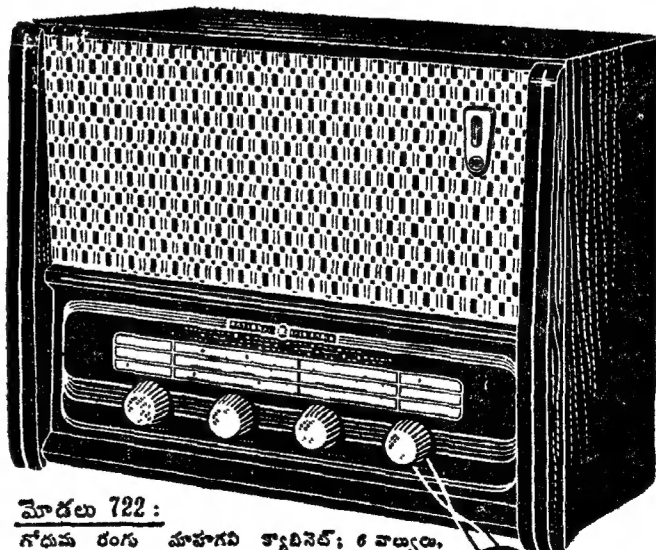
ముఖచిత్రం :	విజానిజాలు	— 18	మన సమాజంలో	— 37
'క్వెస్ట్యన్స్' చిత్రంలో	ఆనందపురాలోకులు	— 17	భర్తృవిహీనదుస్థితి	— 38
వ హీ దా రె హ మా న్	మలెపువ్వు	— 20	శంటలు	— 39
	మహాభారతం	— 24	వనితావాణి	— 44
	బాలల సంఘం	— 28	బాలసాహితీ :	— 45
	దగాపడిన తమ్ముడు	— 30	పరోపకారం	— 50
★	నక్షత్రభరితాలు	— 32	రాజా-భటులు	— 50
లోకం తీరు	— 5	వనితాలోకం	— 35	
న్యూఢిల్లీ లేట	— 11			

నేషనల్-ఎక్స్

మోడలు - 722
వినుతుకు ఎంతో
యింపైన రేడియో!

గోధుమ రంగులో చక్కని మాహాగని
క్యాబినెట్ లో ఉన్న యీ సౌగంధ్య
మోడలు అదే రకపు రేడియోలలో
పాటిలేది!

ఏ నేషనల్ - ఎక్స్ వ్యాపారివద్దనైనా
దానిని నేడే వినండి. ఈ మోడలు
మీకు విశ్వయముగ వచ్చుతుంది!

మోడలు 722 :

గోధుమ రంగు మాహాగని క్యాబినెట్ : 6 వాల్వలు,
3 బ్యాండులు. మోడలు 722 ఎస్ పెక్, యు - 722
ఎస్/డిస్ పెక్. డి - 722 క్ల వాల్వలు, 3 బ్యాండుల పై
క్యాబినెట్ పెక్.

రూ. 335/- పెక్

స్థానిక
పన్నులు
అదనము

జెనరల్ రేడియో & అప్లయెన్సెస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

ఒపేరా హౌస్, కొంబాయి 408 మదన్ స్ట్రీట్. కంకర 13-1/18 పొంట్
రోడ్, మద్రాసు - 38799 డిల్లీ జాన్టీ హిల్స్ రోడ్, డెలూరూకు
జోగ్గియాన్ కాంపి, బాంబే హిల్స్, ఢిల్లీ

GRA. 6400 (R)

సోవియట్ శాస్త్రవేత్తల కృషి

భూమి పుట్టి ఎన్నేళ్ళయిందీ?

మన భూమి పుట్టి 500 కోట్ల సంవత్సరాలకు పైగానే అయింది. భూమిమీద ప్రాణిజాతి ఇప్పటి నీలికి వచ్చిందంటే భూగోళం ఏర్పడి కనీసం 1000 కోట్ల సంవత్సరాలైనా అయివుంటుందని సోవియట్ శాస్త్ర విజ్ఞాన పరిషత్తు సభ్యుడు ప్రఖ్యాత సోవియట్ సముద్రవిజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞుడు అయిన లెన్ జెంకెవిచ్ అభిప్రాయ పడుతున్నాడు. సముద్రపు అడుగునగల వృక్ష, తిదితర జీవరాసుల పరిశీలనలకు ఈ విషయం రుజువైందని ఆయన విశ్వాసం.

వృక్ష జీవరాసులు నాశనమైనందున ఏర్పడిన మట్టి ప్రతివయ్యేళ్ళకూ సముద్రం అడుగున 0.12 అంగుళంవరకూ పెరుగుంటుందని అంచనా వేయబడింది. యురేనియమ్ గుణకారాన్ని బట్టి భూమి వయస్సు 500 కోట్ల సంవత్సరాలని తెలుస్తోంది. అయితే యురేనియమ్ గుణ

కారంకంటే యీ “జీవశాస్త్ర గడియారం” కొన్ని విషయాలను చాలా సరిగా తెలియజేసుంది. వచ్చే కొద్ది సంవత్సరాలలో సముద్రపు అడుగుభాగాన్ని సరిస్తరంగా పరిశీలించడం జరుగుతుంది. ఈనాడు శాస్త్రజ్ఞులు 98 నుండి 114 అడుగుల లోతువరకూ వృక్ష జీవరాసుల మట్టిలోకి వెళ్లి పరిశీలించడం ద్వారా కొట్ల సంవత్సరాల భూమి చరిత్రను తెలుసుకోగలుగుతున్నారు.

ఇప్పుడు శాస్త్రజ్ఞులు సముద్రపు అడుగుభాగంలో 825 అడుగుల లోతువరకూ చొచ్చుకుపోయే పరికరాన్ని తయారుచేస్తున్నారు. ఇది 800 నుండి 400 కోట్ల సంవత్సరాలవరకూ గడచిన భూగోళ పరిణామ చరిత్రను పరిశీలించడానికి తోడ్పడుతుంది. మున్ముందు సముద్రపు అడుగుభాగాన్ని ఎంత లోతుకైనా తొలుచుకుపోగల పరికరాన్ని

సోవియట్ శాస్త్రజ్ఞులు విశ్వసారని ప్రాధానం జెంకెవిచ్ అన్నాడు.

కుజ గ్రహయాత్ర

“అంగారక గ్రహానికి సంబంధించిన రహస్యాలను తెలుసుకునేందుకు అక్కడికి వెళ్డం వచ్చే 20 ఏళ్ళలో సాధ్యం కావచ్చుమో అని సోవియట్ అంతరిక్షయాన విజ్ఞానపని నిపుణులైన సెడోవ్ వాస్తున్నాడు. ప్రస్తుత కృత్రిమ ఉపగ్రహాల దశనుండి మావపుడు గ్రహాల మధ్య ఎగిరే రాకెట్లవలన పురోగమించేందుకు ఇక ఆటే కాలం పట్టదని ఇతడు అభిప్రాయపడుతున్నాడు.

అంతరిక్షయానానికి సంబంధించిన అసంఖ్యాక సమస్యలను పరిష్కరించడానికి అంతరాతీయంగా శాస్త్రజ్ఞుల సహకారం ఎంతో ముఖ్యమని కూడా సెడోవ్ వాస్తున్నాడు.

సముద్రగర్భ పరిశోధనలు

తర్జుమా రెండు నాకలు హిందూ మహాసముద్రంలో అసాధారణమైన పనులు చేయబోతున్నవి. ఏటిలో ఒకటి కెన్ నాక. దీనిపేరు (అట్లాంటిస్) ప్రస్తుతం ఎర్ర సముద్రంలో వున్నది. ఈ నా. కడలకుండా ఒక చోట నిల్చివుంటుంది. రెండవది మా. వర్ నాక. (దీని పేరు ‘వీమా’) ఇది తొలి నాకకు నూటిగా ప్రేలుడు వస్తువులు పేల్చుకుంటూ దానికి అభిముఖంగా పయనిస్తున్నది. వీమా “అట్లాంటిస్” నాకను సమీపిస్తుండగా వేడెక్కి నీటి అలలు బ్రహ్మాండంగా పైకి ఎగురుతుంటవి.

ఇదంతా మాస్కోపే వీదో యుద్ధమా అన్నట్లు భీతిగొల్పుతుంది. కాని ఇది యుద్ధమాకాదు, ఇవి యుద్ధ నాకలూకావు. ఇవి

కాంతియంత విజ్ఞాన పరిశోధన కార్యక్రమం. శాస్త్రాభివృద్ధికి జరిగే అంతర్జాతీయ సహకార కృషికి మరొక నిదర్శనం.

అంతర్జాతీయ భూభౌతిక విజ్ఞాన సంవత్సరం తొలుతు ఆమెరికా జాతీయ సంఘంవారి నాకలు రెండు ఈ చేపనిలో ఎర్ర సముద్రం, మధ్యధరా సముద్రం, హిందూ మహాసముద్రం అట్టడుగుభాగాలలో పరిశోధనలు జరుపబోతున్నవి. దీనితో అంతర్జాతీయ భూభౌతిక విజ్ఞాన సేకరణకు తలపెట్టివే కృషి అటుపైకి వర్ధిల్లేంతరాళానికి ఇటు క్రింద ఆగాధ సముద్ర గర్భాల అట్టడుగుభాగాల దాకా విస్తరించినట్లవుతుంది.

శాస్త్రవేత్తలు సముద్ర పరిశోధనలు జరపటానికి ఉపయోగించే ఈ రెండు నాకలలో

కెన్ నాక ‘అట్లాంటిస్’ మేసమానెట్స్ రాష్ట్రంలో వున్నచోటలో గల ఓషియాకో గ్రాఫిక (సముద్రగర్భ శాస్త్ర) సంస్థకు చెందినది. న్యూవర్ నాక ‘వీమా’ న్యూయార్క్ లోని లా మండ్ భూగర్భశాస్త్ర వేదశాలకు చెందినది.

అట్లాంటిస్ నాక ప్రస్తుతం మధ్యధరా సముద్రంలో అలెగ్జాండ్రీయాదిగ వున్నచోటలో అక్కడినుంచి హిందూ మహాసముద్రంలోకి వెళ్లి అక్కడ వీమా నాకతో పరిశోధన కృషి జరుపనున్నది. ఈ పరిశోధన హిందూమహాసముద్రంలో వేపెల్లు దీవుల సమీపాన జరుగుతుంది.

ఈ పరిశోధనలకు సముద్రాల అడుగుభాగాల ఆకారం ఎట్లా ఏర్పాటయిందీ

సముద్రగర్భ పరిశోధనలు

అడుగుమట్టంమీది నీటి ప్రవాహాలు, అక్కడ ఉండే చేపలు, వికరజీవాలు యుగయుగాలుగా నీటి అడుగున పేరుకొన్న మట్టి (పెడి మెంట్)లో ఏర్పడ్డ పొరలుంటి వాటిని గురించి పోలిడింటి సమాచారం లభిస్తుంది. ఈ మట్టిపొరలనుబట్టి ఆయా కాలాలలో ఉన్న జీవ వస్తువులు ఎలా ఉన్నవో, ఇంకా అనేక రకాల సమాచారం లభిస్తుంది.

అట్లాంటిస్ లోనూ, వినుల్ నూనూనూ భూకంపవేగం రికార్డు చేయటానికి, నీటి అడుగున ఫాటోలు తీయటానికి, నీటి అడుగున వున్న మట్టి సమాచారం పైకి తీసుకు రావటానికి కొవలసిన పరికరాలు అమర్చారు. లోతున ఉండే నీటికొర్రులకుడా వైకే తెచ్చే సాకర్లను పీటిల్లో ఉన్నవి. లోతు నీటిలో జరిగే రసాయనిక ప్రక్రియ విషయం తెలుసుకోవటానికి, రేడియో ధార్మిక పదార్థాలతో పరిశీలించటానికి ఈ కొర్రులు ఉపకరిస్తవి.

ఈ కొర్రు వేరిలచేసే కృషిలో భూకంపన స్వస్థల సమాచారం అడుగుతీ మైనది కొనిచ్చు. ఒక నాక కడలకుండా నీటిచి ఉంటుంది. రెండవ నాక దాని ఎదురుగా వస్తూ నిర్లక్ష్య సమయంలో పేలుడు పదార్థాలు జారవిడుచు ఉంటుంది. ఈ పేలుడు పదార్థాలు లోతుకు పంపుతారు. అవి నీటి అడుగు మట్టిలోకి, లేదా, నీటి అడుగున ఉండే కొండలలోకి కంపనం రంగాలను పంపుతుంది. ఈ రికార్డులు లోతుకుపోయి గట్టి పదార్థానికి దేనికయినా ధీకావగానే, అవి తిరిగి వెనుకకు తిన్నకుంటవి. కడలకుండా ఉండే నాకలో నీరున్నంత పరికరాలు దీనిని రికార్డు చేసుంటవి. ఇందుకు కలిగే ఫలితాలనుబట్టి సముద్రపు అడుగున ఉండే అకారం, నిర్మాణాలు, దాని నుండి తెలుసుకోవచ్చు.

లోతు నీటి ఫాటోగ్రాఫులవల్ల సముద్రపు అడుగున ఉండే రీతి, అకారం, అక్కడి నీటి ప్రవాహాలు మొదలైనవాటి సమాచారం తెలుస్తుంది ఒక పెద్ద కెమెరాను నీటి అడుగుకు పంపుతారు. ఇందులో ఆటోమాటిక్ రెటింగ్ ఏర్పాటు ఉంటుంది. నాకలో నుంచి ఈ కెమెరా స్వీప్ నొక్కతారు. ఈ కెమెరాలో ఫిల్మ్లు కడిగి తియ్యాలి చేసినప్పుడు వాటిమీద సముద్రపు అడుగున ఉండే పరికరాల అరల ప్రతిబింబాలుంటి క్రింది మట్టాలలో నీటి ప్రవాహాలు ఏ దిక్కుగా ఎంతవరకు ప్రవహిస్తుండేదో తెలుసుకోవచ్చు. సముద్రపు ఒడ్డున ఇసుక నేలమీద అరలు గాలివాలును చూపినట్లే ఇవి చూపు తవి.

లోతు నీటి ఫాటోగ్రాఫులవల్ల సముద్రపు అడుగున ఉండే రీతి, అకారం, అక్కడి నీటి ప్రవాహాలు మొదలైనవాటి సమాచారం తెలుస్తుంది ఒక పెద్ద కెమెరాను నీటి అడుగుకు పంపుతారు. ఇందులో ఆటోమాటిక్ రెటింగ్ ఏర్పాటు ఉంటుంది. నాకలో నుంచి ఈ కెమెరా స్వీప్ నొక్కతారు. ఈ కెమెరాలో ఫిల్మ్లు కడిగి తియ్యాలి చేసినప్పుడు వాటిమీద సముద్రపు అడుగున ఉండే పరికరాల అరల ప్రతిబింబాలుంటి క్రింది మట్టాలలో నీటి ప్రవాహాలు ఏ దిక్కుగా ఎంతవరకు ప్రవహిస్తుండేదో తెలుసుకోవచ్చు. సముద్రపు ఒడ్డున ఇసుక నేలమీద అరలు గాలివాలును చూపినట్లే ఇవి చూపు తవి.

[యు. ఎస్. ఐ. ఎస్.] ★

చిన్న మార్గాలు

“మీరు ఇంతవయస్సునచ్చే వరకు ఎందుచేత వివాహం చేసుకోలేదు?” వయసు మీరిన పెద్ద మనిషిని ఒక కుర్రవాడు ప్రశ్నించాడు.

“నేను యువకుడుగా వున్నంతకాలం ‘మంచి’ అమ్మాయిని చేసుకోవాలని అనుకున్నాను. ఆ అమ్మాయి చాలానంపల్సెరాలు గడిచి పోయిన తర్వాత కలసింది”

“మరి?”

“కాని ఆ ‘మంచి’ అమ్మాయి ‘మంచి’ అబ్బాయి కోసం వెదుకుతోంది.” ★

— బోసువాలు]

కార్బోరండమ్ యూనివర్సల్ వారి ఉత్పత్తి పరిశీలములు (Bonded Abrasives) సానరాట్లు; వదునుపెట్టరాట్లు; ఆరుగిడియ రాట్లు, మెటుగుపెట్ట రాట్లు, గ్రైన్ డింగు కాంపౌండు మొదలగునవి.

కార్బోరండమ్ యూనివర్సల్ లిమిటెడ్.

హెడ్ ఆఫీసు: “స్వాస్తిక్ హౌస్” 108, అక్కినియన్ స్ట్రీట్, తెలిహోను, 2941 (4 రైనులు) కర్ణాటక; తిరువల్లియూర్, మద్రాసు.

మెన్బర్స్ విలియం జాక్స్ అండ్ కో, లిమిటెడ్.

మెన్బర్స్ స్కాట్ అండ్ ఏకస్టాక్ ప్రైవేటు లిమిటెడ్.

మెన్బర్స్ ఎస్. ఎస్. జాక్స్ అండ్ కో, ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.

కలకత్తా-1. బొంబాయి-1. మద్రాసు-1. న్యూఢిల్లీ. బెంగుళూరు-1. కాన్పూర్.

కలకత్తా-1. బొంబాయి-1. మద్రాసు-1. బెంగుళూరు. కాన్పూర్. హైదరాబాద్-(దక్కన్)

24, రామ్పార్ట్ రోడ్, బొంబాయి. (ప్రత్యేక రకాలకు మాత్రమే)

ఈ డ్రైక్ టూల్స్, శ్రేష్టమగు ఎవిక రకములగు సానరాట్ల నిలువను.

CUZ-33 10

లోకం పిరు

కొంతమందికి అభీమణం వస్తుంది, బంట్లకులు మొదలవేసినా అదిగో అప్పులవాద ఒక చిక్కు విడిచిపెట్టేసినా! ఒకటో తరీఖుదగ్గరకు తొందరై నాకు భరణం! ఒకటో తరీఖుదగ్గరకు నన్ను దగ్గరనుంచి మరీ నెల పడోతరీఖుదాకా నాకు యమగండాలే! ఇందుమించు నాకు నెలపాడునా యీ పరిస్థితి 'రిజింగ్' అమ్మమట! నా సంపాదనను చాలా బాగ్ లిగా లెక్కులు వేసకొంటూ ఖర్చు పెడతాను. అందుకల్ల మరీ జీతాలు వచ్చేవరకూ నాదగ్గర కొద్దో గొప్పో డబ్బు వుంటూనే వుంటుంది! (ఇదంతా వెనకటిరోజుల్లో రెండి!)

నాజేబులో ఎప్పుడూ డబ్బు వుండటం చూసిన నా అభీమణం వస్తుంది మొదలైన చాళ్ళకి, నన్ను అప్పు అడగాలనిపించింది. చాళ్ళకి నన్ను మాడిగానే అంటుంటే బుద్ధి వుండునన్నమాట! వారికి నిజంగా కావాలో లేదో మరి - నాజేబులో డబ్బు వున్నట్టు వారికి తెలిసే చాలు! వెంటనే 'అప్పు కావాలి' అంటూ ఎవడో ఒకడు తయారవుతూనే వుంటాడు! ఈ విషయంలో చెప్పకొందగొల్లో ఒకడు నా బంట్లకు రాకుండా!

నాకు చేతులు నలుపుకొంటూ, నవ్వుతూ నాదగ్గరకు వచ్చాడంటే చాలు! నాకు అర్థమయిపోతుంది. వాడికి అప్పు కావాలన్న మాట!

ఒక నెలలో మొదటి తరీఖునాడు - 'అప్పు, అప్పు అంటూ ఆ సమానాన నన్నే ఎందుకు అడుగుతావు? నాకన్నా ఎక్కువ జీతం వున్నావంటూ నా ఆరామకృష్ణ గారు! ఆయన్ని అడగరాదు? అని కొంచెం కోపంగా కసిరాన రాఘవయ్యను.

'అయిన పంకతి ఎందుకులేండి! అరంటుగా యిరవైరూపాయలు కావాలిసార్! ధస్తు తరీఖునాడు ఇచ్చేస్తాను' అంటూ చేతులు నలుపుకొంటూ బరిమాలాడు రాఘవయ్య.

'ఇవారేదా మొదటి తరీఖు! అంటే, నాయంకిం జీతాలు ఇవ్వగానే ఇచ్చేస్తావా? అన్నాను.

'అదికొడుసార్! ఈ నెల తలనని తలం వుగా చాలా యిబ్బందివచ్చిందనిసార్! మీ డబ్బు మరీ నెలపట్టు తరీఖుకు తప్పకుండా యిచ్చేస్తాను' అంటూ యింకో బరిమాలాడు రాఘవయ్య.

'ప్రతి నెలా ఈ పట్లని నామూలే - అని గొలుక్కంటూ, వాడికి ఇరవై రూపాయలు యిచ్చాను! 'సర్వరాజులు' అని నన్ను పొగడటం - డబ్బు యిచ్చివచ్చడెల్లా - వాడికి అలవాటు. ఈ సారికూడా వాడి అలవాటు నాకు మర్చిపోలేదు!

ఆ తర్వాత నాకు జీతాలు యిచ్చారు. నా అభీమణం పనిలో నేను లీస మెచోయాను. మూర్తి నా పక్కకు ఎప్పుడోచ్చాడో నేను చూడకలేదు. నాకు అన్నమాటతో నేను తిరిక్కిపడ్డాను.

'ఒరేయ్! పప్పు తియ్యరా?' అన్నాడు మూర్తి.

ఎన్. శ్రీ కృష్ణారావు

ప్రతి నెలా ఒకటో తరీఖునాడు, నా పక్కంలో ఎంత డబ్బు వుండో చూడాలనే కుతూహలం వాడికి ఎందుకు కలుగుతుందో నాకు తెలుసు! నాడికూడా ఒకటో తరీఖునాడే అప్పు కావాలి! ప్రతి నెలా నా దగ్గరనుంచి ముప్పయ్యూ, నలభయ్యూ అప్పు పట్టుకొని వెళ్ళకపోతే వాడికి నిద్ర పట్టదు! అందుచేత నా దగ్గర అప్పుచేయటం వాడికి అలవాటు! ఈ చేబమిట్టి వున్నా కొవలంలో మూర్తి మహా ఉద్దండం! వీడి కృతచరణం అంతా చాలా నెరువలో! అధికంభిక్ష అంటారు మీకు తెలుసా? అదీ వద్దలిలో వీడు పంచరించి, ఒకో పను యంలో నాజేబులోని పక్కతినే బయటకు లాగేసి, తనకి కావల్సింది తనే తీసుకొని వెళ్ళిపోతాడు!

ఒక రోజున -

'ఏరా! ఎప్పుడు చూసినా నన్నే అప్పి మ్మంటూ పిక్కుంటావెందుకు? ఈసారి ఆరామకృష్ణగారిని అడుగు. ఈ నెల నాకు

చాలా ఖర్చులు వస్తాయి' అన్నాడు మూర్తి.

'ఒరేయ్! రామకృష్ణగారిని అడుగుతానో గోవింద కృష్ణగారిని అడుగుతానో నీవు అనవసరం! నవ్వు ఇవాలా? ఇవ్వాలా? అన్నర్ టుడి పాయింట్' అన్నాడు మూర్తి కోపంగా.

చివరకు వాడేగల్పాడు. వాడికి కొవల వీడబ్బు నాకు పంపివోయాడు!

నా అభీమణం రఘునాథ్, అప్పులు అడగటం విషయంలో పీకొలేవడలి అవలం చివారు! ఈపదిటి ఏయూ ని నర్సి టీ లో ఇవ్వాలో తెలియలేదు!

'చేబులు కావాలి' అని నోగవిప్పి అడగటం అయినానీగు! అందుకని ఒక చిక్కు కాగితిందా - 'ఇంపారెంట్! అంటుగా యి'వై రూపాయలు కావాలి! పీజ్! దయ చేసి హోల్ చెయ్యండి' అని వ్రాసి ఆకాగి తాన్ని నాకు ఇచ్చి మానంగా నిలబడతాడు రఘునాథ్! నేనుకూడా మానంగానే అడిచినవుకొని - సార్! ఈ నెల నాకు చాలా ఖర్చులు వస్తాయి. ఈసారికి ఆరామకృష్ణగారిని అడిగిమాడింది! అని వ్రాసి ఇచ్చేస్తాను. ఇంక గలగతా పీజ్, పీజ్ అంటూ మాటేలేనాడు రఘునాథ్!

'ఆరామకృష్ణగారి పంకతిరా వేగలేండి! మీరు కొదవకుండి, చాలా అనవసరం సార్! పీజ్! పీజ్! అంటూ అప్రీజ్! అనే ఒక్కమాటతో నాకుంపలేంపి డబ్బు పట్టుకెళ్ళి పోతారు రఘునాథ్.

ఇలాగే నాదగ్గర ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్కరినగా సంధించి డబ్బు పట్టుకు పోతారు. ఎవరినీ కాదనలేని దురుగుఒకటి జాలావుంది! అందుచేత అడిగినవారికి లేదనకుండా ఇస్తూనే వుండేవాడిని! కాని ఒక్కవిషయంలో మాత్రం వారిందరిలోనూ ఏకాభిప్రాయం కనిపిస్తుంది. "ఆరామకృష్ణగారిని ఈసారి అడగండి" అని ఎవరితో చెప్పినా పర - అందుకు నాకు సరే వ జవాబుమాత్రం రాదు! ఆయన్ని అప్పు అడగాలంటే వీళ్ళందరికీ సాదర్! వాని ఆరామకృష్ణగారు అందరినీ భయపెట్టేమని ను

అంటే అదికాదు మరి! ఆ యనక స్నానం చేసివారు. దయఃలవారు మరొకరుండే రేమా అంటే అక్కర్లేలేదు.

కాని నేను...? కొన్ని సమయాల్లో నాకు భలేకోపం వస్తుంది! పుచ్చు కొన్న చేబడులు అన్నమాట ప్రకారం ఇవ్వకపోయారంటే వాళ్ళను తిడతాను! కొడతాను కూడా! ఆఫీసులో అందిరిమందూ అనమానం కూడా చేస్తాను! అందుచేత నాకు అందరూ భయపడి, నాదగ్గర పుచ్చుకొన్న చేబడులు మర్యాదగా, అన్నమాట ప్రకారం, తిరిగి ఇచ్చేస్తారు. రోజులు గడిచినకొద్దీ చేబడులు పట్టుకొనేవారి సంఖ్య, డబ్బు మొత్తమూ కూడా ఎక్కువయాయి! ఎల్లాగా ఒకటో తరీఖున ఇచ్చేస్తున్నాడు కదా అనేది నాకు ఒక నిశ్చలమైన ధైర్యం. నేను కూడా లేదనకుండా ఇనూనే వచ్చాను. ఇంకా కొన్నా

ళ్ళకి—చివరికి నేనే ఎక్కడోనా అప్పుచేసి అప్పులు ఇవ్వాలన్న గతికూడా నాకుపట్టింది! ఇంకా కొన్నాళ్ళకి ఒక్కొక్కరే నా దగ్గరకురావటం మానేశారు! ఆ సమయంలో నాకు వాళ్ళందరి దగ్గరనుంచీ రావలసిన బాకీలమొత్తం రెండువేల రూపాయలు! కాని ఒక్కడు కూడా పుచ్చుకొన్న డబ్బు తిరిగి ఇవ్వడంకోసం పట్టే పంచరిస్తావచ్చారు! గట్టిగా అడిగితే నామీద కలబడి నన్ను కొట్టటానికి కూడా వాళ్ళు చేతులు కలిపేసుకొన్నారు! నాకు ఒళ్ళు మండిపోయింది! ఉపకారానికిపోతే ఆపకారం ఎదురొచ్చిందన్నట్లు—నా దగ్గర డబ్బు లేకపోయినా నానా అవస్థలూ పడి నేను పరాయిచోట అప్పులుతెచ్చి వీళ్ళందరికీ పెట్టబడి పెట్టి నందుకు ఫలితం చివరకు నేనే అప్పుల వాణ్ణిపోయి—పదిమందిలోనూ తలెత్తుకు

తిరగలేక—చావకుండా, బర్రుకుండా రోజులు గడపాలిస్తూ ఘోర దరిద్ర స్థితి పట్టింది.

ఈ సమయంలో ఆ రామకృష్ణగారిని చూసి నాకు అనూయ కలిగింది! నేనూ ఆయనా ఒకే ఆఫీసులో ఆయిదు సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తూ వస్తూన్నాం. కాని ఈ ఆయిదు సంవత్సరాలలోనూ ఒక్కరోజున కూడా ఆయన్ని ఎవ్వరూ అప్పటిదగినట్లు నాకు తెలియలేదు! ఆయన్ని అప్పు ఎందుకు అడగడం? భయమా...? లేక ఆయన ఏమైనా మంత్రం పెట్టేనుకొన్నామా? అనేది నాకు అర్థం కాలేదు ఎంత మందిని, ఎన్నిపాదు అడిగినా ఎవరూ కూడా సరిగా జవాబు చెప్పలేదు. అందుచేత—ఆసలయినా సంగతి ఏమిటో ఆయన్నే అడిగి తెలుసుకోవాలనుకొన్నాను.

ఒకరోజున ఆయన దగ్గరకువెళ్లి రెండు వందలు అప్పు కావాలని ఆయన్ని అడిగాను.

“రెండు వందలా?”—అని అంటూనే ఆయన తన ద్రావరు తెరిచారు. “అడిగిన వెంటనే ఇంత సులభంగా డబ్బు ఇచ్చే ఈయన్ని అప్పు అడగటానికి వీళ్ళంతా ఎందుకింత భయపడుతున్నారో?”—అని నేను ఆలోచిస్తున్న సమయంలో, ఆయన ద్రావరు అరలోనుంచి తన డైరీ బయటకు తీసి, అందులో ఒక చేజిలో రాసినది ఏదో చదువుకొని—“ప్రస్తుతం నా దగ్గర అంత డబ్బులేదు అందుచేత నలభైరూపాయలు ఇచ్చాను తీసికెళ్ళండి” అని అంటూ నేను ఇంక మాట్లాడటానికి అవకాశం లేకుండా నాలుగు పదిరూపాయల కొలితలూ నా చేతిలోపెట్టి—“నేను చాలా అరింటు పని మీద బయటకు వెళున్నాను తిరస్కర మాటాడుకొందాం” అని రామకృష్ణగారు గబగటా ఆఫీసులోనుంచి వెళ్లిపోయారు. ఆయన ఆఫీసులో చాలా బిడేగా వుంటారని నాకు తెలుసు, భాంకులనిమాత్రం అన్నాను. అడిగినంతా యివ్వకపోయినా లేదనకుండా కొంత యిచ్చి నందుకు నాకు కొంచెం సంతోషమే కలిగింది.

రామకృష్ణగారి దగ్గర ఇంత సులభంగా అప్పు సంపాదించటం సాధ్యమయినప్పుడు, ఆఫీసులో వాళ్ళంతా ఆయన్ని అప్పు అడగటానికి ఎందుకు భయపడుతున్నారో నాకు అర్థం కాలేదు.

నేను రామకృష్ణగారి దగ్గర అప్పు పుచ్చుకొని రెండునెలలు దాటింది. కాని ఆయన మాత్రం పుచ్చుకొన్న చేబడులు ఎప్పుడు ఇప్పావని మొదట్లోనూ అడగలేదు! రెండు నెలల తర్వాతే నా అడగలేదు! నాకు చాలా అశ్చర్యం కలిగింది! నేను కూడా మాట్లాడక డొరుకొన్నాను. మూడోనెల, నాలుగోనెల

నింగారము
—చిత్రకారుడు : ఎం. వెంకటరామయ్య]

అలోనల కూడా గడిచిపోయింది! ఆయన మాత్రం ఆ నలభైరూపాయల సంగతి ఆసలు ప్రస్తావించనే లేదు. ఎప్పుటి లాగనే చాలా సమాజం గానూ చాలా చదువుగానూ మేము మాట్లాడు కొంటూనే వున్నాం. అడ్డబుట్ట సంగతి ఒకవేళ ఆయన మర్చిపోయాడేమో అనే అనుమానంకూడా నాకు కలిగింది! ఒకరోజున ఆయన్నే అడిగే కాదు:

“ఏమండీ రామకృష్ణగారూ! మీరు ఆరు నెలలకిందట నాకు నలభైరూపాయలు అప్పు యిచ్చారన్న సంగతి మర్చిపోయేట్టు వున్నారే!” అని నవ్వాను—అదేదో పెద్ద భలోక్తిలా!

“ఎందుకు జ్ఞాపకంలేదు? బాగా జ్ఞాపకం వుంది. నేనా నా డైరీలో రాసికూడా వుంచాను” అన్నారు రామకృష్ణగారు నవ్వుతూనే.

“మరి ఆ డబ్బు తిరిగి ఇచ్చే యమని నన్నెందుకు అడగలేదు? నేనయితేనా...” నా మాటలు పూర్తికాలేదు. ఆయన జవాబిచ్చారు:

“తిమరు అలాంటి పెద్దమనుష్యులు కాబట్టే ఈ నాడు అప్పుల పాలయి పోయాడు” అంటూ నటకారంగా నవ్వాడు.

నాకు చెంపచెళ్లునున్నట్లయింది!

“నేను అప్పులపాలయ్యానని మీకెలా తెలుసు?”

“ఒకళ్ళువచ్చి చెప్పారీకూడానా? మీ సంగతి తెలియనివాళ్ళెవరు? ఒకవిధంగా ఆశంకాన కర్ణులు! మరొకవిధంగా పక్కా కాబూరినాల! భవిష్యత్తులో ఏదోఒక రోజున మీరు అప్పులపాలయిపోయి అవస్థ పడతారని నేను ఏనాడో అనుకొన్నాను. ఇటువంటి విషయాలు చెప్పినాకూడా అంగం కాదు మీలాంటివారికి. ఎవరికివారికే అనుభవం అవాలి! అందుకే నేను మీవిషయంలో నేను ఏమికలగజేసుకోలేదు.”

ఆయన మాటలకి నేను సిగ్గుపడిపోయాను.

“అయితే అప్పుఇచ్చి నోరమానుకొని కూర్చోవాలన్నమాట!”

“అవును. సరిగా అంతే! ఒకసారి ఇచ్చారంటే మళ్ళీ ఎప్పుడు ఇవ్వారనికూడా అడగక్కర్లేదు! అప్పులవిషయంలో నేను కనిపెట్టిన ఒక అనుభవమాత్రం ఇది!”

“తిరిగి ఎప్పుడిస్తావని అడగకపోతే ఎవరికి నష్టం? మనకేకదా! ఈ స్వభావం సంగతి బయట వాళ్ళకు తెలిసిందంటే, అందరూ చేబడులు కొవాలంటూ తయారవుతారు గాని మళ్ళీ ఇవ్వరు కదా?”

“తిరిగి ఇవ్వరని తెలిసే నేను వాళ్ళకి అప్పు ఇస్తాను!”

“చాలా విచిత్రంగా మాట్లాడుతున్నారే! ఇందులో మీకు ఏమిటి లాభం!”

“లాభమా? భలేపళ్ళే! అసేగిన వాడికి లేదన్నమాట ఎప్పుడూ కావాలంటే అప్పుకూడా మీరు అప్పులు ఇచ్చారు కాబట్టి మీరు యీ నాకు రెండునెల రూపాయలు అప్పులో మురిగిపోయాడు! కాని నువ్వే అసేగినవా! కాని, బయటకాని అందరూ కూడా నన్ను అప్పు అడగటానికి ఎందుకు భయపడుతున్నారో తెలుసా? ఇచ్చిన అప్పుసంగతి నేను ఇంక మాట్లాడను! అంగుచేత మొదట్లో వున్నకొన్న డబ్బు తిరిగి ఇవ్వక పోవటంవల్ల కొత్తగా అప్పు అడగటానికి వాళ్ళకి సిగ్గు భయం!”

“అయితే అందరూ మొదగ్గర అప్పు పటికెళ్ళిన వాళ్ళేనా? ఇందువల్ల మీకు చాలా నష్టం కలిగివుంటుండే!”

“నష్టం ఎప్పుడూరాదు! వెనక వాళ్ళు అడిగారుకదా అని, వాళ్ళు అడిగినంత నేను ఇవ్వను! ఎవరవరి విషయంలో నేను ఎంత నష్టపోవచ్చో ముందుగానే నా డైరీలో నేను వ్రాసి పెట్టుకొన్నాను. మీ విషయంలో మీరు నన్ను వెయ్యిరూపాయలు అడిగినా కూడా మీకు నేను నలభై రూపాయలు మాత్రమే ఇస్తాను! మీకు ఇచ్చే మేలే పలుకెల్లా, లేకపోతే నా నేస్తం. ఎనిమిది నెలలకిందట మీరు మొదట వెళ్ళినప్పుడు నాకు ఒక పనిచేసి పెట్టారు మీరు. అందుకు నేను ఒక బహుమానం ఇస్తానని మీకు నేను వాగానంచేశాను జ్ఞాపకముందా? ఆ బహుమానంవిలువ నలభైరూపాయలు! అందుచేత అబహుమానాన్ని పేగుమార్చి మీకు అప్పుగా ఇచ్చాను! అందుచేత నేను “మళ్ళీ ఎప్పుడిస్తారని” నేను మిమ్మల్ని అడగలేదు. ఇవాళ తొందరగా ఇంటికి వెళ్ళాలి. మరి కలవు! అంటూ గబగబా ఆయన వెళ్ళిపోయాడు.

నేను కళ్ళు లేచేశాను!

“అరెరె! ఇంత నూత్నమాత్రం నాకు వాచలేదుకదా!” అని విచారించా యిల్లుచేరాను.

దేరీ భార — డియర్ (ఫ్రెండ్స్) ఆఫ్ మి లోనూ బయటా మీ స్నేహితులు బంధు

వులు మొదలై నవాళ్ళు ఎవరైనా మిమ్మల్ని అప్పులు అడిగితే, నా మిత్రులు రామకృష్ణ గారు నాకు ఇచ్చిన సలహా పాటించండి! మొదట్లో కొద్దిగా నష్టపోయినా ఆతర్వాత మీకు అటువంటి బాధలు ఇంకరావు! మీరు సంతోషంగా వుండగలరు కూడా!

* * * ఇంక ఈ వ్యాసంలోని ఆఖరి సమస్య: కొంతమంది ఉన్నాడు—వారికి, వారి ఇళ్ళకు వచ్చే అతిథులను ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళిపోట్టటం ఎలాగ నేని వాళ్ళకి చాలా పెద్ద సమస్య! నిజానికి ఈ విషయం అందరికీ కూడా తెలియటం చాలా అవసరం అనేది మీరంతా ఒప్పుకొంటారని నా నమ్మకం! ఈరోజులో మనం వుండటానికి ఎలకన్నాల్లాంటి చిన్న చిన్న ఇళ్ళల్లో నానా అవ్వలూ పడుతూ, కాలక్షేపం చేస్తూంటే వున్న బాధలు చాల వన్నట్లు మన యింటికి స్నేహితులనీ, బంధువులనీ ఎవల్లో ఒకళ్ళు వస్తూ నెలల తరబడి కదిలకుండా తిడ్డవేస్తే వాళ్ళని ఎల్లా వెళ్ళి గొట్టటమా అని ఆలోచించటం నిజంగా చాలా అవసరం కూడా!

అసలు నన్నడిగితే — స్కూళ్ళలో ఆ నేక ఇతర విషయాలను గురించి పాఠాలు చెబుతారు కాని ఇంటికి వచ్చే అతిథులను వెళ్ళి గొట్టటం ఎల్లాగో కూడా పాఠాలుగా చెప్పాలనే నేనంటాను! ఈమధ్యనే ఒక మహానుభావుడు కొత్త విద్యావిధానాన్ని ఆసెంట్రిలో ప్రతిపాదించాడు! కాని ఆయన గారు కూడా ఈ విషయం జోలికి ఎందుకు వెళ్ళలేదో నాకు అరంకాలేదు.

ఇంటికి వచ్చే అతిథులను వెళ్ళగొట్టటానికి గృహపతి గారు చేతికొను ఉపయోగిస్తాడు! గృహిణి గారు రోకలిని ఉపయోగిస్తారు! వారి సంతానం చేతికి ఏది అందితే అదే ఉపయోగిస్తారు!—ఈ జాతి నాకు బాగా తెలుసులెండి! అటువంటి సంఘటన చూస్తే వనియి వనియి చివరకు కడుపులో పొట్టుకూడా వస్తాయి మనకు. ఇటువంటి సాధనాలతో

(గీర్-వ పేజీ చూడండి)

క్రతుంబ నియంత్రణ

గర్భనిరోధానికి

ప్రీతి సేవించదగిన టేబ్లెట్స్ సైక్ టెబ్లెట్స్ (రిజిస్టర్డ్) గర్భము రాకుండాను
తేలికగానాడతే సుఖముగాను మందు 12 రోజులు మందువాడిన యెడల
గర్భధారణ కాకుండా చేయును..

ప్రీతికొనుటకు
24 మాత్రలు
నెలకు 12/- వి.పి.
ప్రతిచోట దొరుకును

ఇండియాలోను, విదేశాలలోను
ఈమందువాడినవారు అయోది-
తంగా అనేక యోగ్యతాపత్రము
లను పంపియున్నారు...

SEENU & CO.

28 K TANDAVARAYA GRAMANI ST - MADRAS 21

GRAMS ORCAS, (ESTD 1946), PHONE 53337.
(ADVT. PERMITTED UNDER G.O. MS. NO. 481, M.S. 1947)

కేశవ నామాలి

“ఏమండీ... మానాదు ... మీ పేరే మీ బ్రాహ్మణ్యం” అంటు ఇప్పుడిప్పుడే రైలులో పరిచయం కలిగిన పరిచయం అడిగితే అతడు నవ్వుకున్నాడు. అతడు నవ్వుకున్నాడంటే, అర్థం అంతే నవ్వాడు. ఆ పరిచయం తెలియకపోవచ్చు; అర్థం కాకపోవచ్చు. “మానాదు!” అని పేరునూ, పేరు ఇంకేం దుక? పేరు ప్రయోజనం అందుకోవాలి! తర్వాత అనేక ఇతర చిన్న ప్రయోజనాలని సాధించుకోవచ్చు. అట్టి పిల్ల ప్రయోజనాలను పొందువాడో? ఏమో?

“మానాదు!” అన్న ఆనామ నవ్వాడు. అతడు నవ్వాడని కొడు ఇతడు నవ్వించి. “మీ పేరేమి” అని అతడు అడుగుతే అతడు “కింధుగిరి ఉమామహేశ్వరేశ్వర” అని చెప్పి, చిన్నగా ఇకిరించి చూసాడు అతనివైపు. తనూ “అదిమర్యాదగా” మానాదు... మీ పేరేమి అన్నారే” అంటే “చెప్పడే?” అనుకున్నాడు కింధుగిరి... అందుకే కింధుగిరికి—వ్యవస్థ చేసింది.

కొంతమంది పేరు అడగానే తడుముకోకుండా చెప్పి పారేసారు అడగడమే తడవుగా కొంతమంది ఉన్నారు... వారిదగ్గరే ఉంది అంత చిహ్నము. అడపిల్లల వీక ఇచ్చిపోతారే. సిగ్గుపడి, తలక్రిందకో, వైకో. ప్రక్కకో మానాదు. అదొలా మొహం పెట్టి, పక్క ఇకిరించినట్లు ఒకమాటు పద పాదపన్నా చూపించి, సన్నగా చెప్తారా. కొంతమంది “ఎందుకు, “పానిడ్డా” అన్నట్లు మొహం పెడతారు. “పేరు చెప్పే నవ్వు జడుసుకుంటావురా” అన్న భావం కూడా ఉంటుంది వాళ్ళు తీరులో! కొన్ని చోట్ల అది సంభవమే కూడాను. “ఏ వ్యాప్తేశ్వర అవధానో!” అని అలవాటు పడిన అతడు ఆనామ కన్నుల ఒక పలులా చెప్పతాడు. ఇక మన గొడవ చూడాలి విన్నాక! మన కర్తేంద్రియం తిక్కుకున్నట్లు ఉంది. “ఏం చెయ్య నేమిటి” అంటుంది కర్తేంద్రియం బుద్ధితో! “ఒక్కమాటు బుద్ధి గోళ్ళాని నోటిలో అంటుందికా”, “అయి, అయి” అమమి పక్క ఇకిరిస్తూ! నోరు అలా చెప్పింది అవుతుంది.

మరికొంతమంది, ఒక్క మాట అంటే ఒక్క మాట సిగ్గుపడి, మందర వసుంతూ, నసిగి, తిర్వాత భయంలేదు పోయిందన్నట్లు, గర్భవత్సన, ఒక్కమాటు, తప్పిటిలో చెప్పి

పారేస్తారు తమ పేగును. ఉదాహరణకు... “మీరేమిటి ప్యామి, చెప్పారుకొదరి!” దాని తరావారావు అడుగుతే “దా... న. రి” అని నసిగి, విడివిడిగా అక్షరాన్ని విడదీసి పలుకుతూ, ఎందుకొచ్చింది గొడవ, చెప్పి పారేసే పోయి! అన్న భయంలో, “తరావారావు” అని గర్భవత్సన అంటాడు. తరావారావు అనడానికి ‘దా’ని ఉచ్చరించడానికి పుచ్చుకున్నంతకాలం కూడా పుచ్చుకోగు!

ఇంకొకరకం ఉంది. మనం నానా తాపత్రయం పడాలి వాళ్ళతో. వాళ్ళ పేరు చెప్పించ దానికి - వాళ్ళ ఒక పట్టాన చెప్పారు. ముల్లీ తప్పుదోవలు పట్టించ దానికి - ప్రయత్నించేస్తాను. కులభయిన పేరు, ఉగాపతి చెప్పాడు. అతని తెలియనివాళ్ళు అడుగుతే, అతను. అతి తెలివిగా, ఎందు ఏమీ ఇవ్వకుండా, భోంజి చూచేసి, అవలం వాడు చేసిన ప్రశ్న నే మ రి పిం ప చెనాడు.

వల్లారి కృష్ణారావు

ఒకమాటు అన్నాను “నీ పేరు చెప్పదానికి అంత గొడవ ఏమిటి?” అంటే; వాడు అంటాడు..., “నా పేరు చెప్పే అంతలో అవదు. నా కథలు సరించి, ప్రతికల సరించి, ప్రతికల రుమలు సరించి...”

“రుమలేమిటి... రుమలు?” అని మగ్గులో అడు చేశాను.

వాడు చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు. (వింతం!) “రుమలుంటే... మనకు కొన్ని రుమలు ఎలా అయితే ఉన్నాయో, ప్రతి కలకు కూడా కొన్ని రుమలు ఉన్నాయి. ఒక ప్రతికలో మనం చూసే కథలను బట్టి మనం దాని “రుచి”ని కనిపెట్టగలం. ఆ ‘రుచి’ని రచయిత అనుభవిస్తాడు. ఉదాహరణకు... ఒక ప్రతికకు మనం ఏడవాలి. ఉత్తి నే, ఏడూనూ వ్రాసిన, ఏడుపుకథను, ఏడుపు మయంగా ఉంటే, అది అద్భుతమవుతుంది. అలాంటి కథలు సాధారణంగా “కన్నీటికడలి”, “కన్నీరు మున్నీరు”, “కళి కళిలో కన్నీటి కాలం!” లాంటివి.

ఇకపోతే ఇంకో ప్రతిక్కు మనం నవ్వాలి. చూడు ఎంత కాంట్రాస్!

నవ్వుతూ ఏక ఇద్ద పోవాలి. “మీరేం చేసివాసరి, ఇక నేను మాత్రం నవ్వలేనండీ!” అని గలగారి ఆకథ దనువుతోంటే. “అబ్బ! ఉండురూ”, “ఊ, మీరు మరీనూ”... లాంటి కథలు ఈ కోవకు చెందాలి సాధారణంగా!

“మరో ప్రతిక్కు మనం తిలాలి. ఆ ప్రతిక వాడుని మనం ఎంత తిడితే ఆయనకు అంత సరదా. వాడు నెవన... నీకు నెవన అంటే, ఆయనకు సంతోషం భోజనం చేసి, తాంబూలం నములుతూ, వాసాలు లెక్క చెబుతూ, తూటలు య్యలమీద వెల్లికిలా పడుకొన్నట్లుంటుంది.

“ఇంకొకరకం ప్రతిక ఉంది దానికి గొడవే అక్కరలేదు. దాని ‘ఫీల్’ అంతా పేగు. మాయలు మంత్రాలు కావాలి “కీలు గుఱంపై రాజకుమారుడు” లాంటి కథ మనల్ని మరో ప్రపంచంలోకి లాక్కు పోతుంది.

“ఇంకో దానికి ‘లిట్టు’, ‘వండెళ్ళు’ కావాలి కథ పేగు మాడ్చుతోంటే “నచ్చాం ఘా” అనేసి తిట్టిబులుపడాలి “ప్రభాస్థత సినితారచచ్చి ఊగకొంది ఆ మట్టు” “వీర మల్లని అంతరాసం! లాంటి కథలు. “కోడే క్విగుడు కేళుబాబు ఎక్కడో? అని మనల్నే ప్రశ్నిస్తుంది. పేరు చూసేనే దీన్ని ఎలా గయినా చదవాలనే తమా, తమా, ఆకొంక్ష కలగాలి పరికలో!

మొత్తంమీద నా చేత వాగించావు... తెలిసిందా”... అనేసి ఊరకొన్నాడు.

“తెలిసింది తెలిసింది” అన్నాను.

“జంట స్వరాలు మాను.” అని మందలించాడు.

మానేశాను!

తర్వాత ఉమాపతి చెప్పిందేమంటే, (పెద్ద ప్రభాస్థత రచయితలా మొహం పెట్టాడు. నెవన గొప్పా ఏడూను.) తన పేరు చెప్పేట “ఒయప్పా! ఏడా, ఆ పప్పు ఉమా పతి! ఎవడో అనుకున్నాం. పెద్ద పులిలా ఉంటావనుకున్నాం—బుద్ధి అప్పుచ్చిలా ఉన్నాడు!” అనుకుంటారు! వైగా, వీడు వాళ్ళని పదిలేదాకా, ‘ఘా’ లోని జంతువుని చూసినట్లు చూస్తారంట (గొప్ప!) ఈ తరంగం అంతా ఎందుకని వీళ్ళు చెప్పట తన పేరును సాధారణంగా... ఇంకో ఏవేవో చెప్పాడు నెవన వెల్లు!

వాడు రచయిత మాత్రం అవును. కాని వాడు అనుకోన్నంత గొప్పవాడు మాత్రం కాదు. వాడి వాదనలో కొంతవిజయం ఉన్నా పెద్ద ప్రఖ్యాతి రచయితని ఏమించడంలో వాడి ముగింపుగా కనపడింది వాడు!

పెద్ద రచయిత, శిల్పి రాజకీయ వేత్త, విద్వాంసుడు, గానకవిడుడు మొ॥ వారు కొత్త చోట, తమకు తాము పేర్లు చెప్పుకొను. అలా చెప్పుకోక పోవడం, "తమ అనాం" కు చిహ్నం ఉమాపతి చెప్పింది ఒక కారణం. మరి ఒక కారణం కూడా ఉంది...

పెద్ద పెద్ద ప్రభువులు... తమ పేరుతాము చెప్పుకోవడం నీచాతి నీచంగా భావించే వారు... తమ పేరును చెప్పుకోవడం నీచంగా భావించే, వారు ఆ పేరు ఇతరుల నోటి నెంబు వివడం ఘనంగా భావించడం విచిత్రమే!

కంభుగిరి అతనికి గురించి "ఏదో అయి వుండవచ్చు అనుకొన్నాడు. ఇతడు శిల్పి? రాజకీయ వేత్త? రచయిత? మరి నా బాండా?" అని కూడా అనుకొన్నాడు చివరన. తను అనుకున్న పదాలలో ఒక్కొక్కదానిని తేలితే, అతనికి తగిలించి చూడసాగాడు కంభుగిరి.

ఇతడు శిల్పివా!

ఇంటనే కాదు అనుకొన్నాడు. "మనది పోని పల్లకా ఉన్నా శిల్పిలో కాంతులు లేవు శిల్పికి ఏదో కాంతులు ఉంటాయట. అతని శిల్ప వటి మన కళ్ళు! అతని చేరిని, వేళి పరిశీలించేటాడు. "దన అనుకొన్నాడు. "నీది మొహం, నీది మూతి, నీది తలకాయ, నీది బొంద..." ఇందులో ఏ ఒక్కదాని లోనూ శిల్పం లేదు. నీడు శిల్పి కాదు. పాదూ కాదు."

నీడు రాజకీయ నాయకుడా?

"కాదు. పెంపకుల నాగమ్మ. కల నెడ కని కాదు. రాజకీయానికి కుత్రేమిటి పెట్టే మిటి? చదువు కావాలా మమ్మ కావాలా? ఏమీ అక్కరలేదు. నీడు ప్యాంటు వేళాడు అనుకో... అయినా వాడు మాత్రం కాదు. రాజకీయాలు సరిగా పట్టుకొన్న వాడి కంటం ఎప్పుడూ ఖంగు మంటుంది. అసలు మాటాడు. ముచ్చు!"

నీడు రచయిత అవునా?

"అచ్చే! నీడి అబ్బర్యవన్ తగలేసిరి. పండిన పసిడిచేలన్నీ వదలి, గూడూరు అవతల ముళ్ళు దిబ్బలమీద సారిస్తాడు దృష్టిని... ఏడికాదు!"

గానం...?

"ఏమీ 'చెప్పలేం' గభుక్కున... 'నా బాండా! ఏమీ లేదు. 'ఇండాక, ఆముసాడు పాడితే మిడుకు మిడుకు చూడటం తప్పలే అన్నాడం ఏదీ!"

కంభుగిరి ఒక నిర్ధారణకి వచ్చాడు.

"నీడు ఏమీ కాదయ్యా!"

అయినా, తనలో తాను ఇలా కొట్టు ముట్టాడం ఎందుకు? కుభంగా కనుక్కోక! ఏదెంది అడిగి తెలుసుకోవాలనే తనాతనా కంభుగిరిలో ఎక్కువైంది. గుప్త సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలనే మానవ దౌర్బల్యం ఇప్పుటిది కాదు. అనాది మానవుడినుండీ, ఈ దౌర్బల్యం విడవకుండా వస్తూనే ఉంది. బ్రహ్మరాక్షసి వికాలమైన సౌధమంతా వదలి "మాడు, యువరాజా! ఆ గది మాత్రమే చూడకు" అంటే, ఆ యువరాజా అగడ్త! అగడ్త!! అంటూ కూర్చుంటాడు. చంద్రగోళం ఏమిటి? దాని అంతు కనుక్కోవాలి? ఎవరను ఎక్కారె. ఎక్కారె. అక్కడున్నదేమిటి? మంచు ముద్ద!! అంతేనా...?

అతడిపేరు ఏదైతేనే అని కంభుగిరి అనుకోలేదు. అతడు తన పేరు వాచిన కొలది కంభుగిరిలో మక్కువ ఎక్కువ కాసాగింది. అయినా అతడు తన పేరు చెప్పుకోవడం చిన్న తనంగాగాని, భయంగాని ఉండడంలో ఏమి ఇది శిందో? కంభుగిరికి అంకెని విషయం... కొంతమంది.. "నాపేరు అడగండి" అన్నట్లుంటారు!

"ఏనుండీ..." అని పలకరించాడు కంభుగిరి. అతడు ఇతడివైపు మూగవాడిలా చూశాడు. వచ్చాడు. కంభుగిరి కూడా వచ్చాడు.

అతడు కంభుగిరి అసాధ్యుడనుకున్నాడు. అయినా కంభుగిరి అసాధ్యులతో తనకే మొచ్చి! కుభంగా పేరుచెప్పి పారే గ్యుక్ అక్కడే వసుంది అంత చిక్కాను కొంత మంది మచ్చటగా ఒకేఒక్క పేరును అలవాటుపడతారు. కాని, తనలాంటివారు

చాలమంది అరుదైనా, వారిని చూసేసే, ఏదెంతకే నవ్వువస్తుంది. తన తమ్ముడికి తన గనే పట్టాలా? పొడున్న విషయం బాసకానికి వచ్చి గభుక్కున వచ్చాడు. వాళ్ళ అమ్మ తమ్ముడి ఎలా పిలిచిందంటే.

"ఒకే సత్రిపందూ!"

పలకడు సత్రిపందూ.

"సత్యం."

లాభంలేదు.

"సతీ"

అచ్చే!

"సత్రిగా!"

ఉహు!

"సత్యన్నారాయణా!"

కామ్యయ్య! వాడి పేగు సత్యన్నారాయణ!! ఇంటిలో వారికి కోపం కేతప్పు, ఆ అబ్బాయి, సత్యన్నారాయణ అని వారికి తెలిసిరాదు. అక్కడికి సత్యన్నారాయణ మూర్తి దర్శనమివ్వలేదు. భక్తులార్చి పరిశీలనలు, తల్లిని పరిశీలనలు రెండవ అబ్బాయి! ఆమె సత్యన్నారాయణ నామార్చి జరిపిస్తున్నది.

"ఒకే...నారి..."

.....

"ఒకే...సత్రివెనక..."

అప్పుడే నామాలు పూరికాతేను.

"ఎక్కడతగలదావురా...కొరివెనకా?"

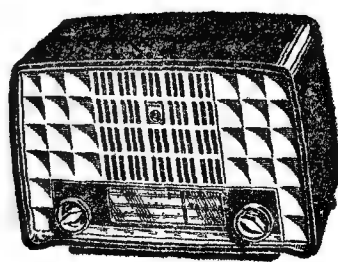
అనడమే తడవుగా అక్కర బయట పడ్డాడు! చాలామంది ఒక్క పేరుతోనే మడిగట్టకు కూర్చోరు. అనేక నామాలు ఉంటాయి. అనేక వస్తువుల్లో, ఒక వసువ మీద యెక్కువ మక్కువ ఉండడం సహజ మైనట్లు, ఒకో నామం మీద మోజు ఉంటుంది! రావారావును... "రాజ్" అని బాధగా, ఆవిషాదనాటిక ఆఖరి సీనులో

ఫిలిప్స్

క్రొత్త మోడల్స్

BCA 286 B
4 వాలుస్
క్యాటర్
రేడియో
రూ. 185/-

విజయవాడ

మోడరన్ ఆటో స్టోర్స్

కాన్వెంటు నిధి, — విజయవాడ 1.

NVKR

25-6-58

9

★ కేశవనామాలి ★

నాయక నాయకుణ్ణి ఒరిగిపోతూ పిలిచినట్లు పిలిస్తే రాజారావుకు ఇవం.

అతడు ఈ విషయమే జ్ఞాపకానికి వచ్చి నవ్వుకున్నాడు. శింభుగిరికి అర్థంకాని విషయమే ఇది. మాటమాటాడడుగాని చకచక నవ్వుతాడు. అది పెద్దమనిషి తిరాహుకాదు. అదే అందామనుకున్నాడు. కాని పరిచయం తిక్కువ. అయినా, కార్య సాధకుని అక్షయం, విధానం అదికాదు. అందుకే, కోపాన్ని, ద్వేషాన్ని దిగ్వింగి,

“అలా మీలో మీరు నవ్వుకుంటే ఇవ తల వాళ్ళ నరకంలో ఉంటారు పంతులు గారూ!”

రిగి నవ్వాడు... “మరొక నామం.” శింభుగిరికి అర్థంకాలేదు అతడిభావం. “ఏమిటిమీ నేడి?”

అతడు నవ్వాడు. శింభుగిరికి కోపం వచ్చింది. కాని పెరిగి ఏమీ అనలేదు. అతడు గ్రహించాడు.

“చెప్తున్నాను. బాధపెట్టను. ఎవరైనా పేరు అడుగుతే నాకు చచ్చేచావు. ఏ పేరు చెప్పాలో అర్థంకాదు.”

“అంటే...?” “అందరూ తలొకపేరూ పెట్టి పిలుస్తారు. మీరు పంతులారూ, మా సారూ అనలే. నన్ను మా బామ్మ “అవతారమా” అనిపిలుస్తుంది.

“మీ పేరుకాదా అది.” “పేరు కానేకాదు. అసలు రైలుపెట్టే పూర్తిగా మీరులేకేది.” రైలులా అంత ఉంటుందా మీ పేరు? శింభుగిరి నవ్వాడు. నవ్వి, “చెప్పండి” అన్నాడు.

“అవతారం అని ఎందుకంటుందంటే, మా తాతయ్య పోయాక, నేను భూమిమీద పడాను. అయినే ఈ అవతారంలో వెలిగి రిని అమె ఊహ అవ్వచ్చు. ఆయన పేరూ.. కళ్ళు మూసుకొని, తలపైకత్తి. గుక్కపట్టి

“వీరవెంకట సత్యనామమాన్ వరాహ శ్రీ కేశవనారాయణవర్మ...మా ఇంటిపేరు జతా వర్ణులవారు.” ఇంటిపేరు మంచినీళ్ళు తాగిన తిర్వాత నెమ్మదించి చెప్పేవట్లు చెప్పాడు.

శింభుగిరి ఒక్కమాటు నిశ్చేష్టపడ్డాడు!

“మీ పేరు అదన్నమాట. బాగుంది. పది రోజులు వ్యవధి ఇచ్చినా చెప్పలేదు తిడుముకోకుండా, అసలు అర్థంలే పిలవ లేరనుకోండి...” వెంటనే ఏదో జ్ఞాపకానికి వచ్చి ఘక్కుమన్నాడు. ఘక్కుమనడమే కాదు నవ్వులేక తల ఆడించాడు. అతనికి (అతని పేరు ఎలానూ అనలేం. అతడే అందాం. అదే అలవాటు అయిపోయిందిగా ఎలానూ! తెలియక)

“ఏమిటి నవ్వుకున్నావు” అన్నాడు అతడు.

“అట్టే ... ఏం లేదు. మీ పెళ్ళి అయిందా?” శింభుగిరి ప్రశ్నించాడు.

“అయింది...అలా!” “తలుపుదగ్గర ఇంతపేరూ చెప్పారా? అని.”

“ఓం అదా?” ఘక్కుమన్నాడు అతడు. “అమె పేరు చాలా చిన్నదిరండి. అసలు తెలిక కూడాను. ఇదెందుకు చెప్పానంటే దీనిమీద ప్రశ్ని దొరిస్తారు. అవునా?”

శింభుగిరి ఒప్పుకున్నాడు. శింభుగిరికి శ్రద్ధ కలిగింది. అందుకే అడిగాడు.

“బామ్మగారి రెండో కారణం మరి.” “ఏమింది! భర్త పేరు పిలుసారా?”

శింభుగిరి ఈ విషయంలో చక్కగా అర్థం అతడికి సరదా పుట్టిచిచ్చింది.

“మీ తాత వ్యవహారంకూడా చెప్తున్నావనింది.” అన్నాడు.

“మంచి కాలక్షేపంగా ఉంది. చెప్పండి” అన్నాడు శింభుగిరి.

“అమ్మ ఏమో నానీ! అని పిలుస్తుంది.”

“కారణం లాంటిది...?”

“నాకున్న నామాలవెనక ప్రతిదానికీ

ప్రహేళికగా కారణాలు ఉన్నాయి. మా అమ్మ తొలుతువులెవరూ లేరు ఆమె ఒక్కతే మా తాతయ్యకు మగపిల్లలు లేరు. అందునకు మగపిల్లలు అంటే సరదా. అందుకు నన్ను ‘నానీ’ అనేవాడు. ఆయన అలా అనడానికి కారణం, మగనలుసు పుడిలే, వాళ్ళ నాన్న పేరు పెడదామనుకున్నట్లు అందుకే “నాన్న” ను “నానీ” చేసి పిలిచాడు నన్ను. మా అమ్మ మా తాతయ్యను అనుసరిస్తుంది. మా అమ్మకు నా ముద్దుపేరు నానీ!”

“ఇక పోతే మా నాన్న తిలక్ బాబు అంటాడు.”

“అదేమిటి చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంది. ఎక్కడా సంబంధం లేదు.”

“ఉంది. చాలా సంబంధం ఉంది. మా నాన్నకు రాజకీయాలంటే ఇవం. తిలక్ ఆయనకు పూజనీయుడు ఆయనపేరు పెడదామని ఉండేది ఆయనకు. కాని మా అమ్మ పెటనిచ్చింది కాదుట... ఇదేం పామ్యే కాలంరా? అందిట కూడా!”

“బానీ...మీ తిర్వాత సోదరులు...”

“లేకేం ఉన్నారు. వారంతా వర ప్రసాదులు.”

“మీరు కాదా...?”

“అదే అనుమానం. మాతాతాత సత్య న్నారాయణమూర్తి నారాధించేవాడు. మా తాత తండ్రి హనుమాన్ భిక్షుడు. మా తాత దీక్షాతారాల్లోని వరాహ అవతారాన్ని ఎక్కువగా ప్రేమించేవాడు. మా తాత పేరు...”

శింభుగిరి ఒక్కమాటు ఆదిరి... “చెప్పారు ఇండాక...మీ తండ్రిగారిపేరు...”

నవ్వుతూ... “ఆయన పేరు భయంకరమైనది కాదురండి.”

“నన్ను మిమ్మల్ని ఏమనిపిలవమన్నారా?”

సాక్షాత్తు భగవంతుడు మూఢులెవ మానవులకు తననిగూర్చి చెప్తున్నట్లు, ప్రకారంగా, నెమ్మదిగా, “నన్ను అడిగి పిలుస్తున్నారా అంతా! పదిమంది పదిరకాలుగా పిలుస్తారు; తెలియక... నేను ఏ నామాన్ని ఉచ్చరించినా, పలుకుతాను. నా కేదో ఫలానా నామం ఇదమని, లేదా వారికిదుమైన నామం నాకు ఇదమని నన్ను ఆ నామంతో పిలుస్తారు...”

“స్వామి! అంత అయింది. మీరు మామూలు ధోరణిలో పడండి, మద్రాసు వచ్చింది. దిగుదాం...”

రైలు కూతతో పెద్ద రోద ప్రారంభం అయింది ‘అతడు’ ఆ జనంలో ఒకడు అయి పోయాడు! శింభుగిరి తీరా చూస్తే అతని సంచి, తన చెతిలో ఉండిపోయింది... వెంటనే గురుకువచ్చి...

“ఏమిందీ...వీర...తిర్వాత రాలేదు!★

పండిత డి గోపాలాచార్యులవారి

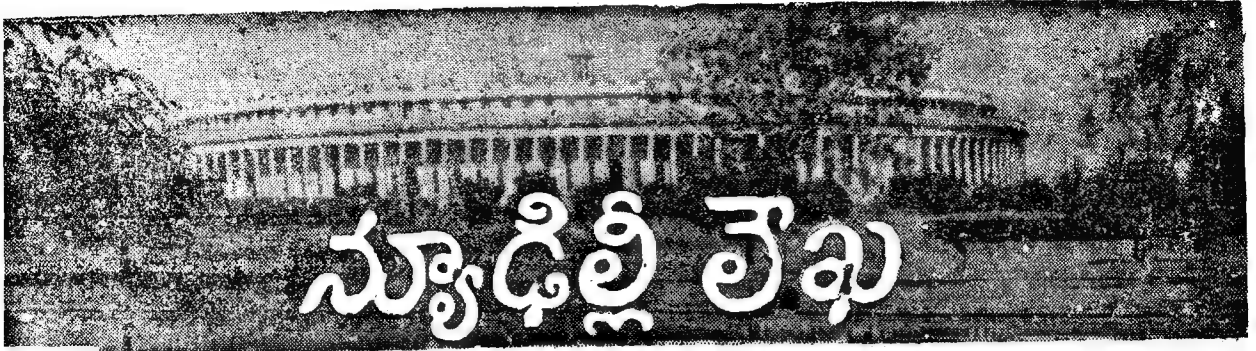
జీవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలానికి

Diamond
Jubilee

1898 1958

అయ్యర్ వేదాశ్రమం(బ్రాహ్మణ)అమెడెడ్, మద్రాసు-17.

మ్యూజిల్లీ లేఖ

ప్రభుత్వ వార్తల ప్రకటన పద్ధతి

ఢిల్లీలో వారాహ్మమం మిక్కుటంగా ఉంది. ఢిల్లీలో కొన్ని ప్రాంతాల్లో శుభ్రంగా వదిలిన మంచినీళ్ళు కరువై పోయే నిజంగా మంచి వార్తలనందినవిగా దాకరునయ్యాయి. పత్రికావిలేఖరులు ఏం చెబుతున్నానో తోచని పరిస్థితిలో పడ్డారు. కొంతమంది మాత్రం లేచారు. ఒక ఉదయన ఛేబీకార్ల దిగుతుకు లనుసూర్చి వార్తలు పెద్ద కీర్తికలలో కక్కాయి. ఈ వార్తలను అధికారులు ఖండించారు. మరొక పత్రిక పెట్రోలు లేవ నింగ్ నుసూర్చి భయంకరమైన వార్త ప్రకటించింది. దీనివీడ కూడా అధికారులు నిశ్చలమైతారు.

ఇంకో పత్రిక ఇంకో తమాషా చేసింది. కరెన్ బాంక్ నుంచి తీసుకున్న అప్పులను మాఫీ చేయించటానికి భారత ప్రభుత్వం సంప్రదింపులు జరుపుతోందని ఆ పత్రిక ప్రకటించింది. ఇది అందరికీ చాలా ఆశ్చర్యం కలగజేసింది. కాని భారత ప్రభుత్వం నిరాశ్రితంగా ఇంత అమాల్మ్యమైన వార్తను కూడా ఖండించి పారేసింది.

వ్యాపారస్తులను ఆమం దానందం లో ముంచి తేల్చే మరో చక్కని వార్తను మరో పత్రిక ప్రకటించింది. అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంఘం ప్రోవేటురంగానికి ముందు ముందు సహాయం చేసేటట్లుగా భారత ప్రభుత్వం ఏర్పాట్లు చేస్తున్నదని ఆ వార్త.

మరొక చలాకీ విలేఖరి ఎనిమిదల్లో కిందటి పాత వార్తను బూజాదులిపి కొత్తరంగ పూసి బయట పెట్టాడు. ధరలను అదుపులో ఉంచటానికి గాను భారత ప్రభుత్వం కార్యదర్శుల సంఘం అంటూ ఒక దాన్ని సెలక్షన్ చేసి తోందని అతగాడికథ. కీ.కే. సర్కార్ పక్షేల్ హోంమంత్రిగా ఉన్న రోజుల్లోనే "ఆర్థిక" కార్యదర్శుల సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. నాటినుంచి ఆ సంఘం ధరలతో సహా అన్ని ఆర్థిక విషయాలమీద ప్రభుత్వానికి సలహా రిస్తోంది. మంత్రిమండలి తలాకు ఆర్థిక

సంఘానికి ఈ సంఘం 'ట్రెయిన్ (ట్రస్ట్)' గా పనిచేసేసింది.

ఇంకోక చిత్రమైన విషయం ఏమిటంటే, ప్రధానమంత్రి మానవుని క్షేమంకోసం పెట్రోలు బడి పెట్రోలున్నాడు. పత్రికలవారు ఈ సలహా అనుసరించి, మంత్రులకోసం పెట్రోలుబడి పెడుతున్నారని, కేంద్ర మంత్రి పండిట్ కె. డి. మాలియా పెట్రోలు వ్యవహారాలపై మాపుతున్న శిదనుసూర్చి కొన్ని పత్రికలలో అడే పనిగా ప్రకటనలు ప్రకటిత మవుతున్నాయి. ఇలాగ ప్రజలపల్లె పెట్రోలుబడి పెట్టటంవల్ల లాభాలు రాకపోలేను. జ్వాలాముఖిలో రి కందల ఏర్పడిందంటే ఇంధన వాయువులు

శ్రీ కృష్ణ [ఆంధ్రపత్రిక ప్రతినిధి]

లభ్య మవుతున్నాయని గుమేనియనులు కనిపెట్టిన విషయాన్ని ఎవరో కొందరు పత్రికల వారిని మాత్రం పిలిచి వెల్లడించారు. పెట్రోల్ కంపెనీలతో ఒప్పందాలు చేసుకున్న సంకీర్ణి కూడా ఆ కొందరు పత్రికల వారిని పిలిచి వెల్లడించారు. ఈ ఒప్పందాల వార్తను ఇంతవరకూ అధికార రీత్యా ప్రకటించక పోవటం మరి విచిత్రంగా వుంది. కాని ఇంకో చిత్రం జరిగింది. అస్సాంలో నూనెనుబడి కర్మాగారాన్ని సూర్చి గుమేనియనులు తమ నివేదికను ఇటీవల సమర్పించారు. అనివేదిక అమర్పాడు అప్పటిదాకా అక్రమ చేయబడిన ఒక పత్రికలో ప్రకటిత మయింది. రెండు రోజుల తరవాత అదే పత్రిక అస్సాం డైక్ రైస్ ప్రాజెక్టు నివేదిక ప్రభుత్వానికి అందికముందే ప్రకటించింది. ఈ విషయంలో విస్తృతంగా చేయబడిన పత్రికలు ఇదంతా చూసి మరింత 'డబ్బా' కొట్టటం సాగించాయి. ప్రభుత్వం వారి పట్టి నీటి కార్యక్రమం ఎంతసేపావుగా జరుగుతోందో

దీన్నిబట్టి గ్రహించవచ్చు. మంత్రులు ఏ పత్రిక తమకు ఎంత ప్రచారం చేసిపెడుతోందో చూసి మరి వార్తలు విశేషాలు వెల్లడించుకున్నారన్నమాట. ప్రభుత్వ వార్తలను మంత్రులు తమ ఇష్టంవచ్చినవారికి వెల్లడిస్తున్నారన్నమాట.

కొన్ని ప్రముఖ పత్రికల అధిపతులు తమ సిబ్బందిలోకి ఉద్యోగులను చేర్చుకునే విషయంలో కూడా మంత్రుల ఆమోదంపొంది మరి చేర్చుకుంటున్నారని ఒక పత్రిక ఈ మధ్య ప్రకటించింది.

ఏ పార్టీకి చెందక పోవటంబట్టి ఆర్థికంగా ఇబ్బంది పడుతున్న ఉత్తరాది పత్రిక ఒకటుంది. ఈ పత్రిక వందవీళ్ళనుంచి ప్రచురిత మవుతున్నది. ఇబ్బందుల మూలంగా ఈ పత్రిక మరొక పత్రికతో ఒక రకంగా ఒప్పందం చేసుకోవాలని ప్రయత్నించింది. ఒప్పందం చేసుకోవోతుండగా ఢిల్లీలోని మరొక పోటీ పత్రికనుంచి వివేకమైర్ ఒత్తిడి వచ్చింది. ఒప్పందం చేసుకోవలసిన ఆ పత్రిక ను మూసివేయాలనా మూర్ఖవేయాలి, లేకపోలే పోటీ పత్రికకు వాన పత్రిక రూపంలోనైనా ప్రచురణ కావాలి అని వరకు ప్రతిపాదించ బడింది. పాపం ఆ పత్రికకు అడ్డర్పయిజ్ మెంట్లను కూడా తిగించి వెయ్యాలని ప్రయత్నం జరిగింది. ఉద్యోగుల నియామకంలో కూడా మంత్రుల సలహాల ప్రకారం నడుచుకుంటున్నారని కొందరు పత్రికావ్యాపారస్తులను విమర్శించినది ఆధిల్లి పత్రిక.

* * *
శ్రాంతి రాజకీయ పరిస్థితులమీద "స్పెక్టేటర్" పత్రిక సంపాదకీయంలో ఇలా వ్రాసింది: "ప్రస్తుతం పార్లమెంటులో ప్రజాస్వామ్యం ఆపాయంలో పడినది తిద్వ్యతిరేకులమూలన కాదు. దాన్ని తమ ఇషం వచ్చినట్లు ఆడించే వారి మూలానే. ఏ ఆదర్శాలు, ఆశయాలు లేక పోయినా, ఏ అర్హతలు లేకపోయినా

న్యూ ఢిల్లీ లే షి

ఒకే రకం మనుషులు ఏటేటా మంత్రి పదవుల్లో, అధికారాల్లో నిరపడి వుండటం మూలంగానే ప్రాన్సులో పార్లమెంటరీ పద్ధతిమీద ఏకగింపు తీవ్రమైంది.

ఇలాంటి పరిస్థితి భారతదేశంలో కూడా ఏర్పడింది. దూరదృష్టితో, వాస్తవాన్ని అర్థం చేసుకుని వ్యవహరించగల నాయకుడు ప్రధానమంత్రి ఒక్కరే. పక్షానినుంచి పదవులను అంటిపెట్టుకుని కదలనంటున్న "మహాంతుల్ని" నిశితంగా విమర్శించారు. ఈ మహాంతులు ఇక నైనా తప్పకుండా యువకులకు చోటు చేయాలని ఆయన అన్నాడు. ప్రధానమంత్రి విమర్శను పెడచెవినిపెట్టి ఈ మహాంతులు జన్మదినోత్సవాలు మాత్రం వేడుకగా జరుపుకుంటున్నారని, వీరు ప్రాన్సు నుంచి నేర్చుకోవలసిన గుణపాఠం ఎంతైనా ఉంది.

* * *

ఇటీవల పత్రికా విలేఖరులతో గొప్ప జరుపుతూ ప్రధానమంత్రి పశ్చిమ జర్మనీ, జపాన్ దేశాలు, యుద్ధంలో సర్వవారీనమై పోయినా ఎంత త్వరగా ఎంత ఆభివృద్ధి అయింది వివరించారు. "గత యుద్ధంలో అన్నిటికంటే ఎక్కువ నష్టపడిన దేశాలు జర్మనీ, రష్యా, జపాన్. ఈ దేశాలలో వేటి రాజకీయ, ఆర్థిక విధానాలు వాటివే అయినా అతిశ్రేష్ఠంగా మళ్ళీ ఆభివృద్ధి పొందించాయి. కాపిటలిజమ్ అనండి, కమ్యూనిజమ్ అనండి, ఏదైనా ఆ దేశాల ఆభివృద్ధికి అవమాత్రం కారణాలుకావు. కుశీతులైన ప్రజలు నిరంతరం చేసిన కృషివలనే ఆ ఆభివృద్ధి పొంద్యమైంది." అని ప్రధాని అన్నాడు.

కష్టపడి పనిచేయటం మంత మంచి విజయాలను ప్రధాని చేప్పినముక్క అక్షరాలా నిజం. ఒక దేశం అనుసరించే ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాలనుబట్టి ఆభివృద్ధికొనటం, కాకపోవటం అంటూ ఉండదు. కాని కష్టపడి పనిచేయటానికి ఆ విధానాలు తప్పకుండా సహాయకౌతు అవుతాయి. కమ్యూనిజంలో ప్రజలచేత నడుంవంచి పనిచేయించటానికి "ప్రజల ప్రజాస్వామ్యం" కొరడా లాగా పనిచేస్తుంది. తనకు కేటాయించినంత

పని చేయకపోతే మనిషికి తివటానికి తిండి ఉండదు. అది రష్యాలో సంగతి. జర్మనీ, జపానులలో కొరడాలు ఉండవు. కాని పనిచేస్తే లాభం కలుగుతుందనే ఉద్దేశంతో నైనా ప్రజలు పనిచేస్తారు.

జర్మన్ ఆర్థిక వ్యవహారాలనుంత్రి డా॥ లూడ్విగ్ ఎర్ హార్ట్ "పోటీద్యారా అభివృద్ధి" అనే పుస్తకంలో ఇలా వ్రాశారు : "పోటీవిధానం ఉంటేనే ఆర్థికాభివృద్ధిని చక్కగా సాధించవచ్చును. ఎక్కువ ఉత్పత్తిచేస్తే మనకే లాభమనే వ్యక్తిగత ప్రాప్తిలంకూడా పోటీ విధానం లోనే ఉంటుంది. పనిచేయటంలో గల అసంతృప్తి గురించిన తరవాత జర్మనీలో పనిచేసేకాలం పెరిగింది. 1947 లో కార్మికుడు వారానికి 89 గంటలు పనిచేస్తే, 1956 లో వారానికి 49 గంటలు పనిచేస్తున్నాడు."

"12 ఏళ్ళకిందట జపాన్ నేలమట్టమై ఉంది. జపాన్ దేశం అప్పుడు పరాజయ పరాభవంతో క్రుంగిపోయివుంది. ముఖ్యమైన పట్టణాలన్నీ బాంబులతో ధ్వంసమై పోయాయి. ప్లాక్ రీల పాడైపోయాయి. బ్రహ్మాండమైన వర్తక నాకొబలం యావత్తు నాశనమైంది. తలసరి నిబ్బిటినీ లాగేసు పోన్నారు. వికళి వ్యాపార మంతా ఆగి పోయింది. విదేశాల్లోని ఆస్తులు పోయాయి. జపాన్ ను ఓడించిన దేశాలు జపాన్ పారిశ్రామిక, ఆర్థిక, వ్యాపార వ్యవస్థను భిన్నం చేసేవేయాలని ప్రయత్నించాయి. దీనంతటినిబట్టి, జపాన్ మళ్ళీ పారిశ్రామికంగా తలెత్తుకుని తిరగటం అసంభవమని అంతా అనుకున్నారు. కాని ఈ రోజున జపాన్ పూర్తిగా కోలుకుంది. పారిశ్రామికోత్పత్తి. 1980 ప్రాంతాల్లోకంటే రెటింపయింది. ఆర్థిక వ్యవస్థ స్థిరపడింది. వర్తక నాకొబలం బాగా పెరిగింది. 1956 నాటికి జపాన్ నాకొనిర్మాణంలో ప్రథమస్థానంజహించింది. ఈ ఘనత యావత్తు జపాన్ ప్రజలదే," అని "జపాన్ ఆర్థికపునర్నిర్మాణము" (రచయిత జి. సి. ఆల్లెన్) అనే పుస్తకంపై బి. బి. సి. సమీక్ష ప్రకటించింది.

తమదేశాలను పునర్నిర్మించుకుని బాగు చేసుకోవాలనే దృఢదిశను వేస్తే పశ్చిమ జర్మన్లు, జపాన్ ప్రజలు ఇంత త్వరగా ఆభివృద్ధి పొందించగలిగారు. మరోవిశేషమేమిటంటే జర్మనీగాని, జపాన్ గాని శ్రేయోరాజ్యంమాట తలపెట్టనెవరెదు. "మొండు ఉత్పత్తిచేయ్యి. తరవాత నీవాలా అడుగు," అని డా॥ ఎర్ హార్ట్ సిద్ధాంతం.

భారతదేశంసితిమానే దీనికి పూర్తిగా

శ్రీమతి భానుమతిరామకృష్ణ ప్రత్యేక వ్యాసం

భిన్నంగా ఉంది. కష్టపడి పనిచేస్తాడనే పేరు తెచ్చుకున్న భారతీయకర్షకుకూడా ప్రతిదానికి ప్రభుత్వసహాయంతోనే ఎదురు చూస్తున్నాడు. పొలంపక్కనుంచి నీళ్లు ధారాళంగా పోతున్నా సరే ప్రభుత్వం బోజ తప్పించి ఇవ్వాలని అతికు కోరుతోడు.

అందరికీ ఉద్యోగా లిప్పించటం కేంద్ర ప్రభుత్వం లక్ష్యం కనుక, ఉద్యోగం ముఖ్యంగాని పనిచేయటం ముఖ్యంకాదు. కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులలో మూడోవంతు మంది పుడ దండగ అని ఒక మాజీ కార్మిక మంత్రి ఒకసారి నాటో అన్నాడు. ఆయన ఆమాట అన్న తర్వాత కొన్ని లక్షలమందికి ఉద్యోగా లిచ్చారు. మానవుడిమీద పెట్టబడి పెట్టాలనే ఉపామంచిదేగాని పెట్టుబడిమీద లాభాలేమీ రావటంలేదు.

* * *

ఎప్పుటికప్పుడు పెరిగిపోయే సిబ్బంది కోసంగాను సమాచార, బ్రాడ్ కాస్టింగ్ శాఖ ఒక పెద్దమేడ సంపాదించుకుంది. వాసు శిల్పదృష్ట్య చాలా ఆధునికంగా ఉన్నదా భవనం. కొయ్యలబులు సాఫ్ట్ మెసంతవరకూ గాజు ఉపయోగించారు. అదేపనిగా గాజుభవనాలు ఎందుకు కట్టున్నారో తెలియటంలేదు. పూర్వపు రోజుల్లో చప్రాసీలు తమ కార్యాలయల నెలవో కుభ్రంగా ఉంచుకొని గర్వపడేవారు. కిటికీల గాజుతలుపులను నీలుగా తుడిచి వుంచేవారు. ఈ నాడు శ్రేయోరాజ్యం ధర్మమా అని కిటికీతలుపులు తుడవడం, సిరాబును కడగటంకూడా చప్రాసీలకు నామరూ అయిపోయింది. జీతం పెరుగుతోంది. జీతంతోపాటే కిటికీ తలుపుల మీద దుమ్ముకూడా పెరుగుతోంది. చప్రాసీలు పూర్వపు వ్యవస్థను చిహ్నాలవంటి వారని ప్రధానమంత్రి భావం. అయినా ఈ చప్రాసీలసంఖ్య ఈ నాడు అయిదు లక్షల దాకా పెరిగిపోయింది. రిజర్వుబ్యాంకి భర సంతోకూడా గాజు తలుపులు నానాటికీ అసహ్యంగా తయారవుతున్నాయి. గాజు తలుపులకు బోలెడుఖర్చు అవుతుంది. వాటిని జాగ్రత్తగా. కుభ్రంగా ఉంచటానికి ఇంకా ఎక్కువ ఖర్చవుతుంది. కుభ్రంగా ఉంచక పోతే అవి భయంకరంగా ఉంటాయి. అందుకే మానవుడిమీద మరి కొంత పెట్టబడి పెట్టడం అవసరం.

నారసింహ లేహ్యము

నంగారుతో చేసినది. మేహము నిక్షాక, నిస్పృత్తవగైరా హరిం బంధు రక్షివృద్ధికల్పించును 20 శ. రక్షి 3-4-0. పోస్టేజి 1-1-1

డి. సి. సి. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం పెండిసి (PU) నెల్లూరుజిల్లా.

నిజానిజాలు

“ఈ సంగతి విన్నారంటే?”

“ఏమిట?”

“ఒక మనిషి చెబుతున్న మాట నిజమే, అబద్ధమే తేల్చి వేయడానికి అమెరికాలో ఒక యంత్రం కనిపెట్ట బోతున్నారట!”

పరుగెడుతున్న బస్సులో, దిగజారిస్త పరదాలకు నకుమ మెత్తిన ముఖాసవాలపైన ప్రయాణికులు వున్న ప్రయాణికులు కొందరు ఉలికిపడి కళ్ళు తెరిచేశారు.

“అది వార్త, కాకపోతే ఊహగానమా?”

అని ప్రశ్నించారు.

“వారేనండీ! క్రయిమ్ చిత్రాలు డిటెక్టు నవలలు తామరతంపరగా అభివృద్ధి చెందుతూ వుండడంవల్ల సంఘంలో నేరస్థుల సంఖ్య విరివిపో పోతోందట! వాడివాడి మాటల్ని బట్టి, వారు దొంగ, దొరో తేల్చి వేయడానికి అనువుగా విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులు ఈ యంత్రాన్ని కనిపెట్టడానికి తీవ్రంగా కృషిచేస్తున్నారు!”

ఈవార్తపైన ఓ తలవెరసిన వృద్ధుడు వ్యాఖ్యానం ప్రారంభించాడు.

“ఉత్సాహ కప్పరంలాగే మంచి, చెడ్డ, సత్యమూ, అసత్యమూ బాహ్యదృష్టికి ఒక్క మాదిరిగానే గోచరిస్తున్నాయి. వాటి తారతమ్యాన్ని గూడా యంత్రాలే నిర్ణయింపగలిగితే అంతకన్నా కావలసిన యివ్వలేదు. ఆప్య డిక్ కోర్సులు వకాలతులు విచారణలు బొత్తిగా అవసరం!”

ఈ లోకజాడి మాటల్ని మనవం చేసుకుంటూ మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాను. ఉదయం కానుకాను రోడ్డులో రాకపోకల సందడి చాచ్చుపురుస్తున్నందువల్ల బస్సు వేగం మందగిస్తోంది. కుసుకు పటనూపటనూ నా మనోవిధిలో ఏవేవో దృశ్యాలు కేళాచిత్రాలకు మల్లే దోర్తక మాతున్నాయి. పెద్దపెద్ద రైల్వే స్టేషన్లలో జనం నడయాడే చోట గోడకు వేలాడే పటం ఒకటి నాకప్పుడు జ్ఞప్తికివచ్చింది. దొంగలున్నారని కాగ్రతి అన్న హెచ్చరికకు అది రూపకల్పనైతే గావచ్చు. దొంగలుగా పేరు మోసిన వారి ఛాయా చిత్రాల్లోనుంచి తలలు మాత్రం కత్తిరించి పటంలో పునర్మూలించడంబరిగింది. వీడుదొంగ అని నుదుట ప్రాసిపెట్టకపోయినా అందులో ప్రతివాడు మన వుద్దేశంలో దొంగగానే భాసిస్తాడు.

ఇందుకు కారణమేమిటా అని వితర్కించుకున్నట్లయితే చెదరిన కాపింగు, చిటికెలు తున్న మడుగు, కనుముక్కల తీగు యవన్నీ వాడి అంతర్యాన్ని చూపరులకు చెప్పకనే చెప్పేస్తున్నాయేమో నని మనం అనుకోక తీరదు. ఆముఖాన్ని మనం వెయ్యిమందిలో చూచినా పోల్సుకోవచ్చు. అపారాన్ని కింకించినట్లయితే అందుకుదగిన వుపాయాన్ని వూహించుకోవచ్చును గనుక, యిలాటి వాళ్ళవల చిక్కలేనేమో అని పిస్తుంది. ఉన్న చిక్కల్లా మనుషులలో మనుషులుగా కలిసి సంచరించేవారే!

బస్సులో నేనింకా బోగుతుండగానే నూర్వోయియమై వుంటుంది. వేడెక్కిపోతున్న యింజన్ని మంచినీళ్ళతో కాంఠింప జేయడానికి, వేడి (కాకపోతే ఉత్సాహం) తగ్గిపోతున్న కిరీరానికి టి నీళ్ళతో వుపారెక్కించడానికి డ్రయి

వరూ కండక్టర్ బస్సును మార్గమధ్యంలో ఎన్ని పారు అపాతో నాకు తెలియదు. సడన్ బ్రేకుతో కలిగిన కుదుపువల ఓ లావుపాటి మనిషి నా వైనపడి, ఆ తాకిడికి నా తల కమ్మికి మోడుకోడంతో నీరండలో నీరనించి మాయమైన మంచులా నానిద్ర మట్టమాయమైంది.

పటంలో అయిదుగంటలకు జయలులేసిన బస్సొకటి, అక్కడ మా బస్సుతో తారసిల్లింది.

“ఈలోకా కాస్త లేటుగావస్తున్నావు” అన్నాడు మా బస్సుడ్రయివరు.

■ బస్సులో కూచున్న డ్రయివరు కంగారుతో కబ్బిబ్బయి పోతున్నాడు.

“లేటుసంగ తలవుండనిగానీ నేనిక్కడ ఒక పానెంజరును దింపేస్తున్నాను. నీటువున్నా లేకపోయినా నువ్వతట్టి ఎక్కించుకోవాలి”

“ఏం, ఎందుకూ!” అశ్చర్యంతో ప్రశ్నించాడు మా బస్సు డ్రయివరు.

“తీరిగా చెబుతూ కూచోడానికి టైం లేదు, పాపం, ఈ అదమరచిన పెద్దమనిషి

క్షణంలో వెయ్యి రూపాయలు పోగొట్టుకున్నాడు.”

“వెయ్యిరూపాయలే! ఏం జరిగింది? ఎలా పోయింది?” డ్రయివరుతోబాటు విదాడు మంది ఏకకంఠంలో ప్రశ్నించారు.

“అదొంగ వెధవకూడా ఈ యనతో బాటే బొనులో బస్సుకొట్టాడు. గ్రహచార మేమిటంటే ఈయన చేతిలోవున్న రెడ్డర్ బ్యాగులాంటిది వారిచేతిలోనూవుంది. మనకేవీళ్ళో వాడేం ట్రిక్ చేశాడోగానీ చల్లగా వాడి సంచించి ఈయన దగ్గరుంచి, ఈయన సంచించి చేతిబట్టుకుని యిరవై అయిదో మైల్లో నాలుగుకోడ్లు కూడలి దగ్గర బస్సు దిగేశాడు. బస్సు ముప్పయ్యోమైలు రాయి చాటుకునేదాకా ఈయనగా రా సంగతి తెలుసుకోలేకపోయారు.”

“అయ్యయ్యా, అతరువాతేం జరిగింది?”

“జరగడాని కేముంది? లబోదిబోమంటూ నన్నిక్కడే దింపేయి, వాడిని వెంటాడు తానన్నాడు. “అయ్యా మహానుభావా, కాలి నడకతో వాడిని వెంటాడితే నీడబ్బు నీకు దొరికినట్లే! అలా కాకుండా యిక్కడ దిగేసి బస్సుకోసం వెంటాడే చేస్తారనుకో! తీరా ఆ బస్సులో నీటు దొరక్కపోతే ఏం చేస్తావు? అలాకాదు. ఈ బస్సులో నే యింకోక నాలుగైదు మైళ్ళురా. మాకంపెనీ బస్సే ఒకటి ఎదురుగావస్తుంది. నిన్ను దాన్లో ఎక్కించేస్తాను” అన్నాను.”

“అలాగా! ఇప్పుడేదీ ఆతను?” అంటూ మా బస్సు డ్రయివరు కూర్చున్న తావులోనే సరుకుని వెనుదిరిగాడు. అతనితోబాటు బస్సులోవున్న ప్రయాణికులందరూ ఆవైపుకు చూపులు మళ్ళించారు.

చెమటలో ముఖం దోప్పదోగుతుండగా, భుజంపైన ఆంగ వస్త్రం క్రిందికి జారిపోతుండగా వేడి వేడి నిటూర్పులతో ఆస్సు గుచ్చుమంటూ ఓ నలభైఏళ్ళ వ్యక్తి బస్సులో కమ్మిపోతున్నాడు.

ఉత్సవంలో బిడ్డను దారబోసుకుని జాల్లు వీడిపోతుండగా, పమిల సనరించుకోవడంపైతం మరచిపోయి, పరుగునా బాదనా జన సమూహంలో కలయ తిరిగేసున్న కలిని గనుక వూహించుకున్నట్లయితే ఈ పెద్దమనిషి ముఖంలోని దైవ్యాన్ని ప్రత్యేకం వివరింపవలసిన పనివుండదు.

నిజానిజాలు

అతడు పీట మీద పంజాబు యిటూ చూడకుండా దలెత్తిన క్రింద కూచున్నాడు. తలపై చేతులుంచుకుని డ్రయివరు కేసి చూస్తూ “వెళ్ళవే బాబూ! వేగంగా వెళ్ళనీ వాయనా!” అని వేడుకున్నాడు.

బస్సు కదిలింది.

తరవేగంతో పరుగిడుతున్న బస్సులో అతడిపై ప్రశ్నలవరం భుజపసాగింది.

“ఇదే అతడు సంచి కూర్చున్నప్పుడు మీరు నిద్రపోయారన్నమాట?”

“పోనీగానీ, అతడు బస్సు దిగుతున్నప్పుడైతే మీరు మీ చేతులను సంచితలో డబ్బులతో రేడో చూచుకోలేకపోయాడా?”

“ఇంతకూ ఆ మనిషి ఎలావుంటాడండీ?”

—“సన్నేమీ అడక్కండి బాబూ! నన్నేమీ అడక్కండి.” అరిచాడనడం కన్నా అతడు ఆక్రోశించాడనడం సమంజసం.

బస్సు పదిహేను నిమిషాలు ఏకధాటిగా పరుగులేసింది. ఆలోపల ఎవరో అతడికి ఆసన సదుపాయం సమకూర్చారు. కానీ అతడు తన తావులో నిశ్చలంగా కూర్చోలేక పోయాడు. అలాగని రేచి నిల్చున్నారేక పోయాడు. నడుము విరిగిన వాడికి మల్లే నిటారుగా కూచోనూలేక, రేచి నిలబడనూలేక అతడు కాసేపు కిటికీలోనుంచి తల దూర్చి పరిసరాల్ని గురిపాడు. మరి కొంత సేపు డ్రయివరువైపు వంగి అద్దంలోనుంచి తొడ్డుపైకి చూసాడు. చిత్రమేమిటండీ అతడితోబాటే ప్రయాణికులందరూ నిలువల్లా కళ్లు చేసుకున్నారు. ఒకరితల మరొక

రికి అడ్డురాకుండా ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క భంగిమలో ముందుకూ, వెనక్కూ, ప్రక్కకువంగి యింతకుమునుపు తమకు ముఖ పరిచయమైనారేని వ్యక్తికోసం కనుచూపు ప్రసరించినంత మేరకూ వెదికేస్తున్నారు.

కానీ యిరవై అయిదోమైలు దగ్గర ఎక్కడో బస్సు దిగిన మనిషి, పొలాలపైన బడి అడ్డుదారి పట్టివుండవచ్చు. లేదా, అది వాలుగురోడ్లకూడలి గనుక, మరొకలోడు వెంట ఈపాటి కప్పడో పలాయనమంత్రిం పరించివుండవచ్చు. కానీ ఈ అనుమానం ఎవరికీ కలిగినట్లులేదు. ఇప్పుడో మరి కొంత సేంటికో ఆ దొంగ చేజిక్కిపోవడమే భాయమని అందరూ విశ్వసిస్తున్నారు.

అందుకు తోడు డ్రయివరుగూడా భరోసాయిస్తున్నాడు.

“మాదర్సేడ్! వాడెక్కడికి వెళ్ళగలడండీ? మిరొక పనిమాత్రం చేయాలి. ఇలాగే రోడ్డుపైకి చూస్తూవుండి, వాడింకా ఒక ఫర్లౌంరు దూరంలో వుండగానే హింట్ యిచ్చేయండి. ఆ తరువాత వాడి సంగతి నేను చూస్తాను.”

డ్రయివరు అన్నంతవని చేసేటట్లుగానే వున్నాడు. దుష్కృత్యముగానీ, శిష్టరక్షణకుగానీ అంత పట్టదలగా పనిచేసే మనుషులు నలుగురైదుగురుంటే ఒక లోకంలో అన్యాయం జరగవనిపించింది.

బస్సు యిరవై యాభైరోమైలు రాయి వాటింది.

“దగ్గరికి వచ్చేస్తున్నాం! జాగ్రత్త!” వినుకనుంచి కండ్లెత్తిన కేక వేళాడు.

నిమిష నిమిషానికి ప్రయాణికులు అనిమిషవయస్సులై పోతున్నారు అప్రమత్తులైపోతున్నారు. డబ్బు పోగొట్టుకున్న ఆసామివైన అనుకంప, కాశీనీవ దొంగపైన ఆగ్రహం, ఈ రెండు భావాలే తాళిపై ఉచ్చాస్య సన్యాసాలుగా పరిణమించాయి.

నిశ్చల కాసారంలో రాయివడి, కొలను కొలవంతా తరంగ కల్లోలితమైపోయిన తరువాత వైకిలేచిన నీటి బుడగలా అవ్వడోక కేక వెలువడింది. “అదిగో, వాడే, వాడే, దొంగ!”

“మీరు కూచోండి, కూచోండి” అంటూ నలుగు రైదుగురు ప్రయాణికులు ఆ పెద్ద మనిషి భుజాలపైన, తలపైన చేతులుమోసి క్రిందికి అడిమేళాగు.

“ఆ వైపు చూచింది చాలు! అందరూ ఇటు తిరిగి కూచోండి” అంటూ కండ్లెత్తిన కావనయిచ్చాడు. దగ్గరలో అపదానికి పీలుగా డ్రయివరు బస్సువేగం తగ్గించాడు. బస్సు సరిగా నాలుగురోడ్ల కూడలిలోనే ఆగింది. రెడర్ బ్యాగు చేతబట్టుకుని చెట్టు క్రిందనుంచి పరుగిడివచ్చిన వ్యక్తి కంకారుగా చేరిన అడ్డంగాచాపి “ఇదేవూరి బస్సు” అన్నాడు.

కానీ కండ్లెత్తిన అతడి ప్రశ్నకు తీరిగా సమాధానంకొలుతూ కూచోలేదు. బస్సు దగ్గరికి రాగానే అతణ్ణి రక్కబట్టుకుని ఒక్కవుడటన లోపలికి ఈడ్చేస్తాడు.

అతడు పొలికేళ్ళ యువకుడు. నవ్వుగా పొడుగ్గా, నల్లగా ఎముకలగూడు లాంటి మనిషి. చప్పిడి దండెలు, ఎత్తయిన ముక్కుంబవూకా అతడు తన పొడుగాటి శిరోజాలను వెనక్కు దువ్వుకునేవాడేమో! బస్సులో భోరిగిలబడి అతడు తల పైకెలేసరికి ఆ వెంట్రుకలన్నీ ఎటు పీలెలే అటు చెదరిపోయి పెద్దబుట్టలాగా తయారయ్యాయి.

అతడు బొరిగా నాకు అపరిచితుడు. కానీ అతడి ముఖమంత్రం ఎన్నడో కలలో కనిపించినట్టు నాకొక విచిత్ర భావన కలిగింది. బహుశా ఆ ముఖం (కాకపోతే అలాటి ముఖం) నాకు రెక్కెన్నవనలోనూ పెద్ద పెద్ద పొఫాఫీసుల్లోనూ ప్రేలాడే పటాలో కనిపించేదేమో ఇప్పుడు నిర్ధారణగా చెప్పలేను.

అతడు తలపైకెత్తి పరిస్థితిని అవగతంచేసుకోడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ ఆ అకకాళం లభించేలోపుగానే అతడి తలపైన నాలుగైదు మొటికాయలు పడాయి. చుట్టూ ప్రాగైన ప్రయాణికులు అతడి విప్రువైన విలెనన్ని పిడిగడ్డులు ప్రసాదించారు. బస్సు లోపలిభాగం మరి ఇరుకైపోవడంతో ప్రహరణోత్సవం అత్యంత విజయవంతం కావడానికి దీలేకపోయింది.

బస్సులో ఓ వైపున గలాటా జరుగు

అనక నెల మంది గృహిణులచే కొనబడ బడిన అచ్చుతనమున మునపరచే సువాసనగల పౌడరు!

CBN/1

నిజానిజాలు

“ఈ సంగతి విన్నారంటే?”
“ఏమిట?”

“ఒక మనిషి చెబుతున్న మాట నిజమా, అబద్ధమా లేర్పి వేయడానికి అమెరికాలో ఒక యంత్రం కనిపెట్ట బోతున్నారట!”

పరుగుడుతున్న బస్సులో, దిగజార్చిన పరదాలకు నడుమ మెత్తని సుఖానసాలపైన (మాగన్ను గావున్న ప్రయాణీకులు కొందరు ఉలికిపడి కళ్ళు లేచేశారు.

“అది వార్త, కాకపోతే ఊహాగానమా?” అని ప్రశ్నించారు.

“వార్తనండీ! క్రయిమ్ చిత్రాలు డిటెక్టు సలలు తామరతంపరగా అభివృద్ధి చెందుతూ వుండడంవల్ల సంఘంలో శరస్థుల సంఖ్య మితిమీరి పోతోందట! వాడివాడి మాటల్ని బట్టి వారు దొంగ, దొంగ లేర్పి వేయడానికి అనువుగా విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులు ఈ యంత్రాన్ని కనిపెట్టడానికి తీవ్రంగా కృషిచేస్తున్నారట!”

ఈ వార్తపైన ఓ తలనెరసిన వృద్ధుడు వ్యాఖ్యానం ప్రారంభించాడు.

“ఉత్సాహం కన్నంలాగే మంచి, చెడ్డా, సత్యమూ, అసత్యమూ బాహ్యదృష్టికి ఒక్క మాదిరిగానే గోచరిస్తున్నాయి. వాటి తారతమ్యాన్ని గూడా యంత్రాలే నిర్ణయింపగలిగితే అంతకన్నా కావలసిన దేమీలేదు. అప్పుడేక కొద్దులు వకాలతులు విచారణలు బొత్తిగా అనవసరం!”

ఈ లోకజ్ఞుడి మాటల్ని మనసం చేసుకుంటూ మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఉదయం కానూకానూ రోడ్డులో రాకపోకల సందడి హెచ్చుతగ్గులనుండవల్ల బస్సు వేగం మందగిస్తోంది. కునుకు పట్టనూపట్టనూ నా మనోవిధిలో ఏవేనో దృక్పథాలు రేఖాచిత్రాలకు మల్లే ద్యోతక మౌతున్నాయి. పెదపెద్ద రైల్వే స్టేషన్లో జనం నడయాడే చోట గోడకు (వేలాడే పటం ఒకటి నాకప్పుడు జ్ఞప్తికివచ్చింది. ‘దొంగలున్నారట బాగ్రత్త! అన్న హెచ్చరికకు అది రూపకల్పనలే గావచ్చు. దొంగలుగా పేరు మోసిన వారి ఛాయా చిత్రాల్లోనుంచి తలలు మాత్రం కత్తిరించి ఆ పటంలో వున్న దృఢించడంజరిగింది. వీధిదొంగ అని నుదుట ప్రాసీపెట్టకపోయినా అందులో ప్రతివాడూ మన వుద్దేశంలో దొంగగానే భాసిస్తాడు.

ఇందుకు కారణమేమిటా అని వితర్కించుకున్నట్లయితే చెదిరిన (కాపింగు, చిట్టించుకున్న మధుర, కనుమక్కుల తీగు యనస్నీవాడి అంతర్భావాన్ని చూపదులకు చెప్పకనే చెప్పేస్తున్నాయేమో నని మనం అనుకోక తీరదు. ఆముఖాన్ని మనం వెయ్యిమందిలో చూచినా పోల్చుకోవచ్చు. అపాయాన్ని శంకించినట్లయితే అందుకుదగిన వుపాయాన్ని పూహించుకోవచ్చును గనుక, యిలాటి వాళ్ళవల చిక్కే లేనేమో అని పిస్తుంది. ఉన్న చిక్కల్లా మనుషులలో మనుషులుగా కలిసి సంచరించేవాళ్ళతోనే!

బస్సులో నేనింకా జోగుతుండగానే నూర్మోదయమై వుంటుంది. వేడెక్కి పోతున్న యింజన్ని మంచినీళ్ళతో కాంతింప జేయడానికి, వేడి (కాకపోతే ఉత్సాహం) తగ్గిపోతున్న శరీరానికి టీ నీళ్ళతో వుపారెక్కించడానికి (డ్రయి

నరూ కండక్టర్ బస్సును మార్గమధ్యంలో ఎన్నిసార్లు ఆపాలో నాకు తెలియదు. సడన్ బ్రేకుతో కలిగిన కుదుపులల ఓ లాపుపాటి మనిషి నా నైనపడి, ఆ తాకిడికి నా తల కమ్మికి మోడుకోడంతో నీరెండలో నీరనించి మాయమైన మంచులా నానిద్ర మటు మాయమైంది.

పటంలో అయిదుగంటలకు జరుగుతున్న బస్సుకట్టి, అక్కడ మా బస్సుతో తారసిల్లింది.

“ఈరోజు కాస్త రేటుగావస్తున్నావు” అన్నాడు మా బస్సుడ్రయివరు.

ఆ బస్సులో మామన్న (డ్రయివరు కంగా రతో తల్చిబ్బయి పోతున్నాడు.

“లేటుసంగ తలపుండనీగానీ నేనిక్కడ ఒక పానెంజరును దింపేస్తున్నాను. నీటు వున్నా రేకపోయినా నువ్వతట్టి ఎక్కించుకోవాలి!”

“ఏం, ఎందుకూ!” ఆశ్చర్యంతో ప్రశ్నించాడు మాబస్సు డ్రయివరు.

“తీరిగా చెబుతూ మాపోదానికి పైం లేదు. పాపం, ఈ అడమరచిన పెద్దమనిషి

క్షణంలో వెయ్యి రూపాయలు పోగొట్టుకున్నాడు.”

“వెయ్యిరూపాయలే! ఏం జరిగింది? ఎలా పోయింది?” (డ్రయివరుతో బాటు విదాడు ముది ఏకకంఠంలో ప్రశ్నించారు.

“అదొంగ వెధవగూడా ఈ యనతో బాటే టౌనులో బస్సుక్కాడు. గ్రహచార మేమిటంటే ఈయన చేతిలోవున్న రెవిర్ బ్యాగులాంటిదే వారిచేతిలో నూవుంది. మనకీకట్లో వాడేం ట్రీక్ చేకాడోగానీ చల్లగా వాడి సంచినీ ఈయన దగ్గరుంచి, ఈయన సంచినీ చేతబట్టుకుని యిరవై అయిదో మైల్లో నాలుగుగొడ్డు కూడలి దగ్గర బస్సు దిగేశాడు. బస్సు ముప్పయ్యో మైలు రాయి చాలు కునేదాకా ఈయనగా రా సంగతి తెలుసుకో లేకపోయారు.”

“అయ్యయ్యా, ఆ తరువాతేం జరిగింది?”

“జరగదాని కేముంది? లబోదిబోమంటూ నన్నిక్కడే దింపేయి, వాడిని వెంటాడు తానన్నాడు. ‘అయ్యా మహానుభావా, కాలి నడికతో వాడిని వెంటాడితే నీ డబ్బు నీకు దొరికినట్లే! అలా కాకుండా యిక్కడ దిగేసి బస్సుతోసం వెయిట్ చేస్తారనుకో! తీరా ఆ బస్సులో నీటు దొరక్కపోలే ఏం చేస్తావు? అలాకాదు. ఈ బస్సులో నే యింకోక నాలుగైదు మైళ్ళురా. మాకం వెసి బస్సే ఒకటి ఎదురుగావస్తుంది. నిన్ను దానో ఎక్కించేస్తాను’ అన్నాను.”

“అలాగా! ఇప్పుడేడి ఆరను?” అంటూ మాబస్సు డ్రయివరు కూర్చున్న తావులోనే సద్రుకుని వెనుదిరిగాడు. ఆ తనితో బాటు బస్సులోవున్న ప్రయాణీకులందరూ ఆ వైపుకు చూపులు మళ్ళించారు.

చెనుటలో ముఖం దొప్పదోగుతుండగా, భుజంపైన అంగవస్త్రం క్రిందికి జారిపోతుండగా వేడి వేడి నిటూర్పులతో ఆస్సుకున్నమంటూ ఓ నలభైఏళ్ళి క్యక్తి బస్సులో కెక్కుతున్నాడు.

ఉత్సవంలో విడ్డూన దారబోసుకుని చాటు పిడిపోతుండగా, పమిట సవరించుకోవడం వైతం మరచిపోయి, పరుగునా బారునా జన సమాహారంలో కలయ తిరిగేసున్న తిరివి గనుక పూహించుకున్నట్లయితే ఈ పెద్దమనిషి ముఖంలోని దైవ్యాన్ని ప్రత్యేకం వివరింపవలసిన పనివుండదు.

నిజానిజాలు

అతడు పీటు కోసం అటూయిటూ చూడకుండా దేవుని క్రింద కూచున్నాడు. తలపై చేతులుంచుకుని ద్రవ్యవరు కేసి చూస్తూ “వెళ్ళివే బాబూ! వేగంగా వెళ్ళిన బాబూ!” అని వేడుకున్నాడు.

బమ్మ కదిలింది. కరవేగంతో పరుగునకు వెళ్ళి బమ్మలో అతడిపై ప్రశ్నలవర్షం కురవసాగింది.

“బలే అతడు సంచి కూర్చున్నప్పుడు మీరు నిద్రపోయారన్నమాట?”

“పోనీగానీ, అతడు బమ్మ దిగుతున్నప్పుడే మీరు మీ చేతులను సంచితో డబ్బులతో రేడో చూచుకుంటే బాబూరా?”

“ఇంతమా మనిషి ఎలావుంటాడండీ?”

—“సన్నేమీ అడ్డంకి బాబూ! నన్నేమీ అడ్డంకి.” అరిచాడనడం కానీ అతడు ఆక్రోశించాడనడం సమం వసం.

బమ్మ పదిహేను నిమిషాలు ఏకధాటిగా పరుగునడిచింది. అలాగే ఎవరో అతడికి ఆసన సదుపాయం సమకూర్చారు. కానీ అతడు తన తావులో నిశ్చలంగా కూర్చోలేక పోయాడు. అలాగని లేచి నిల్చున్నాడేక పోయాడు. నడుము విరిగిన వాడికి మలే నిటారుగా కూర్చోనూలేక, లేచి నిలబడనూలేక అతడు కానీవు కిటికీలోనుంచీ తల దూర్చి పరిసరాల్ని గురిచాడు. మరి కొంత నేపు ద్రవ్యవరుచైపు వంగి అద్దంలోనుంచీ తోడుపైకి చూస్తాడు. చిత్రమేమిటండీ అతడితోబాటే ప్రయాణికులందరూ నిలువల్సి కళ్ళు చేసుకున్నాడు. ఒకరితల మరొక

రికి అడ్డురాకుండా ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క భంగిమలో ముందుకూ, వెనక్కూ, ప్రక్క కూవంగి యింతకుముందు తమకు ముఖ పరిచయమైనారేని వ్యక్తికోసం కనుమార్చు ప్రసరించినంత మేరకూ వెదికేసున్నారు.

కానీ యిరవై అయిదోమైలు దగ్గర ఎక్కడో బమ్మ దిగిన మనిషి, చాలాలవైన బడి అడ్డుదారి పటివుండవచ్చు. లేదా, అది నాలుగురోడ్ల కూడలి గనుక, మరొకరోడ్డు వెంట ఈపాటి కప్పడో పలాయనమంత్రం పఠించివుండవచ్చు. కానీ ఈ అనుమానం ఎవరికీ కలిగినట్లులేదు. ఇప్పుడో మరి కొంత సేంటికో = దొంగ చేబట్టి పోవడమే ఖాయమని అందరూ విశ్వసిస్తున్నారు.

అందుకు తోడు ద్రవ్యవరుగూడా భరోసాయిస్తున్నాడు.

“మాదర్సే! వాడెక్కడికి వెళ్ళగలడండీ? మరొక పనిమార్గం చేయాలి. ఇలాగే రోడ్డుపైకి చూస్తూవుండే, వాడింకా ఒక ఫర్వాలూ దూరంలో వుండగానే హింట్ యిచ్చేయండి. ఆ తరువాత వాడి సంగతి నేను చూస్తాను.”

ద్రవ్యవరు అన్నంతపని చేసేటట్లుగానే వున్నాడు. దుష్టశిక్షణకుగానీ, శిష్టరక్షణకుగానీ అంత పట్టదలగా పనిచేసే మనుషులు నలుగురైదుగురుంటే ఒక లోకంలో అన్యాయం జరగవనిపించింది.

బమ్మ యిరవయ్యారోమైలు రాయి వాటింది.

“దగ్గరికి వచ్చేస్తున్నాం! జాగ్రత్త!” వెనుకనుంచీ కండ్లకు కేక వేశాడు.

నిమిష నిమిషానికి ప్రయాణికులు అనిమీషనయనలై పోతున్నాడు అప్రమత్తులైపోతున్నాడు. డబ్బు పోగొట్టుకున్న ఆనామిషైన అనుకంప, కాశీనీస దొంగవైన ఆగ్రహం, ఈ రెండు భావాలే తాళిపై ఉచ్చాస్య నిశ్వాసాలుగా పరిణమించాయి.

నిశ్చల కాసారంలో రాయవడి, కొలను కొలనంతా తరంగ కల్లోలమైపోయిన తరువాత వైకలేచిన నీటి బుడగలా అప్పుడొక కేక వెలువడింది. “అదిగో, వాడే, వాడే, దొంగ!”

“మీరు కూచోండి, కూచోండి” అంటూ నలుగు రైదుగురు ప్రయాణికులు పెద్ద మనిషి భుజాలపైన, తలపైన తేతులుమోసి క్రిందికి అడిమేశారు.

“ఆ వైపు చూచింది చాలు! అందరూ ఇటు తిరిగి కూచోండి” అంటూ కండ్లకు కావనీయిచ్చాడు. దగ్గరలో ఆపదానికి పీలుగా ద్రవ్యవరు బమ్మవేగం తగ్గించాడు. బమ్మ సరిగా నాలుగురోడ్ల కూడలిలోనే ఆగింది. రెడర్ బ్యాగు చేతబట్టుకుని చెట్టు క్రిందనుంచీ పరుగిడివచ్చిన వ్యక్తి కంకారుగా చేరిన అడ్డంగాచాపి “ఇదేవ్రా బమ్మ” అన్నాడు.

కానీ కండ్లకు అతడి ప్రశ్నకు తీరిగా సమాధానం చెబుతూ కూచోలేదు. బమ్మ దగ్గరికి రాగానే అతణ్ణి రక్కబట్టుకుని ఒక్కవుడటన లోపలికి ఈడ్చేశాడు.

అతడు పొలికేళ్ళ యువకుడు. నన్నుగా పొడుగా, నల్లగా ఎముకలగూడు లాంటి మనిషి. చప్పిడి దవడలు, ఎత్తయిన ముక్కు. బహుశా అతడు తన పొడుగాటి కిరొవా లను వెనక్కు దువ్వుకునేవాడేమో! బమ్మలో వోరగిలబడి అతడు తల పైకేలేసరికి వెంట్రుకలన్నీ ఎటు వీలైతే అటు చెదరి పోయి పెద్దబుట్టలాగా తయారయ్యాయి.

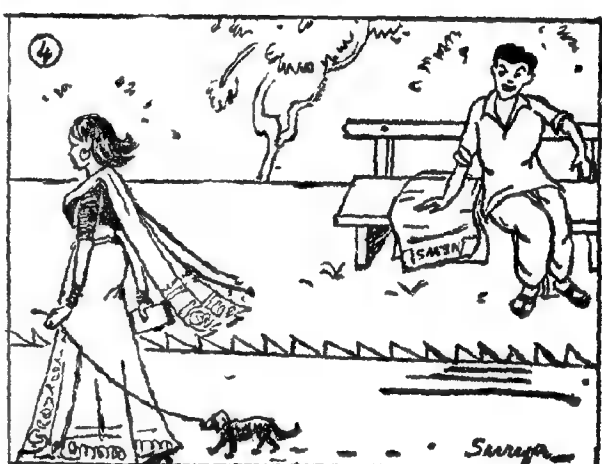
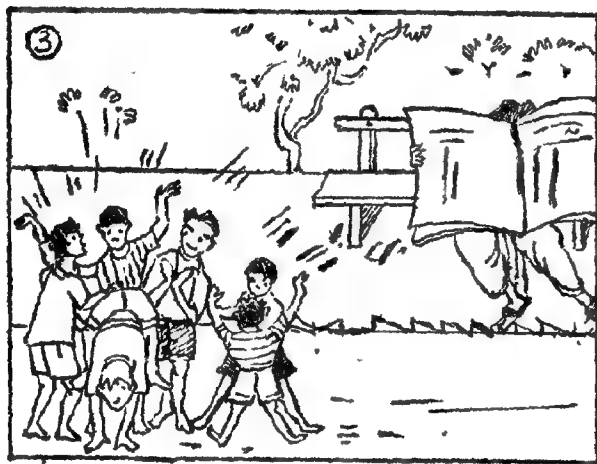
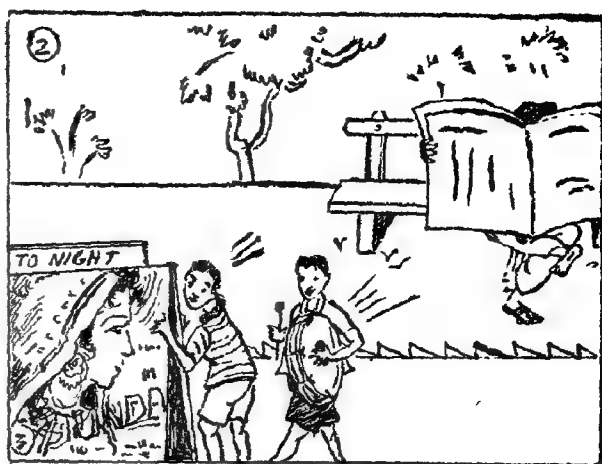
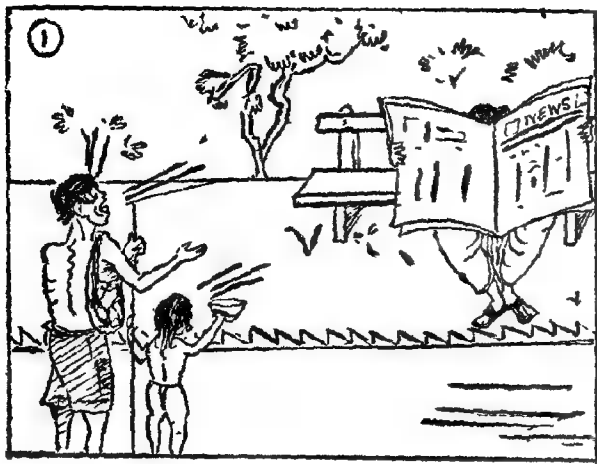
అతడు బాలిగా నాకు అపరిచితుడు. కానీ అతడి ముఖమంత్రం ఎన్నడో కలలో కనిపించినట్లు నాకొక విచిత్ర భావన కలిగింది. బహుశా ముఖం (కావాలే అలాటి ముఖం) నాకు రెల్వేస్టేషన్లోనూ పెద్ద పెద్ద పోస్టాఫీసుల్లోనూ ప్రేలాడే పటాలో కనిపించడమో ఇప్పుడు నిర్ధారణగా చెప్పలేను.

అతడు తలపైకెత్తి పరిస్థితిని అవగతంచేసుకోడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ ఆ అక కాళం లభించేలోపుగానే అతడి తలపైన నాలుగైదు మొటికాయలు పడ్డాయి. చుట్టూ ప్రోగైన ప్రయాణికులు అతడి వీపుపైన వీలైనన్ని వీడినట్లు ప్రసాదించారు. బమ్మ లోపలిభాగం మరి ఇరుకపోవడంతో ప్రహరణోత్సవం అత్యంత విజయవంతం కావడానికి వీలేకపోయింది.

బమ్మలో ఓ వైపున గలాటా జరుగు

అనేక వేల మంది గృహిణులచే కొనబడే అత్యుత్తమమైన మువవలే మువవల పౌడరు!

చలనం : నంచలనం

—5. సూర్యారావు]

తుండగా, వెళం బొగొలకున్న పెదమనిషి ది సందులోబోగానీ తన శెడర్ బ్యాగును చేతిక్రిందుకున్నాడు. ఓమూలగా కూర్చుని సంచించి తెరిచి చూచాడు అతిడి ముఖం హర్షప్రభుల మెకొయింది. వెంటనే అతడు సంచించి చూసేగాడు. చూసేస్తూ "కొట్టకండి బాబూ! మీకు పుణ్యముంటుంది. అతిడి వదిలేయండి" అంటూ పైకిలేచాడు.

"ఓదిరిచెబడమా! పిటి! ఈ దుకొండి సార్, పూడకొండి. ఈకోజు వదిలిపెడిలే మర్రి లేపిపాటికి ఇలాటి వ్యవహారమే మరొకటి జరుగుతుంది. మీరు మా వంకా కూచోండి. నేను పిటి తీసుకెళ్ళి పాలిమస్తేద నులా పడదోస్తాను" అన్నాడు ద్రయివరు.

"ఎందుకు బాబూ! వరు. మన పడిబు మనకు దొరికింది. అంతేచాలు." అ పెద్ద మనిషి ద్రయివరకు వచ్చిశెప్పగాగాడు "ఈకోజు లేవగానే ఎవరిముఖం చూచానో నా ఆద్యవం మంచిది. ఇను నా కుమార్తె పెళ్ళికొసం నగుల తాకటుపెటి డెబ్బు తీసు కున్నాను. కేసు పోలీసుదాకొ వల్లే విచారణ పూర్తయ్యెకరకు డెబ్బు నాచెతికి రాదు. పెళ్ళికి అంతరాయం కలుగుతుంది. దయచేసి నన్ను నిర్బంధించకండి" అంటూ

అతిడు సంచించుంచీ చూడు పదియాపా యలనోట్లను పెకితీకాడు ఒకటి ద్రయివరు కిచ్చాడు. మరొకటి కండ్లకుర కిచ్చాడు.

"ఇంకొకటి ఎవరికిస్తాడా అని అందరూ డైలమాలోపడారు.

అయింకా ప్రయాణీకుల పా చాల ముంగు బోరగిలపడివున్న యువకుణ్ణి లేపి కూచోబెట్టాడు అతిడి కళ్ళలోకి విశేషంగా చూసు. "ఈకోజు నువ్వు నిద్రలేచిన వేళ గూడా మంచిది! లేకపోతే మరొకొరిసేస టికి కమ్ముల్లోపలికి నడిచి వుండేవాడివి. ఈ కోజు తప్పించుకున్నావు. శివు కూడా తప్పించుకోవచ్చు. కానీ పినాటికొ పట్టు బడిటం తిద్దం. ఇదిగో, నీకు నేను పది యాపాయలిస్తున్నాను. ఇకమీదట ఎన్నటికి యిలాటిపని చేయవద్దని హెచ్చరిస్తున్నాను. ఆతిరువాత నీయవం" అని నోటును అతిడి జేబులో చేసి గబగబా బున్నదికేశాడు.

ద్రయివరూ, కండ్లకూ, ప్రయాణీకులూ అందరూ తెలబోయారు.

"అందరికీ ననుస్కారాలు బాబూ!" అంటూ అయన చెతులు బోడించాడు.

అయవట్ల ప్రయాణీకులను గౌరవ భావం ఆక్షిణాద్య ద్విగుణీకృతమెంది. ద్రయి

వరూ, కండ్లకూ తమకు దొరికిన బకీసుతో తృప్తిపడి మర్రి తమతమ కార్యక్రమాల్లో నిమగ్నులయ్యారు!

తొమ్మిది, తొమ్మిదవ్వురకల్లా బున్న గమ్యసావం చేరుకుంది. తొడి ప్రయాణీకు లందరూ కోడుకోకరుగా, వీధికోకరుగా చీలబానిబోయారు. పటంగంలో నానాకాస్తా పని వున్నమాట నిజమే! కానీ అకీమంత తొందరపనిగాదు. అదిగాక ఓక్షిణం పాటు అలా నిత్యాగానే తమతమ జీవనమోడుగా బున్నులు, పెకిళ్ళు, రిక్టాలు, జట్కాలు లాంటి వానావాలమీద వందలూ, వేలుగా కదలిబోయే చూపలు ప్రతిక్షమయ్యే పట్ట జాలో, అప్పుడే పరెటూరి సంచి వచ్చి బున్ను దిగినవాడు, తన వ్యంత వని వివిష్ట రించడంలో ఆపహాజమేమీలేదు!

పదిపదిహేను నిమిషలపాటు నేను కరీ రానికి సౌఖ్యదాయకంగావున్న వరికాలపు పెండలో నిల్చుని బున్నుపొందులో వినో దార్ని చూస్తూ వుండిబోయాను.

"ఏమండీ! సార్! ఎవరో పిలిచారు. వెనుదిరిగి చూచాను. అతడు మరెవరోగాదు. దొంగతనానికి కూర్చోవరూ తూర్పుమే

మీరు వీరిలో ఎవరిని ఎన్నుకొంటారు ?
'సాన్ఫోరైజ్డ్' దుస్తులను ధరించిన వారిని వేరే చెప్పాలా !

వికారమైన వేషధారణతో మంచి అవకాశములను జారవిడుచుకోకండి ! మీరు నూతన బట్టలు లేక కుట్ట తయారుగా ఉన్న దుస్తులను కొనుగట్టడం వాటిమీద 'సాన్ఫోరైజ్డ్' ('Sanforized') లేబిలును చూడాలని జ్ఞాపక ముంచుకోండి. 'సాన్ఫోరైజ్డ్' లేబిలుగల బట్టలతో కుట్టిన దుస్తులు దొంగ సార్లు ఉరికిన తూడ దొంగబట్టలుగా ఎన్నటికీ క్రుంగవని మీరు సమ్యక్మనస్సు!

లేబిలు మీద 'సాన్ఫోరైజ్డ్'

గుర్తు ఉన్నదా అని గమనించండి

అలాచేస్తే మీ దుస్తులు చాలనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రుంగవు !

రిజిస్టరు చేయబడిన 'సాన్ఫోరైజ్డ్' అనే బ్రేడు మార్కునకు అధికారతన క్లౌయిడ్, వీబీడి, ఆండ్ కంపెనీ ఇన్ కార్పొరేషన్ (నమిరకమైన కార్యకర్త యు.ఎస్.ఎ లో వంపావితము) వారిచే ప్రయోగించబడినది. ఈ కంపెనీ యొక్క కచ్చితమైన ప్రమాణములకు తగినట్లుగా క్రుంగకుండా ఉండే బట్టలమీదనే 'సాన్ఫోరైజ్డ్' బ్రేడ్ మార్కు చేయబడి అధికారము యిస్తును.

వివరములు : 'సాన్ఫోరైజ్డ్' నర్వీస్, 95 మెరిన్ డ్రైవ్, బొంబాయి 2

లగ్నం కుదుర్చుకున్న దురదృష్టవంతుడు!

నాకు మనదాక్షిణ్యం కలిగిన మాట వాస్తవం! చెబులతో సామ్యునిలి బస్సులో పడిపోయిన తర్వాత యింతసేపటి కలిడికి తెలివొచ్చిందేమో ననుకున్నాను. అతడు కళ్ళు మూసుకోలేదు. తల వాల్చలేదు. కాని ఆకళ్ళలో జీవంలేదు. అనుభులలో చలనం లేదు. ఎన్ని రిట్లు, ఎన్ని పరిహాసాలు, ఎన్ని ఈవడింపులు! త్రవహాడునా అతడికి జహళాంతి జరుగుతూనే వచ్చింది. విశా అతడు కదలేదు, మెదలేదు! కళ్ళూ, చెవులూ, నోరూలేని దార్భాభ్యుదీకై నెలం కనీసం పుర్యజ్ఞానమైనా వుంటుంది. ఏదీ కదీలేదనిపించింది!

అలాటివాడు నన్ను పిలుస్తున్నాడు! 'ఏమిటి? ఎందుకు?' అంటూ తెల్ల బోయాను. అతడు దగ్గరకు రమ్మన్నాడు. కానీ నేనింకా తలపటాయునుండగా నే అతడే నన్ను సమీపించాడు.

అతడితో ఎలా మాటలాడాలో తోచక అప్రయ్యంగా 'ఏం కోవాలి' అన్నాను. "ఏమీ వద్దండీ! మీ రొక్కరైవా నిజం తెలుసుకోకలిగితే చాలు" అన్నా దతడు. "నిజమా! కళ్ళకు కనిపించింది నిజం కాదేమిటి?" అన్నాను.

"కాదుబాబూ! అది నిజంగాదు. దెవ సాక్షీగా చెబుతున్నాను. నేనే పాపమూ ఎరుగను." నా ముఖంలో కరడు గట్టుక వాయిస అనుమానపు నీడల్ని పది గట్టాడేమో, అతడు నా చెతుల్ని తన చెతుల్లోకి తీసుకుంటూ అడిగాడు "చెప్పనుంటారా బాబూ!"

చేసేదిలేక చెప్పనున్నాను. అతడు ప్రారంభించాడు.

"ఉదయం అయిదు గంటలకు బస్సెక్కును."

"ఎక్కడికి పోదలచి?" అదిలోనే మంత్రస్థానంలా అడ్డు తగిలినాను.

"డోక్లో మా అమ్మవుంది. ఆ వాలుకు రోడ్డు కలిసేచోట దిగి రామాపురం నుంచి బొమ్మసముద్రం వెళ్ళే బస్సెక్కులే పదో మెలోనే మా వూరు."

"ఇతే నవ్వు మీ వూరికి వెళ్ళదలచు కున్నా వస్తామట."

"నేను గనుక నెలకు పది రూపాయలు పంపిస్తే మా అమ్మ తింటుంది. లేకుంటే పస్తులు మాడుతుంది. నేను మా వూరల్ని నాలుగైదు నెలలయింది. వెళ్ళి డచ్చిచ్చి, రెండు రోజులండి వస్తా మనుకున్నాను."

"అన్నిట్లు నువ్విక్కడ చేసే పనేమిటి?"

43 (వ చేజీ చూడండి)

జనందేవు లోతులు

నిద్రలేచాడు, ఎప్పటికంటేగా కౌతుండా:
ఎంతో హాయిగా, కాటిన్ ఫైడ్ గా.
గడియారం ఆరు. ఆశ్చర్యం!

తేలిగు యీవింత ఎట్లా జరిగింది. రెండో
సినిమా చూచాడు. ఒంటి గంట. ఒక్కడూ
నిద్ర. ఎప్పుడూ ఎనిమిదింటికి కాని లేవడు.
బద్దకం, చెనే పనిలేదు. ఎవనిచెయ్య బుద్ధి
కాదు.

ఇంకా రెండు గంటలు!
నిద్రరాదు, తేలిపోయింది. పక్కమీద
కూర్చోడం అనవ్యం! లేచి!
కాలక్యత్యాలు. ఆత్మకనసరం.

చుట్టూ వాతావరణం. ఆనందం, ఆహ్లాదం
సంతోషం. తనకోసం, తన సుఖంకోసం!
ఏసంగతి గురురాడు, అంతా ఏవో ఆహ్లాద
చూపుతున్నారా? మనసు ఊరుకోదు; విశ్రాంతి తీసు
కోదు. ఉరకలు వేస్తుంది ఎందుకో!

ఏమీ! స్నానం అయింది. ఇష్ట దుస్తులు
తెల్లగా-సన్నకాజీ మలే.

కాఫీ!—తృప్తిపానానికి బానిస!—హోటలు.
బహు—అది సంతోషంలోనే మురిగి.

బాటలు తీర్చిన దుకాణాలు—ఒక దానికి
పోతే దానికి మధ్య చీమ దూరంతో సందు
కూడా వుండదు. రకరకాలయినవి. రోజూ
చూస్తూనే వున్నాడు. కాని యి వాళ
యేమిటి? ఏదో కొంతగా వింతగా ఎక్కువ
ఆనందంగా ప్రపంచపు యిరుగు తిరుగులలో
ఎక్కడా నీడలు కనపడవు. అంతా వెలుగు.

కీర్తి నముల్లా—ఎక్కడికి? యింటికి!
కాదు—దూరంగా. వెనుక నుంచి ఎవరో
పిలుపు—చప్పట్లు చదుపు. రాఘవరావు!
చదువులో సహాధ్యాయి. బాగా ఆసక్తి వుంది.
యే వుద్యోగమూ చెయ్యడు. తన లాగే ఉన్న
డబ్బు కర్మ చేసుకోలేక అవస్థ పడుతు
న్నాడు. కులాసా కబురు.

‘యీ సినిమా చూచావా? గోడ మీద
అంటించిన పోస్టర్ చూపుతో.

‘అవును!’
‘ఎలా వుంది?’

‘రాత్రి—రెండో ఆట చూచాను.
బాగుంది, చాలా బాగుందిలే తను!

‘నేను చూడలేదీంకా—యి వాళ
చూచామా?’

‘ఎందుకు? నువ్వు చూచిరా—నే చూశాగా!’
‘మరీ!’

‘కొద్దు!’

‘బాగుందిగా’—యిట్లాగే ఉత్సాహంగా—
‘వెంకట్రమ్మం, గుర్తున్నాడా నీకు?;
‘ఎవరు?’

‘వెంకట్రమ్మం చియ్యేలో నా కనకసీటు.
మంచి ఫ్రెండ్ మనకు. పాడుగా, నల్లగా—
‘ఎస్. గుర్తుచ్చింది అవును! యిప్పు
డక్కడ?’

‘అదే కబురే—యిక్కడే! బ్యాంకు
ఎజెంట్!’

‘మాంచిపని!’
‘నిన్ను నే చార్జీ వుచ్చుకున్నాడు.
నాగెస్ట్రాడు. మధ్యాహ్నం భోజనం
అయినాక—రా, మాట్లాడుకుందాం. వాడూ
నిన్ను గురించి చాలా—’

‘ఓ! అంతకన్నా వా! సంతోషం తనకు.
బాంధవ్యాలు అన్నిటికీ స్నేహంగా వుంది.
ఆనందంధాని మించింది మరేమీకనబడదు—
అతనికి. వెంకట్రమ్మం, రాజా, రాఘవరావు,
తన—నలుగురూ ఓ. ఏ పట్టా ఒకసారి

రామానుజాచార్య

తీసుకున్నాడు. వాత్సల్యం, ప్రేమ, అను
రాగం వ్యాధయంలో పెలుది—వెలుగుగా!
అధికమన్న కళ్ళను తప్పించుకుంటూ,
ప్రయత్న పూర్వకంగా నడుస్తూ—యేదో
తిరుగుతున్నట్లు. విలాసంగా వుండి కాలం—
పన్నిన కలలోనిదా చేపల్లాగ!

గుళ్ళోడిగి—ఆడవాళ్ళనీ కొద్దిగా ముగ
వాళ్ళనీ పోగుచేసి పురాణాలు చెబుతో—
ధవారిన, యింకా యేదో ఆనందమన్న
స్వామిలార్చి గురించి, హోటల్లో కాఫీ
బాగుండకపోవడాన్ని గురించి, విరహం ఎవరిని
కన్నే పడుతున్నారని—యింకా ఏవో
ఆనందయానికి నాలుక చివరకు యేదివస్తే
అది—మాట్లాడుకుంటూ—కాలానికి కల్గి
వేసి నట్లు, ఎదురున్నారని ధీమాగా!

కనపడే ప్రతిబద్ధత్యం మాస్తో, యేమవులే
యేమవుతుందోనని కళ్ళిప్పుగించి, అప్పుడే
రోడుమీద జనం విపరీతంగా—వాడా
వడిగా—పగిలబడుతున్నట్లు తెల్లవారిందే
తడవు, మనుషుల పన్ను, అప్సలో తీరిక లేక
పోయి, ఒకే తేకొట్ట కొవలం. విసుగు. అందు
లోనే వుంది కావున—అమంచానందం.
బుజాలమీద భారం వేసుకుని తిరుగుతూ.

తన కేమిటి? ఏమీలేదు. ఒక పనిలేదు.
కనిపించిన స్నేహితుల్లో కాలం గడపడం.

రాఘవరావు మాటలుగా ఆగి, కొంతగా
వచ్చిన సాహిత్య ప్రతి ఒకటి కొన్నాడు
దాని పేరుబాగా పరిషయం తనకు. విషయ
మాచిక చూసున్నాడు. తనకు మెరిసే
ఆశ్చర్యంతో. విజయవాళి తనకథ! అప్పులో
తనకథ!

అప్పుడు చెబుతున్నాడు తను, దర్బాగా—
స్నేహితుడితో తన కథ గురించి—తన అను
భవం గురించి! పదహారేకాల సాహిత్య
ప్రతికలో తన కథ! ఇంతవరకూ తనను
యేడిపించుకు తిన్న చిల్లర మల్లర ప్రతికలకు
శృంగ భంగం. తలవొంపులు. సిగ్గుచేటు. బాగా
దెబ్బతీశాడు తను. కని తీర్చుకుందుకు. తనకథ!
సాక్షాత్తు తన యే అక్షరం (వాస్తవంగా
దాన్నే అచ్చువేశాడు—తన కొక దమ్మిడి
కర్మలేకుండా. చిన్న చిన్న ప్రతికలలో
పడనిది—ఒక్కసారిగా సాహిత్య ప్రతికలో!
జన్మలో వుంటుందినకో లేదు, సాహసమే
చేశాడు! ఆనందం పెలుదికింది యిప్పుడు.
తన ఒక కాళిం చేత వున్నవాడు ఇక
ఊరుకోదు విజృంభిస్తాడు. చవిదూపిస్తాడు
దేశానికి. చదువుకున్న వాళ్ళ!—తన భాషలో
సాంపు, విషయ సాఫల్యం.

ఈ ఆనందంలో ఆలోచనలో—యేం
చెబుతున్నాడో తెలియ—రాఘవరావు.
నాడు చెబుతోనే వున్నాడు. వింటే—
అసలీ ప్రతిక బాగుంటుంది. మొదటనుంచి
కొంటున్నాను నేను. నీది యిదే మొదటి
కథ కావున! బాగా చదవాలి దీన్ని. క్రిందిగా
ఎవరి మీద రాశావో, ఎవరి నెట్లా
యేడిపించావో!

తన మొదటి కథ యిదే—కాని యింకా
రాస్తాడు ముందు ముందు. వాడికి తెలియ—
కథ ప్రయోజనం ఏమిటో—ఎవరో
తిడిలేనో దుశ్యుబడిలేనో—అది కథ! తెలియ
వాడికి—అసలు కథలు ఎందుకు రాస్తారో.
కథలన్నీ ఎవరో తిడుతూనే—
ముగుతూనే!

ఆనందంలో యేదో మాట్లాడ బుద్ధి అవు
తుంది పెద్ద ఉపన్యాసం. కాని నోరు పెగలదు.
కలంచేతలో వుంటే? కాని—రాఘవ
యేమిటో ఆంటున్నాడు—‘వెంకట్ర
త్నాన్ని ఒక్కడిని కూర్చోబెట్టి చచ్చా—
పదయింది! పోదాం యింటికి? తనయింటి

★ ఆనందపు లోతులు ★

కందుకు? లిండికి—హోటలు. అదే బజారు.
‘తప్పకుండా వస్తా. ఎటూపోకండి మళ్ళీ
ఇద్దరూ. ఓ గంటలో’

ఓంటరిగా—కోడ్డుకు అజీగి మణిగి! పద
యింది.

బొమ్మలకులో యిదే టైంకు ఉత్తరాలు
యిస్తారు.
అటువైపు.

ఉత్తరం రాలేదు. ఏదో బుక్—పోస్.
లేవరుచింపి—అదే సాహిత్య పత్రిక—తన
కథ ప్రేమతో అచ్చువేసుకున్న మొదటి
గొప్ప పత్రిక! ఎరిగిన వాడెవడో చూశాడు—
తనకొ పత్రిక రావడం.

‘చందా కట్టావా?’

‘అవును—’ అంతకన్నా యేం అశారీ?

‘వెనకటి ఇన్చూలు వున్నాయా?’

‘ఊహ, యిదే మొదలు!’

‘నువ్వు చదివాక...’

‘అలాగే!—’

తనకు తెలుసు యీ కథపు దౌర్భాగ్యం.
డబ్బు వున్న వాళ్ళు కూడా కర్చు చేయరు.
పుస్తకాలు కొనరు అసలే. అవిస్తే లేకపోతే
గడవనివి. ప్రాణం పోయేవి—మాత్రం కొను
క్కుంటారు. జీవితం లో ఒక రకంగా
పెటెర్ అయ్యాక యిక విజ్ఞాన వికాసాలు
గుర్తురావు. కొవి చదవాలనే వుంటుంది,
పుస్తకాలు. చదివితే బాగుంటుందని
ప్రహేళికగా వుంటుందని తెలుసును
వృద్ధయానికి. డబ్బుపెట్టి ఎవరూ కొనరు.
తెలుగువాళ్ళు పత్రిక లే కొనరు. వాళ్ళ
ప్రాణానికి డబ్బే ప్రాణం.

హోటలు వచ్చింది. పుస్తకంపొడ భాగం
తగించి, ఆలోచనలు మాత్రం తగించలేక
పోయి—మడిచి జేబులో పెట్టుకొని—
భోజనానికి!...

భోజనం తే ఎవరో కనిపించారు.
తనబంధువే. దూరం. ఎవ్వడో చూచాడు
—చాలకాలం క్రితం. ఆయనే పలకరిం

చాడు. తన కజన్ బ్రదర్ బావమరిది!
యాయన కజన్ బ్రదర్! తింటున్న సేపూ
మాట్లాడుతోనే వున్నాడు. ఏకేవో కుభ
వార్తలు. ఏదో చుట్టలను గురించి—ఎవరో
క్కడ వున్నారో—యేం చేస్తున్నారో—
ఎంతమంది పిల్లల్ని కన్నారో! ఎవరో
తనకు చెల్లెలు వరస అయే పిల్లకు నెల్లూ
జుల్లో పెళ్లి. మరో అక్కగారు యేడో అడ
పిల్లను పురుడు పోసుకుంది. ఎవరో కొరలూ
గలిచారు. గొప్ప ఆసి. బావమరిది యిటివల
యేదో కవిటి మెంబరుగా ఎన్నికయ్యాడు.
కజన్ బ్రదర్ తండ్రికి ప్రమాదం—గజె
డెడ్ రాంక! ఆయిదొందల్లో రిటైరు.
ఏదో ఊళ్ళో కొలిగా కారేజీ పెట్టాడు...

అన్నీ సంతోషం కలిగించేవే
కారణం మాత్రం ఆలో
చించడు. బంధువును వెంటాడేటటువని
యింటికి. పదినిమిషాలు; డక. ఆయనకేవో
ప్రశ్న. ఏసనీలేకుండా పూరుగూరెందుకు?
రాత్రి పడుకుందుకు రమ్మన్నాడు. ఏడిం
టికి అదేహోటలు. తెలపు.

ఈ సందర్భో మరుపు - వెంకట్రమ్మ
సంగతి. పరిగ్గా పన్నెండుకు అక్కడికి.
రాఘవనిద్ర. రత్నం లేచాడు. వాడిముఖం
విప్పారీ—తామరాకంత, గోడగడియారానికి
పదిరెల్లు! వృద్ధయం అంతకన్నా. ఇద్దరికీ
అంతే. తనకు యింకా ఎక్కువ. చాలా
ఎక్కువ. పొద్దుట్నించీ యింతే. అన్నీ కుభ
వర్తమానాలు. అసలు కథ వొక్కటే
చాల.

మాటలో వెనకటిరోజులు. గడించిన
నుఖాలు - కలవరింతులు! ఆరోజులు మళ్ళీ
రావు. అందుకని భయం. కాని ఈరోజు?
ఇదిమాత్రం మళ్ళీ వస్తుందా? ఈ ఆనందపు
అలలు—?

‘ఎందరు పిల్లలు?’

‘ఒకటి ప్లస్ ఒకటి—’ అడగటో యే
ప్రశ్న కూడా యిప్పుడే జవాబు. వాడంతే.
అప్పుడే రత్నం యిద్దరుపిల్లలతోండే. తను?—
మొదటి కొన్ను—పుటింటికి పంపాడు.
‘నేడో లేవో రావాలి—పుటెం—’ పిల్లలో
పిల్లడో చెబుతో, వస్తుంది... బారసాలకు
వెళాలి. ఆ కుభవార్త కూడా నేడే వసుం
దేహా! అసలు—దానికి నూచవలే యివ్వి
కావును. అవవచ్చు. ‘రాజేక్కడో
తెలుసా?’

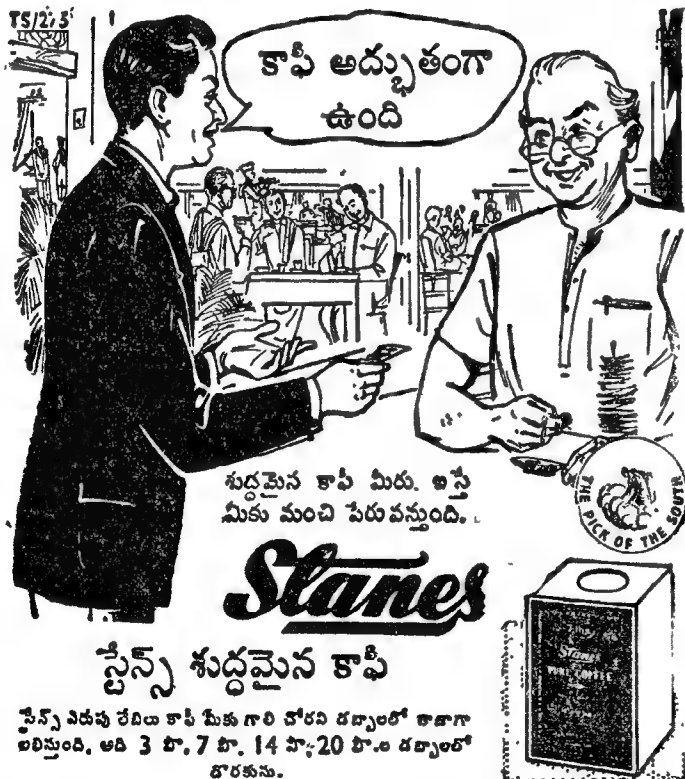
—యేం తెలుసు? తన కేం తెలుసు?

ఎవరూ ఉత్తరాలు రాయడు. ఎవరికీ
తనంటే శ్రద్ధ?...

‘కొకనాడలో చూడరు—’

—ఎల్.టి. ఆయినాడు, గవర్న
మెంట్ స్కేళ్ళు—

‘ఈరోజుల్లో దాన్నిమించిన ఆద్యోగం.
మంచిది వుంటుందంటే నేను నమ్మును.

75/25

కాఫీ అద్భుతంగా ఉంది

శుద్ధమైన కాఫీ మీరు ఇస్తే మీకు మంచి పేరు వస్తుంది.

Stanes

స్టేన్స్ శుద్ధమైన కాఫీ

స్టేన్స్ ఎడవు రేచియ కాఫీ మీకు గారి రోజు రద్దాంకో కాజాగా లభిస్తుంది. అది 3 పా, 7 పా, 14 పా, 20 పా. రద్దాంకో రోజును.

THE MARK OF THE SOUTH

ది యునైటెడ్ కాఫీ సప్లయి కంపెనీ లిమిటెడ్.

కోయంబత్తూరు, దక్షిణ ఇండియా

మహబూబనగర్ ఏజెంట్లు : మొసర్లు ముత్యాలూ & సన్న జనరల్ మర్చంట్లు, మహబూబనగర్ : పశ్చిమగోదావరి డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, మొసర్లు శ్రీపాద నరసింహం బ్రదర్స్, జవరల్ మర్చంట్లు, పాలకొల్లు, ఏలూరు.

రోజుకు అయిదుగంటలుపని—దర్జా గా
వర్కీలో కూర్చుని!

‘అవునే—పొగుంటి పుల్ల కూర—’
బెటకారం తనకు. కొద్దిగా అనూయ రత్నం
ఉద్యోగంమీద. రాజమీద సానుభూతి.
ఏడుయేజంటలు. పెద్దబ్యాంకుకి. ఏదో బొట్టు
కబుర్లు చెబుతాడు.

రత్నం నవ్వు—స్నేహితుడి హాస్యానికి.
ఊర అర్థంలేదు. రాఘవ లేచాడు. ‘ఇప్పుడే
కలలోనువ్వు—’

కలలోకూడా వస్తాడుతను, వచ్చా—
పగటికలలు! కళ్ళు నులుముకుంటూ, మాటా
క్షుగా—రత్నం తో— ‘ఏడికథ,
అసలు రాగానే చెబువా మనసున్నాను,
చదువు—పెద్దగా’ ప్రతిక చూపుతూవాడు.
గొప్పగా తను ముందహాసం. రత్నం వింత
చూపు. తనకథ—ముగ్గురు బియ్యం—అర
గంట చదివారు.—సవిమర్శగా. ఒక్కో
వాక్యానికి గొప్పపడుతో, అభినందిస్తా.

‘బాగా రాకావురా, ఎంతిస్తావు?’
‘పాలిక, బహుశా—యేం?’

—అవునన్నాడు తను, ఆమోతం
చేయరా? కథలమీద, సాహిత్యంలో
కథలసానంమీద. జంసామాన్యంలో కథల
ప్రభావంమీద, అభిగమలమీద—గొప్ప
చర్చ. తనకు మంచి ప్రోత్సాహం. ‘వేలు’
పెట్టికొన్నా లభ్యంకాని ప్రోత్సాహం.
తన గొప్పను ఎదిటి వాడు పొగడడం—అయి
చింతగా. అప్పుడే!

కథలమీద సంపాదనమీద, పేరు
మాన్యురని కొందరు యేకంగా ఆడవాళ్ళు
చేస్తే తో రాయడాన్ని గురించి—! అర్థ
వారీకొర భావం.

ఏదో ఆనందం, ఖుషీ అందర్నీ చుటి.
ఉహించరు ఎవరూ, ఎందుకో—చాన్సో
లేలిపోవడం తప్ప. పుట్టబోయే కొడుకును
గురించి—వాడిఅటపాటల్ను గురించి, పోషణ
గురించి, లోలోపల ఆలోచిస్తూ. పెజిమాత్రం
మాటలువింటూ—వాళ్ళ కబుర్లనువు.

ఆనందంలో ఆరిసిపోయి, ఉత్సాహంలో
ఎక్కువ మాటాట్టంవల్ల శ్రమ. బడలిక. గడి
యారం మూడు, కాలం దొర్లించడం బహు
శ్రేయ. ఏదో లిండి అందరికీ కావాలి,
యిప్పుడు. టిఫిన్. బహుళదేరాదు. ఎక్క
డికి? ఒకచోట కాఫీ బాగుండు—కాని
పెసరలు దివ్యం. తీసి బాగున్నచోట కారం
వికారం. కాఫీలో చింతింజలు. అన్నీ సరి
పడవు అందరికీ. కాని ఎక్కడికేనావెళ్లాలి
గద! కూర్చున్నారూ, తిన్నారూ, తాగారూ,
అనుకూల మళ్ళీ హెచ్చింది. చిల్లు ఎవరు
చెల్లించాలి వాదన.

‘మీరు నా గస్ట్—’ అంటాడు
రాఘవ. తక్కిన యిద్దరూ ఏదో సమాధానం.
చివరకు వాడే యిచ్చాడు. మళ్ళీ యింటికి.

నిమిషం నోరుమూతపడదు. పడగూడదు,
పడిలే అమూల్య క్షణాలు ఎట్లా అవటం?
తనకది పర్యవసం. మళ్లారాదు ఎన్నడూ.
వొస్తుందని తనకు నమ్మకం మన్న.
ఏ కేపుడినో ప్రార్థించి సాక్షాత్కారం
చేసుకున్నాడు. వరం సంపాదించాడు,
ఒకరోజు సుఖానికి. మళ్ళీ మాటలు. అయిదు
వరకూ యిట్లానే. అజ్ఞానాయితో. అజ్ఞ
ఆనందంలో. అంగీకరించారు దేవుడు.

అయిదువర్స... ఆరు!

సినిమాకి. రావని ఎలా? మిత్రు లిద్దరూ
అంటూంటే. ఎవరి ఖర్చుమీదో సినిమాకు.
చూచిందే నిన్నరాత్రి. తిరిగి చూడటం.
చూస్తున్నంతసేపూ గర్వం. ముందం జరుగ
నుందో తన కొక్కడికే తెలుసు. అది
గర్వం. విశిష్టత. నిస్సతన చూచినా,
యివారీ చూస్తున్నందుకు.

బాగుంటుంది. అసలు సినిమాలే బాగుం
దుకు. ఆనందం యిచ్చేందుకు.

చాలు వదిలి రొడ్డుమీదికి. ఛాలోటలు.
భోజనం ముగియూ.

ఇంటికి. వీధి మలుపు వచ్చింది. తను వెళ్లా
నన్నాడు. ‘యేం, ముగ్గురం, అక్కడే—
కబుర్లు చెప్పకుంటూ—నిద్ర—’

‘కాదు యింటిదగ్గరే పడుకోవాలి. అసలే

రోజులు—వెళ్ళి!’ చెప్పాడు యింకా
యేనో కారణాలు - తను యింటికి వెళ్ళటా
నికి. ఇల్లు చూడాలని ఎందుకో ఆదర్శం.
బెంగ యింటిమీద.

స్నేహితుల దగ్గరసెలవు. మళ్ళీ రేపు
పొద్దునే కలుస్తాడు.

పదిన్నర వాటింది. ఇల్లు వచ్చింది.
ఇంటి సుమ్మందగ్గర ఎవరో...

‘ఎవరు?’ తాళం చెవికొసరం కేబుల్
చేయ్యివెట్టి—

‘బావా, సినిమాకు వెళ్ళావా యేం?..’
బావమర్రిడి గొంతు. ఏడుపు. ఏమిటి...
ఎందుకు?

‘ఏం చెప్పను బావా...’

ఏం మునిగింది? చెప్పడేం? చెప్పలేడేం?
ఏదో అనుమానాలు తనకు. ‘పురుడు
వచ్చింది. ఇవారీ సాయంకాలం పిల్లా, మా
చెల్లెల్లా యిద్దరూ యిలాగోకొన్ని వదిలి...’

ఏం వింటున్నాడు తను?
ఉదయం లగాయితు అనుభవించిన అనవ
సర ఆనందానికి పరిహారం?

కాలం గంటలు - పడకొండు.

తలుపుతాళం తిరునేలేదు. ఏదో నిమ
షానికలా రైలుబండిలో—యిద్దరూ. ★

సుఖజీవితసేవ

భారత “సిద్ధి వైద్య మహిమ” మన జీవ సిద్ధుల పాటిలేని
కీర్తికి ఒక తార్కాణము.

“మేల్ మాయల్ మందు”

ప్రపంచములో ప్రఖ్యాతి గాంచిన మేహ, కృష్ణకోగనివారిణి
భయంకర మైన మేహ వ్యాధివల్ల కనపడువారలకు పునర్జన్మమును అమృత సంతోష-
మేహకోగ నివారణ నూనె, లేహ్యము.

డా॥ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి & సన్యు,

5/22, మేల్ మాయల్. (P. O.) (N. A. Dt.) S. India.

RAVI GLYCERINE SOAP

రవి టాయ్లెట్స్ అందమును, వర్చస్సును
రవి గ్లిసరిన్ సోప్—అన్ని కాలముల్లో
ముఖ్యంగా వేసవికాలముల్లో వాడదగినది.
శరీరమును మృదువుగను, కొంతగనఁగించును
రవి వెజిటబుల్ హేరాయర్. శిశోజనులను
విస్తారంగా పెంపొందించును. దానివక్కని
కున్నితమైన గువాసన అందరికీ ఆనందము
కలుగజేయును.

రవి సోప్, ముఖవర్చస్సును కాపాడి, చిలన
మును పెంపొందించును. పోర్ ఎత్తెట్టు:-
ది న్యూస్టార్ & కంపెనీ,
10, వైద్యవాళ మొదలినగి, మద్రాసు-21.

పైరటిలో మల్లెతీగ మొగ్గ తొడిగింది. ఆ చిన్నచిన్న, మొగ్గలు పచ్చటి పరికిణీలా కట్టిన చిన్నారి, అందమైన తెల్లటి మస్తాబయిన పాపాయిల్లాగ వున్నాయి. ఎన్ని మొగ్గలు! తీగ తీగకూ మల్లె మొగ్గలు. హృదయాల్ని కదిపి వేసే మల్లె మొగ్గలు. అద్భుతమైన సాగనూ, అంతకన్న అత్యద్భుతమైన పరిమళాల్నిచ్చే, సృష్టిలోకల్లా అత్యంత అద్భుత

మైన, మానవమాత్రుడు చేతత్యాన్ని పొందడానికి అవకాశం కల్పించే, గొప్ప సృష్టి మల్లె మొగ్గలు!

మల్లె మొగ్గలు, మనుషుల మనసులు పరిమళాల్లో వికసించిపట్టు వికసిస్తాయి. వికాసమిచ్చే దివ్యమైన అనుభవాన్ని మానవులు ఎప్పటినుంచో, ఎంతో విండు హృదయాల్లో అనుభవించి తమ తమ జన్మలు తిరిగి జేసుకొంటూనే వున్నారు.

మల్లె పాదుకు ఎదురుగా ఆయింటి పెరటి వైపు వరండాలో మడత కుర్చీలో కూర్చుని ఎంతో ఆహ్లాదంతో ఆహ్లాదంతో మల్లె మొగ్గల్ని, అక్కడక్కడా వికసించిన మల్లె పువ్వులనూ చూస్తూ, ఊహాలోకంలోకి వెళ్లి పోతున్నాడు శంకరం.

శంకరానికి అమల్లె మొగ్గలకు అవినాభావ సంబంధం! శంకరం ఆహారాన్ని ఆయింటి కొనే గానీ ఆ మల్లెలు వికసించవు. అతీగలు

మొగలు తొడిగి లేగానీ శంకరం ఆవురు ఆయిల్లు, ఆవోటుకు రాదు. రావడానికి బిలులేదు. కొన్ని ఏళ్ళుగా ఆలాగే జరుగుతూ వచ్చింది.

శంకరం యూనివర్సిటీ ఆనర్సు పరీక్షలు పూర్తిచేసి, ఇంటికి వచ్చాడు. ఆ యింటలో దీసురాలైన తల్లి ఒక్కతే వుంది.

శంకరం అలా ఆమె పందిరికేసి మామూలు వుంటే గడచిన రోజులన్నీ జ్ఞాపకం వస్తున్నాయి.

ఆ రోజుల్లో అతనికి దిగులూ, బెంగాలు వుండేవి కాదు. ఎంతో ఆనందంగా రోజులు గడిచిపోయేవి.

ఆ రైత్యుకుతురు పద్మతో ఎంతో సరవాగా ఆడుకొంటూ మాట్లాడుతూ రోజులు తూటాలుగా వెళ్ళిపోయేవాడు.

చిన్నప్పుడు ఈ మల్లెపందిరి దగ్గరే ఆడుకొనేవాడు. ఎండా కాలం మల్లెపందిరి ఎక్కి మంచి మంచి మొగలూ, పూలూ తుంపి ఆమెకిచ్చేవాడు. ఆమె వాటిలో కొన్నింటిని అతనివిడచి, మిగత వాటిని వోడిలో భద్రపరుచుకొని పారిపోయేది. అప్పుడతని వాళ్ళంతా వచ్చి పొరిపోయేది. చాల గొప్ప పని చేశానని అనేవాడు. ఆమె వెళ్ళిపోయిన తర్వాత రాలిన మొగలన్నీ ఏరి పోయేవాడు. అలా ఎన్నో ఏళ్ళు గడచిపోయాయి. వయస్సు ఎక్కువై నా వాళ్ళ స్నేహం కూర్చుంటే మనస్సు వండులసారు అతను మల్లె మొగలు తుంపి అతన్నీ పద్మకు యిచ్చి ఆమె సంతోషం చూసి ఆనందించాడు.

శంకరం నాన్నగారు ఒక ప్రైవేట్ కంపెనీ బ్రాంచికి మేనేజరుగా పనిచేస్తూ వుండేవారు. ఆయన చాలా సుఖంగా జీవించాలనే కోరికగలిగిన మనిషి. అనవసరమైన కష్టాలను చాలదూరంలో వుంచేవాడు. సంపాదించి కూడా తెచ్చుకోకన్న, సంపాదించినదానిని బాగా అనుభవించి తరించాలనే రకం మనిషి. ఆయన తన సిద్ధాంతాన్ని అతని చాలా అమలుజరిపారు. మంచి సుఖమైన కుటుంబజీవితం గడిపారు. ఉద్యోగం కూడా ఎంతో సామర్థ్యంతో నిర్వహించారు. తల్లిలికంగా కంపెనీ అధికారులు, ఆయనకు త్వరలో ప్రమాదన ఇవ్వాలని కూడా నిర్ణయించారు.

ఆయనకు వ్యసనాలు ఎక్కువగానే వున్నాయి. ముఖ్యంగా కాఫీలు, సిగరెట్లు అమితంగా ఉపయోగించేవారు. కొంతమంది స్త్రీలతో కూడా సంబంధ ముండేది. ఆయనే ఆయన పెద్దమనిషి. అంతార మాస్యంగా వుంచేసుకొనేవారు.

కొద్దిరోజులలోనే ప్రమాదన రావచ్చు ననుకొంటూ వుండగా ఆయనలో చాతాకుగా కేన్సర్ లక్షణాలు పొడమైనవి.

వెంటనే హాస్పిటల్లో చేర్పించారు. పద్మ నాన్న వెంకటరత్నం ఆయన ఆరోగ్యం విషయంలో పూర్తి శ్రద్ధ తీసుకొన్నాడు. రెండు ఆపరేషన్లు జరిగాయి. ఇక బాగు పడనిసరికి అప్పటికే వచ్చేసింది. వైద్యుల కృషి ఫలించలేదు. ఒక రాత్రి పూట, ఆయన శాశ్వతంగా శరణుమొక్కాడు. ఆరాంగి, ఏకైక పుత్రుడు నిరాధారులై నిలిచి పోయాడు.

ఆయన ఆరాంగి సరస్వతమ్మ మహాదొడ్డ యిలానిపించుకొంది. ఆమె భర్త కోసం తన సకల వాంఛలనూ, తన సొంత కిచ్చి పోయా లనూ, అభిరుచులనూ త్యాగంచేసింది. ఆమెకు భర్త వివాద ఎంతైనా ఉండో ఆయన నహా ఆమె అంటే అంతలేమి ఉంది. ఆయనే అతని భోగలాలసతకు మరికొందరు స్త్రీలు అవసరమయ్యారు. సరస్వతమ్మ ఆయనాసరే ఒక్కమాట అనలేదు. ఆయన భవిష్యత్తు కోసం కొంతవల్పునూ నిలవచేయక పోవడ మనేది ఆమె ఉద్దేశాలకే పూర్తిగా వ్యతిరేకం. ఆయనాసరే ఆమె ఏమీ చేకచేప్ప లేదు. మానంగా వున్నంతవరకే ఇద్దరి మధ్యా ఆపవ్రితమైన సంబంధం నిలుస్తుందిని ఆమె భావించింది. ఒక్కరూ, ఒక్కవ్యతిరేక భావప్రదర్శన చాలు, తమ మధ్య అగాధ మేర్పడటానికి! భర్త దారుణమైన నిరంకుశ స్వభావం కలవాడని ఆమెకు తెలుసు. ఆయన ఉద్దేశాలతో, చర్యలతో ఏకీభవించి, అన్యరూపంగా, ఇష్టం లేకపోయినాసరే, లొంగివుండి, తాను పూర్తిగా భర్తను గౌరవిస్తున్నట్లు ప్రవర్తన చేతనే లేకపోతే భర్త “దయ” దారితప్పనుందని ఆమెకు తెలుసు. ఆమె తెలివైనది. కానీ దీనురాలు. బాధితులైన వేలాది కుటుంబ స్త్రీల ప్రతినిధురాలు ఆమె.

తండ్రి చనిపోయేవాటికి శంకరం ఆనర్స్ చదువుకున్నాడు. ఆ కుటుంబానికున్న స్థిరాస్థులు చాలతక్కువ. రెండేకాల పాలము, ఎకరా మామిడితోట, మంచి ఇల్లు వున్నాయి. ఆయన చనిపోయిన తర్వాత ఆరు వేలరూపాయల భీమాడబ్బు. సరస్వతమ్మకు ముట్టజెప్పారు. ఆ డబ్బుతోనే శంకరం చదువు సాగించడానికి వెలయ్యింది.

శంకరం మామమ్మ వెంకటరత్నం చిన్నప్పుడు శంకరాన్ని ఎంతో ముద్దుగా చూసుకునేవాడు. తనకు కాబోయే అల్లుడని అతని చదువు సాంగత్యాలపట్ల ఎంతో శ్రద్ధ తీసుకొనేవాడు. ఆ రైత్యు సరేసరి! తల్లిదండ్రుల గురించి చెప్ప నవసరమేలేదు. వారికి ఏకైక పుత్రుడు కాబట్టి తమ ప్రాణం పోసి అతణ్ణి పెంచి పెద్దజేశారు.

వెంకటరత్నంగారి ఇల్లు, శంకరం ఇల్లు ప్రక్కప్రక్కనే వున్నాయి. ఏ ఇంట్లోనో ఒక ఇంట్లో, లేదా తోటలో, పద్మా,

శంకరమూ ఒక్కచోటే కనిపించేవారుగానీ ఎప్పుడూ విడిగా కనిపించేవారుకాదు. ఇద్దరూ ఒకే ప్రాణంగా పెరిగారు.

అలాంటి ఒకే ప్రాణంలో పగులు ఏర్పడి, ఆ రెండు చీలికలమధ్య ఒక అగాధమే ఏర్పడే పరిస్థితి కలిగింది.

శంకరం నాన్నగారు చనిపోయిన తర్వాత పరిస్థితి తారుమారుయిపోయింది. వెంకటరత్నం గారితో మారాత్తుగా, ఆత్మశ్రేయ్యకరమైన మార్పువచ్చింది. శంకరం కనిపించగానే ఆయన ‘గంభీరత’ అనే ముసుగు తొడుక్కుంటున్నాడు. మునుపటి ఆప్యాయత పూర్తిగా పోయింది. ఆ మాపుల్లో భరించలేనంత కర్కశత్వం కనిపించి శంకరం వాణికి పోయాడు.

సరస్వతమ్మకు సర్వమూ తెలుసు. వెంకటరత్నం వైఖరి ఆమెకు అశ్రేయ్యం కలిగించలేదు. ఆ యిటు కటిం చేటప్పడు పెద్ద శ్రేయోభిలాషిగా అతను అన్ని పనులూ తన చేతికి తీసుకొని, ఎంత డబ్బు కాజేసింది ఆమెకు తెలుసు. వెంకటరత్నం కేవలం వ్యాపారస్తుడు వ్యాపారస్తుడి మనస్తత్వం ఎలావుంటుందో ఆమె పూహించగలడు.

వెంకటరత్నం ఆశించినట్లు శంకరం

ప్రెసిడెంట్

ఫౌంటెన్ కలములు
బాల్ పాయింట్ పెన్స్;
సిరాలు

మ లె పు వ్య

నాన్న 'రెక్కలేనంత' డబ్బు మిగిల్చి పోలేడు. బంగారు ఆభరణాలు, పొలాలు, భవనాలు మిగిల్చిపోలేడు. ఆయన చనిపోగానే పల్లెదగ్గరనున్న పొలాన్నీ, ఇంటినీ కనిపొయే ముందే రహస్యంగా, అమ్మివేసి నట్లు తెలిసింది ఆయింది. పైగా ఇంట్లో వుండిన బంగారు ఆభరణాలన్నీ ఎప్పుడో వారింఛిపోయాయని కూడా తెలిసింది. కొన్ని అప్పులుకూడా మిగిల్చిపోయినట్లు తెలిసి చాల కష్టపడిపోయాడు. అలాచించి, అలాచించి అగయిపోయాడు. ఆ అగిని లోపల కూడబెట్టుకొన్న తర్వాత శరీరం ఆ నిప్పుకు నివురు గప్పినట్లయింది. ఆ నిప్పు ఎప్పుడో ముప్పు తెస్తుందోనని తల్లి కొడుకులు భయపడ్డారు.

ముఖ్యంగా పద్యకూ, తనకూ ఇంకేమీ సంబంధంలేకుండా పోతుండేమానని శింకరం దిచారం. చిన్నప్పటినుంచి రోజూ సాయం

కాలం లోటలోచేరి కబుర్లు చెప్పకోవడం అలవాటు. కాలేజీలో చేరిం తర్వాతకూడా అలాగే రోజులు గడిపారు.

పద్య ఇంటర్ వరకు చదివి ఆపేసింది. శింకరం ఎస్. సి. ఆనర్స్ చదవడానికి ముద్రాసు వెళ్ళాడు.

తండ్రి చనిపోయిన తర్వాత మొదటిసారి వేసవిసెలవులో ఇంటికి వచ్చినప్పటికీ పరిసితి పూర్తిగా మారిపోయింది. రెండు రోజులైతే పద్య కనిపించలేదు. ఆ ప్రస్తావన తల్లిదగ్గర తెస్తే, ఆమె ఏమాత్రమూ శ్రద్ధ చూపించకుండా నిష్ప్రణాళితంగా పూరుకొంది. తల్లి తండ్రి ఆమెను ఇల్లు కదలకుండా చేసి వుంటారనుకున్నాడు.

మూడోరోజు ఉదయం స్నానం చేసి, టిఫిన్ కాఫీ తీసుకొని పద్యయింటికి వెళ్ళాడు.

వరండాలో పద్య కనిపించింది. లోపలికి వెళ్ళిపోబోయి, శింకరం మరీదగ్గరికి వచ్చేసే సరికి అగిపోయింది.

"కనిపించవటే మావేళావ పద్యా!" అన్నాడు వెళ్ళగానే శింకరం.

"ఎలా కనిపించుంటావు శింకరం!"

ఆ మాటలో తంతరాలనుంచి 'కన్య' పడిన లాభ తక్కువువుతోంది. ఆ మాటలో మానవజాతి పుట్టినది మొదలు నేటి వరకు గల శ్రీ చరిత్ర సమస్తం విశేషకరింపబడి వుంది!

శింకరం ఆ మాటతో గిలగిలలాడి పోయాడు. అతనికి ఎవరూ మంచి నీళ్ళు ఇవ్వలేదు.

"లోపల మామయ్య వున్నారా" అన్నాడు. "ఉంటే చెప్ప, వాణ్ణి చంపేస్తానన్నీ" ట్లుంది, ఆ స్వరం.

"లేదు. అమ్మవుంది" అందామె. ఆ మాటలో అతనికి జవాబు దొరికింది. అతయ్య వుండటంవల్ల తామిప్పుడు స్వేచ్ఛగానూ మాట్లాడుకోడానికి విలు లేదన్న మాట.

"ఈ మార్పుతా ఏమిటో నాకు అర్థం కాకుండా వుంది. ఇంతలో ఎందుకీలా మారి పోయావు పద్యా" అన్నాడు గరగరలాడే గొంతుతో.

ఆమె రెండు నిమిషాలు మానంగా కుడి కాల్చి వేళి సెలరానూ కళ్ళు క్రిందికివార్చి పూరుకుంది. కనుగ్రుడ్డు, తెల్లటి కనుగ్రుడ్డే కలిగి నీరవుతున్నాయా అన్నట్లు కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

"నేను మారనేలేదు. నీకు తెలిదా శింకరం! నీకు తెలియనిదేముంది చెప్ప" అంది ఆతనిగుండె ద్రవింపజేస్తూ:

"అవును. నాకు తెలుసులే పద్యా. నువ్వు సాయంకాలం ఇంటికివస్తే, అంతో మాట్లాడుకొందాం" అని ఆతను అక్కడినుంచే ఒకసారి 'ఆకా'తో ఆమె ముఖంలోకి చూసి, తృప్తిగా నిట్టూర్చి, వెనుదిరిగాడు. పద్య అలామామూ నిల్చుంది.

ఆ సాయంకాలం ఇంటి లోట వేపు వరండాలో మల్లె పందిరి ఎదురుగా, నేటిలాగే పద్యకోసం చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఆ సాయంకాలం ఆమె ఎలాగోవచ్చింది కటిక చీకటిలో మాతాత్తుగా చంద్రుడు దయించి, ఒక్కసారి చల్లటి వెలుగునింపేసి నట్లు, పద్యతచ్చింది. వచ్చి అతని మృదయంలో 'శ్లోతి'కి నూనెవేసి, వల్లి ఎగదోసింది.

ఆమె లోపల సరస్వతమ్మతో మాట్లాడటం విన్నాడు. ఇంకో నిమిషంలో వస్తుందని చూస్తున్నాడు. ఆమె వస్తూ, శింకరాన్ని ఎలా పలకరించాలో బోధపడక సరాసరి మల్లెపందిరి దగ్గరకు నడిచింది. శింకరం ఆమె పందిరి దగ్గరకు చేరేవరకు చూస్తూ పూరుకొని, చేరగానే తనూ వెళ్ళాడు. ప్రక్కనే నిల్చుని మొగలు తుంపాడు. తుంపి రెండుచేతులా నింపుకొని ఆమెముందుకు చాచాడు. ఆమె దాసిలి పటింది. అందులో పూలన్నీ వుంచి మెత్తిగా నవ్వాడు. ఆమె విలవిలలాడు తున్న మనసుతో ముఖం ప్రక్కకు తిప్పుకొంది.

"మా నాన్నకు కలిగిన దుర్బుద్ధిని నువ్వు ప్రాత్యహిస్తున్నావా పద్యా" అన్నాడు.

"నీకు తెలిమా. నా జ్ఞేయం!" అడి ఆమె జవాబు. ఆ మాటలో ఎంత గొప్ప అర్థముంది? శింకరం మాట్లాడలేదు పద్య తన దాసిటిలో పువ్వులనన్నిటిని ఒకచేతికి మార్చుకొని, ఒక మొగిలీసి, శింకరం జేబులో పతేలా వేసి వెళ్ళి పోబోయింది.

ఆ మొగ అతని గుండెదగ్గరగా పడింది. అతనిమనసుకు ఎంతో ఆహ్లాదం కలిగింది.

"మనం ఎప్పుడూ విడిపోం. నీమనసు మంచిగా వుంటే చాలు" అని గటిగా అన్నాడు. ఆమె వింటూ అలా వెళ్ళి పోయింది.

* * * మరుసటివీడు వేసవిలో పరిసితి ఇంకా మారి పోయింది. పద్యను చాలాసార్లు చూశాడు. మాట్లాడే అవకాశం కలగలేదు. వెంకటరత్నం ఎప్పుడూ వరండాలోనే కుర్చీ వేసుకొని కూర్చుని తల వారాప్రతికలో దూర్చి, కళ్ళతో ప్రక్కగా, ఆ విధిలో వెళ్ళే అడవిల్లిల్ని చూస్తూవుంటాడు. తను అలా వెళ్ళే, ఉరిమి చూసి, తలదించుకొంటు

పెప్సె గొంతు మరియూ:

గుండె బిల్తల్లను మీరు నేనించేయడం మీ దగ్గర త్వరితంగాపోవును

ఒక పెప్సెను తవ్వకరించి, వాపుని పోగొట్టుతూ గొంతు వాపుని, రొమ్మువదలితేమును, దగ్గు లేక జలుబును కలిగించే క్రిమీలను వంపునట్టి దర్మను అరిగి అందరి కనునకర అవిఘటన అస్సాదిం రంది. పెప్సె కడత కనునమును శిశువునా తనను గలిగించును.

ఇందులో హానికర కీడ్లను లేపు పిల్లలకు సురక్షితంగా ఇవ్వవచ్చును. రొమ్ము పడితేములు, గొంతు వొప్ప, పడితేము, అధిక కఫము జలుబులు, దగ్గులను త్వరితంగా వివారించును

మందూ వ్యాధులందరివద్ద అమ్మందుకున్నది పి.ఇ. ఫుల్ ఫార్ (ఇందియా) ప్రైవేట్ లి.

1974-75 TEL

సోర ఏ జెంటు : ధాదా కో.

86, వైసవ్వనాయక్ విధి, ముద్రాసు-8.

న్నాడు. పతిశా ముఁపువులు కొని పద్మ తెలుసు ఇచ్చేవాడు. పువులు పద్మ జడలో అలంకరింపబడి, ఆ ముఖం వెలుగు తుందనే భావనతోనే, అతనా వేసవి నెలవులు గడిచేవాడు. ధైర్యంచేసి పద్మ యింటికివెళ్లి మామయ్యచేత అవమానింప బడితే, ఉన్న ఆకాశరణం కూడా ఆ సమయంలోమోసవి పూగున్నాడు.

“ఈ దౌర్భాగ్యుడు ఆస్థి కూడా పూర్తి చేస్తాడని నాకు నమ్మకం లేదు. మూర్ఖులలో ఇతను తండ్రికి ఏ మాత్రమూ తీసిపోడు” అన్నాడట వెంకటరత్నం కూతురుతో.

పద్మమనసు చెప్పింది.—
“ఈ పరిస్థితి లోలగుతుంది. శింకరం తప్పకుండా నావాడే నేను శింకరం భార్యగానే పుట్టా. అది జరిగి తీరుతుంది” అని!

శింకరం విశ్వాసమూ అడే!
“పద్మలేని శింకరం! అనే మనిషి లేనే లేదు. శింకరంలేని పద్మకూడా లేనేలేదు. పుట్టుకతోటే ఇద్దరూ భార్యాధర్మం ఎవరూ కొత్తముద్ర వేయనక్కరలేదు.” అనుకొనేవాడు.

* * *
వలసిన గాలి వీచింది. అతని మనసు ఒక సారి అనందంగానూ, ఒకసారి దిగులుగానూ వుండి, పరీక్షలయిపోయాయి. యూనివర్సిటీ ఫసాచ్చి, స్కాలర్ షిప్ వచ్చి, రిసెర్చ్ చేయాలనుకొంటున్నాడు. తిప్పకుండా వస్తుందినే నమ్మకం. ఆ నమ్మకం ఆనందం కలిగిపోయింది. పద్మను చూడకుండా ఎలా వుండటం? పద్మ మాటలు వినిపించుకోవటం, పద్మ నీడలేనివోట ఎలా వుండటమనే తపన అధిక్మంది. వరసగా నాలుగురోజులు మల్లెలుకొసి వుంచాడు. పద్మ చెల్లెలయినా కనిపించలేదు.

రెండేళ్ల క్రితం పద్మతన జేబులో విసిరిన మల్లెపువ్వు వాడి ముకురించుకుపోయింది దాన్ని తిడు చిన్నరంగుకవరలో భద్రపరచుకొన్నాడు. ఆ కవరు చూడడం లేచాల— అది నాటి పరిమళాల్ని, వికాసాన్ని తీసుకొని వచ్చి, ఆనందపరచుతోచేసి అతని విశ్వాసం కలగజేసింది. ఆ విశ్వాసంతో మళ్ళీ “పద్మ హృదయం ఇక్కడే వుంది. ఇంకవరూ తీసుకుపోలేదు,” అని కవరును కళ్ళి కడుకొంటాడు.

“ఈ రోజు పద్మ కనిపించకపోతే బ్రతకలేనుకొన్నాడు పద్మను నువ్వు కూడా ఇలాగే బాధపడుతూ వుండదు! రెండు స్పందించే హృదయాలకు మధ్య ఒకే గీత! ఒకే గోడ! ఆ గోడను చేదించడం సాధ్యం కాకుండా వుంది. ఆ గోడను ఛేదించే ప్రయత్నం సామాను వెంకటరత్నం దగ్గర వుంది. అతను అనుకొంటే, మీటకోకిల,

ఆ గోడను ఎత్తేసి, రెండు హృదయాలను సమ్మిలితంచేసి మృతం పుట్టించగలడు. కానీ మంటలు పుట్టించడమే అతని లక్ష్యం.

అలోచిస్తున్న శింకరానికి పరిచితమైన ‘నడక’ వినిపించింది! ఆ నడకలో లయ ఎవరిదో అతనికి తెలుసును. పద్మ వస్తోంది.

అతను వెంటనే లేచి మల్లెపందిరి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఒక్కొక్క మల్లెమొగనే తుంపుతున్నాడు. పద్మ వచ్చి ప్రక్కనే నిల్చుంది. పది మొగలు ఆమె చేతికి అందిచ్చాడు. మొగలు ఆమె చేతిలో కొత్త వికాసం పొందాయి.

అతని నామె గడ్డం పట్టుకొని అన్నాడు. “చెప్పవద్దు! ఎన్నార్నిట్లు! మన మధ్య ఈ ఉక్కు తెరలేమిటి? మన వేడి నిట్టూర్పులతో ఈ ఉక్కు తెర కరగిపోయే ప్రిలేమా! మామయ్యను ఎందుకింత భాతరు చేయాలి. ఆయనెవరు? ఇంక నా చేత కాదు. ఇక నిన్ను దూరంగా చూడలేను.” అంటూ ఆమెను దగ్గరకు తీసుకొబోయాడు.

ఆమె విశ్వాసంతో కూడిన చిరువ్వు వచ్చింది. శింకరం వేడెక్కింది. వేళ్ళలో రక్తం చిమ్మింది. చేతిలో మొగలు వికసించాయి!

“ఎప్పుడూ వేరుకాదు. శింకరం! ఇంకా సమయంరాలేను. అంతే,” అందామె.

అతని నామెను దగ్గరకు తీసుకొని నుగుటి మీద ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు. ఆమె చేతిలో పూలు అతని భుజాలమీద పోసింది!

* * *
వెంకటరత్నం ఎప్పుడూ ఏదో పనిలో నిమగ్నుడై వుంటాడు. అతను చేసే వ్యాపారం ‘ఫలానా’ అని చెప్పడానికి వీలులేదు. ఏ వ్యాపారం ఎప్పుడు లాభిస్తుందనిపిస్తే, అప్పుడు ఆ వ్యాపారం చేస్తూ, గడిస్తూ వుంటాడు. తన మేధావీక్రిమీద, ఉహుబలం మీద అతనికి విపరీతమైన నమ్మకం. ఆ నమ్మకంతోనే అతడు ఏ వ్యాపారంలోనైనా అమిత సాహసంతో ప్రవేశిస్తూ వుంటాడు. అతని ప్రయత్నాలు, నూటికి తొంభైపాళ్ళు విజయవంతమవుతూ వుంటాయి. అతని వూహలు, అంచనాలు తలకెందులవడమనేది ఎప్పుడోగానీ జరగదు. అతను ఒక వ్యాపారం చేయదలచుకొంటే, దానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలూ ఆలోచిస్తాడు.

ఉదాహరణకు అతనికి అతకాయవ్యాపారం చేయాలనే తలంపు కలిగిందనుకొందాం. అప్పుడు— “మామిడికాయల కాపు ఎలా వుంది? వర్షాలు ఎలావున్నాయి. వినియోగదారుల కొనుగోలుక్రితే ఎలావుంది? బియ్యం మొదలె నవాటి ధరలు ఎలావున్నాయి. వేరు నెనగపంట ఎలావుంది. ప్రపంచ పరిస్థితులు మనుష్యులను ఏ విధమైన మనస్తత్వంలో వుంచుతున్నాయి...” ఇవన్నీ కూలం

కమంగా కూపి తీసి తెలుసుకొని, ఆమీదట, ఆయోకు వ్యాపారం లాభకరమైన దని పిస్తే, తక్షణం ప్రారంభించి, అతి తక్కువ వ్యయంలో ఆ వ్యాపారంచేసి, నరుకుతూ రగవదిలించుకొని, రొక్కం కల్గి చూసుకొని, మళ్ళీ మరో వ్యాపారంలోకి వెళ్ళిపోతాడు.

“ఈ విడు మంచినీరాలు కురిగాయి. చేరువులు, నదులలో నీళ్ళున్నాయి. పుష్కలంగా చేపలుంటాయి. అంచేత డిక్కిలో చింతపండు అవసరం అధికమవుతుంది. గడిచిన ఏడాదివరకు కరువుగావుండే వేలకొలది చింత చెట్లు వంటకలపకో, బొగ్గులకో కొట్టివేశారు. అందుచేత ఈసారి చింతపండు తక్కువగా వుంటుంది. ఈ సారి ముందుగానే పూరిమీదనే చెట్టుకొనేస్తే, లాభం దంచయవచ్చుననే ఆలోచన కలిగింది (47-వ పేజీ చూడండి)

అమృతసంజీవినీ మాత్రలు

గర్బిణులు ప్రసవించువరకు సేవించిన సుఖప్రసవము, ఆరోగ్యసంతానము కలుగును. వేవిళ్ళు, నిస్తాగ్రా, పాలిహావులు నివారించి ఉత్సాహము, నరముల పటుత్వము కలుగజేయును. నెలకు రు 3.

ఉదరాంతరి

దంటిబిడల లివర్ స్టీన్ వ్యాధులు సమస్త ఆనాసలు నివారించును. అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, ముక్కుచు విరేచనములు నివారించి, బలము, రక్తవృద్ధి కలిగించును. నెలకు రు 2.

బాలాజీర్ణవటి

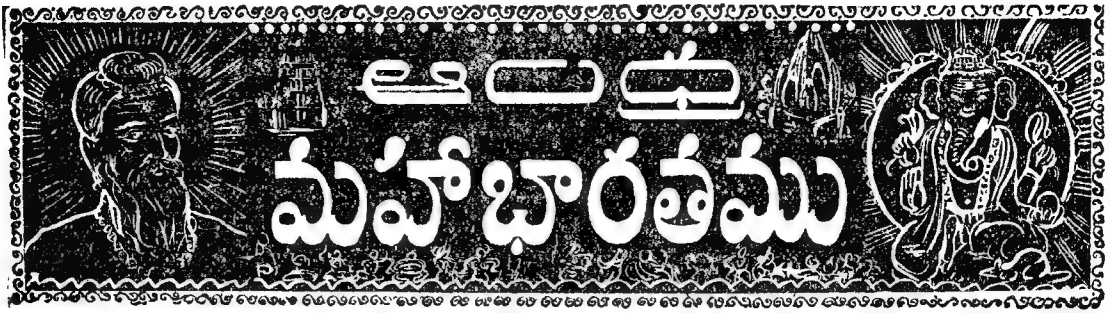
శిశువులు దాటిన పిల్లలకు తరచు కలుగు అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, నీళ్ళు విరేచనములు తెల్లగా పాలిహావులు, క్రమముగా కృశించుట వారిని క్షేపిస్తే, బలము కలిగించును. నెలకు రు 1.

శతమూలికాది లేహ్యము

ఇది సుఖ మేనా వ్యాధులు, ఎరువు, తెలుపుమచ్చలు, బగ్గెలుమాన్ని రక్తము వృద్ధిపరచి బలము, నరముల పటుత్వము కలిగించును. స్త్రీలముతుబాధలు, అమిత నొప్పి నివారించి తప్పక సంతానము కలుగజేయును. లోహాదికసింధూరముతో రు. 40 రు 18.

శ్రీ భుజంగరాజైర్ద్యశాల,

తాళ్ళరేవు, తూర్పుగోదావరి.

[ఉద్యోగవర్ణమునుండి]

తే. వినుము గాంధీవ మను నొకవిల్లు చాటి, పొడవు గలిగియుఁ గృష్ణుండు పూని తోడు
గుడుకొని వచ్చుటయు నెరుంగుదుము వీని, కెల్ల శంకించి భూమి పాలీము గాని.

క. పవనజగదయును సీగాంధీవమును నెట వోయె సంగడికేఁ బాంచాలిం
దివిచిగాని వచ్చునడఁ బరి, భవ మెఱుంగవె బీర మేల పలుకును తోడ్పాఠ్.

చ. వలలుఁ డనక విరాటుకడ వంటలవాఁ డయి భీముఁడుక బృహ
న్నల యన నాఁడు పేడి వయి నాన యొకింతయు లేక నీవు న
గ్గల మగుదైనన్ మొంది కడుఁ గాఱియ వొందితి రుర్వియేలునా
నలఁ బడి నవ్యసాచి యిది శౌర్యమొ శాహుబలంబా చెప్పమా.

ఉ. మాయలు నింద్రజాలములు మాధవుఁ డిందును గొన్ని వన్నినక
వాయపురజ్ఞ లేప్పుడు నవారణ నీ వెటు లాడితేనియన్
వేయును నేల పార్థులును విష్ణులు నేఁబదివేలు వచ్చినం
జేయుదు మేము గయ్య మొకచీరియు సంపదఁ బంచి యిత్తుమే.

వ. అనిన భీమాద్వననకులసహదేవు లొందొరులం జూచుచు నాననంబులు చలింప మొగంబులు జేపుటింపఁ గ్రోధాయత్త
చిత్తులై యున్నం గనుంగొని నవ్వుచు నారాయణుం డులూకున కిట్లనియె నీవు వోయి సుయోధనుతో నెల్లవారును విశ
నిట్లనుము.

తే. బవర మెల్లియ బిరుద వై బరవనంబు, గలిగి చావుము చావక తొలఁగరాదు
కృష్ణసారథికం బగు జిష్ణురథము, దొడరి నీ వెందుఁ జొచ్చినఁ, దోన చొచ్చు.

క. రిత్తలు రజ్జెడువాఁడే, మత్తగజాయుతబలుండు మారుతి యని ను
ద్యోత్తుఁ డగుదుస్ససేనుని, నెత్తు రురము వ్రచ్చి త్రావు నీవుం జూడన్.

చ. అని యిట్లు హరి పలికినయనంతరంబి యద్దనుం డులూకున కిట్లనియె.

క. వారు గలరు వీరు గలరు, పోరికి నని చెప్పె దీవు పొంగారుచు మీ
వారిని మిమ్మును రేపు గ,దా రూ పేర్పడఁగఁ జూచెదము గితవసుతా.

చ. తన భుజశక్తి లేక యెరుదర్శమ యూఁది పరాక్రమింప వ
చ్చిన నది సెల్లునే కులవిశిష్టుని సువ్రతు వృద్ధు నార్య భీ
ష్ముని నెనకొల్పి సేనలకు ముఖ్యుఁడ వీ వని యుబ్బఁ జేసి యీ
సునఁ దల పెట్టి చంపికొనఁ జూచె సుయోధనుఁ డింత నే మగున్.

చ. తనతలఁ పెట్లు భీష్ముభుజదర్శము లోకముకంటె నెక్కు డీ
తని నొక భంగి నండ గొని తప్పదు చావున కంచు నున్నవాఁ
డనిఁ, దొలుముద్ద గొందుము రయంబున నాతని వెండి ద్రోణులం
దునుముదు మట్లు సూతసుతుఁ దోలుదు మంతట నాన మాలెదున్.

క. అనుజల తనుజల చావులు, గనుఁగొని మఱి తాను భీముగదచే నిలఁ గూ
లినయప్పడైన దుర్యోధనుఁడు మదిం దలఁచుఁ గాక తన దుష్కృతముల్.

వ. అది యట్లుండె నీవు వేద పోయి రేవకడయ మీరాజం గలనికి నడవించు మనియె నవ్వుడు ధర్మనందను డులూకు నకుం దాంబూలాభరణంబు లిద్ది వీడుకొలిపి ధృష్టద్యుమ్ను నవలోకించి యెల్లి గయ్యం బని మనసైన్యంబుల కెఱిం గించి సర్వసన్నాహంబులు సమకట్టుమని పనిచి కొలువువిరిసి చనియె ధృష్టద్యుమ్నుండును ద్రోణులం దొడరంబడం సితి నని యుబ్బుచు వెడలి భీష్ముం దలవడఁ గంటివని పొంగుశిఖండి దోడుగా రాజాశాసనంబు నిర్వర్తించె నిట యులూకుండు వచ్చి దుర్యోధనుం జేరోలగంబునం గని యతనికిఁ గృష్ణార్జునులవలుకు లున్న రూపు విన్నవించిన నతండు కట్టదెనఁ గనుంగొని సమస్తసేనలకు రేపు బవరంబని చెప్పి పుచ్చుము సకలసాధనంబులు నాయితంబులు సేయు మని పనిచిన నతండు నట్ల చేసె నిట్లుభయకటకంబులు రణంబునకు ముత్తహించి విజృంభించి యుల్లసిల్లె ననిన ధృతరాష్ట్రుండు సంజయున కిట్లనియె.

క. వినుము హరితోడు గల యర్జును గెలువ నదీసుతునకుఁ జొప్పడునే యా పని నిలుపు ములూకుని చెప్పినమాటల కేమి యనిరి పిదపఁ గొలుపునకా.

వ. అనిన విని యంబికానందనునకు సూతనందనుం డిట్లనియె.

ఆ. అయ్యలూకు పలుకు లన్నియు విని భవ, త్రనయుతోడ నిట్టు లనియె భీష్ముఁ డేను గలుగ వెఱవ నేటికి సేనలఁ, గాతు నీవు మెచ్చఁ గౌరవేంద.

క. నడిపింపఁగఁ, బొడిపింపఁగ, నెడమడు వై కలఁగినప్ప డేర్పఱుపఁగ నేఁ గడు నేర్పుఁ బేర్పు నాదగు, కడిమియ న్నిసైన్యమునకు గౌసెన గాడే.

క. అనినం గురురా జిట్లను, వినుము పితామహ మహాశ్రువిత్తము లనఁగాఁ జను నీవును నాచార్యుండును గలుగఁగ నాకు నెన్నఁడును వెఱ పేలా.

తే ఏను గంధర్వకిన్నరదానవాది దివ్యభూతంబులకును భీతిల్ల ననినఁ బొండుపుత్రులమాత్రకుభయము నాకు నెక్కడిది వ్రేల్చిసేనవారి యుక్కుమడఁతు.

భీష్ముండు గౌరవసేనలో నతిరథమహారథుల సేనాపణంబు సేయుట

వ. అని పలికి మఱియు నిట్లనియె.

క. నీయందు వారియందుం, జేయం గల మానుసుల విశేషంబులఁ జి త్తాయత్తంబుగఁ జెప్పము, నీయెఱుంగని యవియు లేవు నిక్కఃపుఁదరముల్.

క. అనవుడు నీ విట్లడిగిన, విని యూరిక యుండఁ దగడు విను మేర్పడ నె ల్లను నున్నరూపు సెప్పెద, మనవారల వారివారిమానము లధిపా.

వ. అని గాంగేయుం డిట్లనియె.

సీ. నీ వతిరథుఁడవు నీతమ్ము లందఱు సమరథ శ్రేష్ఠులు సమరమునకుఁ బరుననివీరులు పాంచాల సేన నిర్జింతురు నను సేన చెప్పికొనఁగ నేర నాఁడెట్లెఱ మీ రెఱుంగుదురు భోజగణ కృతవర్మ యతిరథుండు దృఢ వేధి యీతండు దీర్చు నెంతటిపని యైనఁ గైకొని శిల్ప్యుఁ డతిరథుండు

ఆ. వాసుదేవుతోడ యీసువాఁ డల్లుర, విడిచె నిన్నుఁ గూడి విక్రమమునఁ దేరుకొనఁగఁ జాలు భూరిశ్రవుం డతి, రథుల మొదలి యనికి రక్కసుండు.

క. విను సైంధవుఁడు మహారథుఁ, డనిఁ బోక పెనంగు నతని నాద్రౌపదికై పెను పఱఁ బఱచిరి కుంతీ, తనయులు వారల కెదుర్పఁ దపముం జేసెకా

వ. కాంధోజ రాజగు సుదక్షిణుండు సమరథుం డితనిపాల రథబృందంబులు మేలు గలుగుఁ బొండవబలంబులం గలంచు మాహిష్మతీవతి యగు నీయం డతిరథుం డితనికి సహదేవునకుఁ దెగనివగయై యుండు దానంజేసి యాలంబున నోల మానగోనం దవంతిదేశాధీశు లగు విందానువిందు లర్ధరదులు పరస్పర స్నేహంబున సాహసికులై యొకకొకకల్లం బెట్టి పోవక పోరుదురు త్రిగర్తవతులు దోడంబులువు లేవుదును మహారథులు గోగ్రహణంబునం బడిన బన్నంబుఁ బాపికోనం గడరగుదురు వీరికి భుజబలం బగ్గలం బై యుండు.

క. సమరథుఁడు బిరుదు లక్షణ, కుమారకుం డేచి మొనలఁ గోల్లల సేయుకా మిము నెల్ల మిగులుభుజగ, ర్యము మదముం గలఁడు కొనఁ డరాతుల నధిపా.

వ. బృహద్భయం నమరభం గోసలబలంబులతోడ గడంగి చిచ్చును గరువలియును గొని తాకు దండద
రుడు నమరభం పేనవలపుగలండు బెట్టిదంబు గాఁ గయ్యంబు పేయు.

తే. అతిరథోత్తముఁ డిప్పిటియందు మేటి, కృపుఁడు తనపెంపువాటించి గెలుచుఁ జచ్చుఁ
గాని నాలుగు దెఱఁగుల నేనలకును, దివియఁ డించుకయును నరదేవముఖ్య.

క. శకుని విను నమరభుఁడు పాం, దుకుమారులతోడ నెప్పుడుం బగ గొని వా
రికిఁ గీడ రోయు భృత్యులు, ప్రకటబలులు గలరు నేర్పు బవరంబుఁ కున్.

మ. వరదివ్యాశ్రువిదుండు బాహుళునుఁ డశ్వత్థామ గాంధీవితోఁ
బురుడింపం దగువాఁడు వీని కెన యీభూలోక సంచారు లె
వ్వరు లే రీతఁడు బ్రాహ్మణుం డననిభావం బునఁగా నోర్వమిం
దర మూహింపఁగ లేద కాని జముచందం బయ్యెడుం బోరులన్.

నీ. అతిరథోత్తముఁడు ద్రోణాచార్యుఁ డందలియిందలి విలుకాండ కెల్ల గురుఁడు
హితుఁడు నీకెంతయు నేర్చిన మొన లితం డడరినఁ జమరినయట్ల మ్రుందు
వృద్ధని యితని భావింప రా దనిలోన సంగవిస్ఫురణంబుభంగి నూడ
నర్జునుడై గూర్మి నతని నో నేయఁడు నచరాచరం బైనజగము లెల్ల

తే. నొక్క మొగమై కడంగినఁ జిక్కువఱుచు, దివ్యబాణజాలంబుల దీటుకొలిపి
ప్రాణములు డాఁపఁ డీతనిపాటిదొరలఁ గానమే రాజ్యములయందుఁ గౌరవేంద్ర.

క. అతిరథుఁడు బాహ్లికుఁడు విను, మితులితబలుఁ డితనియట్ల యాత్మజఁడుచు వి
శ్రుతశక్తి సోమదత్తుం, డితనికి నితనికి నమర మెన పెండిలికిన్.

క. అసురవరుఁ డీహలాయుధుఁ, డనమానబలుండు నమరభాగని విను పాం
దునుతులయెడ రోషముఁ గలఁ, డనంఖ్యమాయాబలమున నరులఁ గలంచున్.

తే. వినుము ప్రాజ్ఞోత్తిపాధీశుఁ డనుపమాన, శక్తి యీభగదత్తుండు నమరభుండు
గజము నెక్కి తానేనికకయ్యమైన, నేర్పునై రావణమీఁది యింద్రుఁబోలి.

బీష్మఁడు గర్జుని నర్థరథుఁ డని చెప్పుట

వ. గాంధారరాజులగు వృషకుండును నచలుండును నమరభులు మానిసితనంబును మానుసుబం గలవారు వీరినమరో
పాయం బజేయం బై యుండు.

నీ. నీకుఁ బ్రెగ్గడయును నెయ్యంపుఁ జెలియునై కయ్యంబునకు నెట్లుఁ గాలుద్రవ్యఁ
బొండుపుత్త్రులతోడి పగకు ని న్నెనకొల్పుఁ గొలుపున రజ్జులు వలుకు నట్టి
రాధాసుతుం డర్థరథుఁడు గుండలములుఁ గవచంబుఁ బోవుట కారణముగ
బీటువాఱినవాఁడు వీఁటికి కృపఁ బెద్ద పరశురాముండు శాపమున వీని

తే. యశ్రువీర్యంబుఁ జెఱిచె నట్లగుట వీఁడు, పార్థ మార్కొని మానంబుఁ బ్రాణములును
దనకు సొమ్ముగఁ దక్కించుకొనఁగ లేమి, యెల్లవారికి నెంతయుఁ దెల్ల మధిప.

క. అనవుఁడు గురుఁ డిట్లనుఁ గర్జునిచందము మున్ను గడఁగు రోయఁడు పాఱక
విను మేమిటి యుండుం గా, పున నీతం డర్థరథుఁ డవుం దలపోయన్.

వ. అనిన విని రాదేయుండు గ్రోధతాప్రాక్షం డగుచు గాంగేయున కిట్లనియె.

క. ఒంటమిని లేని యొంటర, మింటరములు పల్కు టుచితమే యర్థరథుం
డంటి నను నేమితక్కువ, గంటి చెపుమ దీన నీవు గన్నది గలదే.

తే. నొవ్వఁ బలుకుదు నభలోనఁ జివ్వకొల్ల, కేను గురుపతిఁ జూచి నహించి పోదు
సురనదీపుత్ర విను నాకుఁ జూడ నర్థ, రథుండ వగు దీవు లావు బీరంబు నరయ.

వ. అని పలికి కొలువఁ గలయం గనుంగొని.

చ. హితుఁ డని నమ్మఁగాఁ దగునె యీతనిఁ గార్యపుమాట లిట్టివే
పలిచెన కూర్మి వాపుటకుఁ బట్టుగ నెక్కువ తక్కువంచు ను
న్నతు లగు మేదిసీశులకు నానగఁ బట్టుట గాక యిట్టివా
రితపులు తండ్రికిఁ సుతుల కే మన నేర్తుము పెద్దరాజులన్.

వ. అని దుర్యోధనుం జూచి యిట్లనియె.

ఉ. కర్ణము దప్పె నీయెదురఁ గర్ణపుమాటల కేల యోర్తు రీ
దుర్జనుడైన శాంతనవుదోర్బల మేటిది యీతఁ డొక్కఁడుక
వర్జితఁ డైన నేమి నృపవర్గము గుందుట యొంటఁ బాయునే
యర్జునపక్షపాతి యితఁ డాలము మేళొని చేయఁడుం జామి.

తే. చాలఁ గాలంబు వోవక చతురు లైన, వృద్ధజవముల బుద్ధులు విండు గాక
ముదియ మతి దప్పి నోరికి నొదవినట్లు, పలుకు వెడఁగుల మాటలు పాటియగునె.

క. సేన మొగ మీతఁడైనం, బూని మహీశ్వరులు నీకుఁ బూడిచెదరే దు
ర్మాని యని కాదె యీతని,తో నడచుట కొల్లనైతి దురమున కధిపా.

వ. అనిన భీష్ముండు సూతసూనున కి ట్లనియె.

చ. ముదుకఁడ నైన నాదుబలముం జలముకొ వివిధాశ్రయశ్రయం
పదయును బోయి నీగురుఁడు భార్గవుచే విను మాజభూమి నా
కెదిరినవారు పెక్కెడల నే మయిరో యెఱుంగుక జగంబు నా
ముదిమియు నీకుమారుతనముకొ వరునకొ విజయుం డెఱింగెడున్.

క. అనుమానింపక సభలో, నను నే జెప్పికొన వలసి నాకిమ్మొయి దు
ర్జనితుఁడ వగు నీయెడ నీ, నున నా కిటు వలుకవలసి సూతతనూజా.

తే. కార్యమును ఖడ్గమును నింత గలుగునీవు, గలుగఁ జేటువాటిలై నిక్కొరవులకు
దీని మముబోటు లెల్లను దీర్చ నెట్లు, సాలెదము మంచిబంటవు నక్కనగుము.

చ. నెస మిడి యోహటించి యిటు నీవు దొలంగినఁ బోవ వచ్చు నే
కుపితమనమ్ముడై నరుఁడు గూల్చఁ గ్రమంబున దొడ్డ లెల్లఁ జ
న్నపిదప నెట్లుఁ జొచ్చెదు రణంబున నప్పుడు సావకున్నదై
నృపుఁబరివారముం బతియు నైన నెఱింగెద రెల్ల చందముల్.

వ. అని పలికి దుర్యోధను సువలషించి కర్ణుతో వెండియు.

ఆ. సూతపుత్ర యితఁడు నాతలఁ బెద్దమో, పెత్తి నమ్మియున్న యట్టిచోటఁ
గ్రండు నేయ నాకుఁ గా దని సైరించి, యున్న బ్రదికి తింక నూరకుండు.

వ. అని యాడి మొగంబు గంట వెట్టికొనియున్న సురనదీసూనుదిక్కు మొగంబై సుయోధనుండు నీకుం గోపింప
నగునె నన్నును గార్యభారంబునుం జూచి నా బ్రదుకునకై సర్వంబును సహింపవలయు నని తేర్చి యంగరాజుం
గనుంగొవి మీ రిద్దఱు నొక్కట యై భరంపడి యిప్పని సక్కంజేసి కాక మీలోన నిట్టి యెరవు మాట లేల యని
బొదివి పలికి తదనంతరంబి పాండవపక్షంబువారల తారతమ్యంబులు వినువాఁ డై యమ్మాట పుట్టించిన నతనికి
భీష్ముం ది ట్లనియె.

తే. పాండుపుత్రుల నదైన దండిమగలఁ గలనిజం బేను జెప్పినఁ గర్ణమనసు
నొచ్చు నీచిత్త మెట్లగునో యెఱుంగ, నాకు నిది యేమి పని రిత్త నడుమనుండి.

వ. అనిన మఱియు దుర్యోధనుండు దణిమి యడుగుటయు ని ట్లనియె.

భీష్ముండుం పాండవవీరులం దతిరథమహారథాదుల నిరూపించి చెప్పుట

తే. అతిరథుండు యుధిష్ఠిరుం డగ్నికల్కుఁ, డాహవంబున నప్రతిహతుఁడు భీముఁ
డతిరథ శ్రేష్ఠఁ డతనిమహాబలంబ, మానుషము విక్రమం బనమాన మధిప.

★ విజ్ఞప్తి ★

ప్రీక్షలు అయిపోయి ఫలితాలు తెలిశాయి. కొత్త తరగతులు, కొత్త పాఠ్య పుస్తకాలు, కొత్త ఉపాధ్యాయులు, కొందరికి కొత్త పాఠశాలలు—అంతా కొత్త వాతావరణం; చాలా సంతోష ప్రదమయిన వాతావరణం. ఈ కొత్త పరిస్థితులలో మీరు పొందే సుఖానుభూతిలో ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక కూడా భాగస్వామి కావాలని కుతూహలపడుతూ ఒక శుభ వార్త అందజేస్తున్నది. 1958 జూలై 1 వ తేదీనుంచీ బాలల సంఘం ఒకటి స్థాపించబోతున్నది. జూలై 1 వ తేదీ నాటికి 15 సంవత్సరాల వయస్సు నిండని, ఏదేళ్ల వయస్సుకు తక్కువగాని ప్రతి తెలుగుబాలుడూ, బాలికా సభ్యత్వం పొందవచ్చు. సభ్యత్వానికి రుసుమేమీ చెల్లించవలసిన పనిలేదు. తెలుగు బాల బాలిక లందరూ వెంటనే సభ్యులుగాచేరి అప్పడప్పుడు నిర్వహించే చిన్న చిన్న పోటీలలో పాల్గొని సంఘ ఆశీర్వాదాలను జయప్రదం చేయడానికి సహాయపడతారని ఆశిస్తున్నాము; ఆయా బాల బాలికల తల్లిదండ్రులు, సంరక్షకులు, పాఠశాలల ఉపాధ్యాయులు మూకపిల్లలో సహకరిస్తారని విశ్వసిస్తున్నాము.

గమనిక

పదకొండు మొదలు 15 సంవత్సరాలవరకూ వయస్సుగలవారిని "A" వర్గంగానూ, ఆరు మొదలు 10 సంవత్సరాల వయస్సువరకూ గలవారిని "B" వర్గంగానూ విభజించడం జరుగుతుంది.

గమనించవలసిన

ముఖ్య విషయాలు

సభ్యులుగా చేరదలచిన బాలబాలికలు చేయవలసిన దొకటే. దీనితోపాటు ఒక సభ్యత్వపు దరఖాస్తును ముద్రిస్తున్నాము. అందులోని ఖాళీ స్థలాలను మీ వివరాలతో జాగ్రత్తగా నింపి (కొట్టి నేతలు, తుడుపులు వుండకూడదు) ఆ అచ్చు దరఖాస్తును కత్తిరించి కవరులో

సంపాదకుడు,

ఆంధ్ర పత్రిక సచిత్ర వార పత్రిక,

తంబుచెట్టిపేటి, మద్రాసు-1-

అనే చిరునామాకు పంపాలి. కవరుమీద పెనుకవైపు

ఆంధ్ర సచిత్ర బాలల

“సచిత్రవార పత్రిక బాలల సంఘం” అని స్పష్టం వ్రాయాలి.

చేతితో వ్రాసిపంపే సభ్యత్వపు దరఖాస్తును స్వీకరించము.

ఒక్కొక్క దరఖాస్తుమీదా ఒక్క సభ్యులేదా, సభ్యురాలిపేరు మాత్రమే వుండాలి. కుటుంబంలోని నల్లరు బాలబాలికలు సభ్యులుగా చేరదలిచినా, విడివిడిగా నాలుగదరఖాస్తులువాడాలన్నమాట సభ్యత్వపు దరఖాస్తును సచిత్ర వార పత్రికలో సాధమైనంతవరకు వారం వారం ప్రచురిస్తుంటాము.

పూర్తిచేసిన దరఖాస్తుతోపాటు ఒక్కొక్క సభ్యుడూ (సభ్యురాలు) రి నయావైసల తపా బిళ్ల పంపితే, సభ్యులుగా చేర్చుకున్నట్లు ఒక్కొక్కరికీ విడివిడిగా ఒక్కొక్క సభ్యత్వపు కార్డును పంపుతాము.

కార్డుమీద సభ్యత్వక్రమాన్ని సూచించే సంఖ్య వుంటుంది. ముందు ముందు సభ్యులు సంఘంగాని జరిపే ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలన్నింటిలోనూ ఆ సంఖ్యను ఉడహరిస్తూండడం జరుగుతుంది.

పదిపేనేళ్ల వయస్సు పూర్తి కాగానే, తేదీతో బాలలసంఘంలో సభ్యత్వం దానంతట రద్దయిపోతుంది.

(1) సభ్యులుగాచేరే బాలబాలికలను ఆరుమొదల వేళ్ళవయస్సువరకూ ఒక వర్గంగానూ, కొండు మొదలు పదిపేనేళ్ల వయస్సువరకూ మరొకవర్గంగానూ విభజించి ఉభయవర్గాలకీ విడివిడిగా అప్పడప్పుడు రెండురకాల పోలినిర్వహించి ప్రథమ ప్రేణిలో నెగ్గేవారికి మాత్రం చిన బహుమతుల నివ్వడం. (ఈవిషయం

త్రివారపత్రిక సంఘం

పోటీ నిర్వహణకర్తలచే తుది నిర్ణయం.)

- (2) సభ్యులలో వారి వయస్సుకు తగినట్లుగా రచనా సక్తిని, పఠనాసక్తిని, కళాభిమానాన్ని యథా శక్తి పెంపొందించేయడం.

- (3) చిత్రలేఖనం, నృత్యం, అభినయం, గాత్రం వీణ, వయోలిన్, మొదలైన లలితకళలలో ప్రత్యేక అభిరుచి, ప్రవేశం కనబరిచే బాలబాలికలను బహుమతుల ద్వారానూ, తదితర విధంగానూ ప్రోత్సహించడం.

- (4) ఏ ప్రాంతంలో నివసిస్తున్న వారైనప్పటికీ తెలుగు బాల బాలికలందరిమధ్యా స్నేహ సమైక్య భావాలను పెంపొందించేయడం.

- (5) ఉన్నతపాఠశాలలలో చదివే విద్యార్థులకు ఉచిత విద్యార్థివేతనాలు బహూకరించడం. దీనికి సంబంధించిన వివరాలను ఉత్తరోత్తరా ప్రకటిస్తాము.

త్రివారపత్రిక సంఘం

GROUP
A B

[సభ్యత్వపు దరఖాస్తు]

సభ్యుని (సభ్యురాలి) పూర్తిపేరు (విడివిడి అక్షరాలలో)

...

పుట్టినతేదీ, నెల, సంవత్సరం: జులై 1 నాటికి వయస్సు

ఏండ్లు: నెలలు:

తండ్రి, లేక, సంరక్షకుని పూర్తిపేరు:

...

ఊరిపేరు, జిల్లా, తాలూకా, పోస్టు

...

చదువుతున్న తరగతి, లేక, ఫారము:

...

పాఠశాల పేరు:

...

ప్రధానోపాధ్యాయునిపేరు (తెలిస్తే):

...

ఆధారం:

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘములో నన్ను సభ్యునిగా/సభ్యురాలుగా చేర్చుకొన ప్రార్థన. పైన వ్రాసిన విషయాలన్నీ యదార్థములు.

ఇట్లు

తేదీ: -1958]

(సంతకము)

* పదం: ఏ పాఠశాలలోనూగాక ఇంటివద్దనే ట్యూషన్ చెప్పించుకొనే బాలబాలికలు కూడా సభ్యులుగా చేరవచ్చు. 'చదువుతున్న తరగతి' అనే విషయానికి ఎదురుగా 'పై వేట్ సీట్' అని వ్రాయాలి.

సంచక: 25-6-58]

ఈ దరఖాస్తు 28-6-58 నాటికి మాకు చేరాలి]

35

ప్రియమైన ములు ఆమరుచటికోణా
రాతి వెంటపడసాగాడు ఎంత బోధ
పర్వవా లాభం లేకపోయింది నీలి బ్రతిమా
రింది ఎన్నో బుద్ధులు చెబున్నా వినిపించు
కోలేదు. చివరకు ఆమె విసిగిపోయి కొడు
కును పట్టుకొని మొగుడ్ని వెళ్ళిపోమని పెగ
చేసింది పులయ్యు వెళ్ళుంటే వీడు గగోలు
పైటి యేడుస్తూ గుంజాటనపడుతూ అమ్మ
చెలిలోనించి జారిపోదాని! ప్రయత్నిం
స్తాడు. చివరకి నీలి చింకిగుడ్డతో కాళ్ళు
చేతులు కట్టి యింట్లో ఒక మూల కూర్చో
కట్టింది. అవీ పీకేనే పరుగెత్తిపోతే ఆమె
పట్టుకొని యీసారి తాడుతో గట్టిగా
కట్టింది. అలా యేడుస్తూ యేడుస్తూ
చెక్కుతూ చెక్కుతూ చివరకు యెంతో
శేపటికిగానీ నిద్రాడని ఒడిలో కలవాల
లేదు

పులయ్య చెప్పగానే ఆ అన్న లేచి
నిల్చుని తన యింటికి తీసుకవెళ్ళాడు ఇదే
అన్నయలు చూడటం. మట్టపట్టవున్న
యిల్లవేపు ఆ వెన్నెల్లో చూసాడు పరి
శరాలు చిత్తి చెవారాలతోనూ చాలా అస
హ్యంగావుంది. ఈ చిన్నపాకలో ఒక భా
గంలో అన్న, అన్న చెలి, ముగ్గురి పిల్లలూ
వున్నారు. ఒకగది-అది గదిఅనే బదులు ఒక

పంచగది అంటే బాగుంటుంది. చిన్న బుడ్డి
దీపం ఆ గదిలో వెలుగుతోంది. ఆ గదిలో
నేలమీద చిన్న గుడ్డ పరచుకొని అన్న
చెల్లెలు పగుతుంది ఉండి వుండి ఆమె
మూగు వినిపిస్తోంది అన్న కొడుకు మలు
కంటే చూడేట్టు పెద్దలా వున్నాడు
అక్కడే పుస్తకం పట్టుకొని గట్టిగా చదువు
కొంటున్నాడు. పెదపిల్ల చిన్నపిల్లను అడ్డా
లలో వేసి జోకొట్టాంది.

పులయ్య పిల్లవాడి చదువు విని తన
కొడుకు విషయం జూపకానికి వచ్చింది.
“బాగా సదువుతున్నాడే” అన్నాడు.

ఆ అన్న ఆ కొడుకు గురించి యెంతో
గొప్పగా చెప్పుకున్నాడు. వాడిమీద ఆక
తోనే బ్రతుకుతున్నావని చెప్పాడు.
అదంతా వింటుంటే తనలాగే కొడుకుల్ని
చూసి అంత ఆనందం గర్వంపడేవాళ్ళున్నా
రని, తెలుసుకొన్నాడు. అన్న చెల్లెలువేపు
యేగుస్తున్న తల్లి లేని పిల్లవేపు చూస్తుంటే
పులయ్య కంతో కనికరంవేసి “రామరామ
త్తులేని పిల్ల - అమ్మలేని పిల్లకి అల్ల
కల్లోలా లే - ఎలాగ బతిస్తున్నావన్నా”
అన్నాడు.

అన్న అలా గడపలో కూర్చోనే తన
గాథ మొదలు పెట్టాడు. “అన్నా? బతుకు
తానని కూలివేక వారివేక పెయ్య బదులు
నేనే పెనగల యాపారం అనీ.....యాయా

పారం ఆయాపారం యేది నేనీవా జరిగింది
తాగు. అది సచ్చిపోయిన్నాడు - నేర నిలి
గవ్వ నేను. దానికి పరీగా గంజిపామునే
జబ్బులపాలునేనీ వానే సంపీనాను-సచ్చిన
దాకా వాడిలేదు అదిలేదని అనలేదు. లేని
వాడుకూడా వున్నట్టే మెలిగింది. అది సచ్చి
న్నాడే వానూ సచ్చిపోతావన్నా.”

పులయ్య పనివిషయమే మరచిపోయి,
ఆ విషయగాథ వింటున్నాడు. అన్న మర్రి
ఆగొల మధ్యనే మొదలు పెట్టాడు “మన
నేతుల్లో యేం వున్నాదన్నా-ఉన్నదంతా
గుండెయిర్యమే - అదే లేచుకున్నాను -
యీ పిల్లల్ని చూసుకొని యిలాగ యేరి
పోతింది”

ఇంతలో యింకోవ్య కివచ్చాడు పాటిగా
వలిగా భీకరంగా వున్నాడు. మొరటులా
వున్నా ఆ మనిషి రాగానే ఆ అన్న
లేచాడు. ముగ్గురూ మానంగా కొంతదూరం
నడిచారు. తోడు ప్రక్కన కాలకలుపె
కూర్చొని ఆ అన్న “ఇదిగో మన వోడే
అన్నా...అలాగ కనిపిస్తున్నాడు - గానీ
బీదాలంటే యాడి ఒక్కంతా కోసి యిచ్చి
నుంటే యిచ్చేస్తాడు. ఎలాగ గడిస్తాడో
అలాగే విసుర్తాడు డబ్బునీ...”

అంతదూరంలోవున్న హార్వలలో దీపాల
తోరణం అగపిస్తోంది. అటువేపుచూస్తుంటే
పులయ్యకు తొందరపాటు పొచ్చువుతోంది.

“పనిలోనికి యెళ్ళుమా?” అన్నాడు
 “అప్పుడేనా. అయినా యీ రాత్రులు
 మనం అటే సేయవేం!”
 “ఏం?”

“అదిగోనూడు ఆకాసం మీద యెవడు
 వ్యాడో.. ఆడుకునిపోవాల...”

పులయ్య సంతోషంగా చూసాడు తన కేదో
 అనుమానం చేసి “ఓడ దించాలకదా!”

“అవునన్నా... మనలాంటి లకవేస్తే ఓడ
 పోతే బేడ!”

“నాక సరిగా నెప్పన్నా”

“నీకు కష్టంగా వున్నాదా? మనం పని
 దొరికిన్నాడు సేసుకుందాం లేనివాడు ఇం
 దులో తప్పేం వున్నాడీ? మనం యీ సిన్న
 పనినేని యెప్పుడీ కొంప కూర్చులేదే..”

“దొంగతనమా?” అన్నాడు పులయ్య
 ఆశ్చర్యంగా.

“ఒక చంద్రయ్య! ఈ
 అన్న పులి సేతకానివాడిలాగ ఆకలితో
 పచ్చిపోతానంటాడు గానీ యెలాగో కడుపు
 నింపుకొని బ్రతుకుతాననుకు?” అని పులయ్య
 చేపు తిరిగి “అన్నా! నివృత్తి పని సంపా
 దించుకొని బతగలవా?”

పులయ్య తలవూపాడు.

“కెప్పు సంపాదించగలవా?”

“లేను!”

“అయితే బతకడానికి దొంగతనం నెయ్యి
 గలవా?”

“నెయ్యిలేను!”

“పోనీ ఏ డబ్బున్నా ఆడది వరిసి వస్తే—”

“పాపం పాపం!”

“అయితే నివృత్తి యీ పెపంచకాన
 యెందుకూ పనికిరావన్నమాట. నివృత్తి బతక
 లేవు—ఒకరి సే వుచ్చుకోలేవు—అయితే
 యెందుకు పనికొస్తావు?”

“నీతింటూ సచ్చిపోదానికి” చంద్రయ్య
 అందుకున్నాడు. “నూడెన్నా నీనీతి నాకేం
 పో? పడలేదు కడుపులు మాడినచ్చిపోతున్న
 ప్పడు నీతింటూ కూర్చుంటావా? ఆదర్శ
 రాజేం చేసినాడు? అబద్ధం ఆడనేదా? అడి
 కంటే నువ్వు గుప్పిడివా? నువ్వు పాల
 అమానుకుడివి—నా మాట యినకపోలే
 నాలుగు రోజుల్లో నిన్ను యీ ద్వీవో లే
 యెవరూ వుండరు.”

పులయ్య ముఖం క్రిందికి దించివేసాడు.
 ఆ అన్న మళ్ళీ అన్నాడు. “మనం ఒకడ్ని
 ఖానీ నెయ్యి వేడు. ఒకడి రక్తం తాగవేడు.
 తోడి మనుషుల్ని దగాచేస్తున్న వాల్ల
 దగర న్యాయంగా ఆడిగితే యివ్వలేదని
 యింకోలాగ తీసుకుంటున్నా—ఆకాసం
 మీదవున్న యీ మేఘాలు అందరివి—ఈ
 బూమిమీదవున్న పక్ష్యా ఫలసాయాల
 అందరివే—అయితే పెద్దోడు హెచ్చు
 పిల్లడు తిన్నట్లు తిన్నట్లే అలాగ యింటివి
 పంచుకుంటే యే గొడబాడేదు. మనలాంటి
 పిల్లడికి పెట్టకుండా తిన్నే, దయలేని

యీ పెద్దోళ్ళుపై పడక యింకెవరిమీద పడ
 మంటావో?”

పులయ్య యింకా మానంగా వే వింటు
 న్నాడు. అన్న యింకా వాగ్దాటిని
 ఆపలేదు.

“నివృత్తి మంటున్నావ్ యిలాగ
 రాత్రులు దొంగతనానికి వైసివవాల్సే దొంగ
 లని.. నీకు తెలిదు—ఈ దోచుకున్నోలు
 నూటికి నూరు లాభాలు యేసుకుంటున్నార.
 అలా దొంగలా? మనలా బతకడానికి
 యెల్లినవాళ్ళు దొంగలా? నివృత్తి రాకపోలే
 మాకు సేతకాదని కాదు—అదెంతో నీవు
 కలుసుకున్న మూర్ఖం అలాంటిది. అయ్యో
 నా లాంటిది—పిల్లలతో మలమల మాడి
 పోతావని యింత నెప్పడం? నీ పిచ్చిగాని
 అన్నా యేదో ఒకలాగ దొంగతనం అవ్వా
 యం నెయ్యింది యీ లోకంలో యెప్పుడు
 నిపాస్తూ సేసుకున్నాడు పోనీ వ్వు
 దొంగతనం నెయ్యిదు—పై నే వుండు—
 నీ ఒంతు నిపు తీసుకో”

అలా చందమామ క్రుంగేవరకు కూర్చు
 న్నారు. పులయ్యకు సమయంలో తిరిగి
 వెళ్ళిపోవడానికి మనస్ఫూర్తిపడలేదు ఆప్య
 తీర్పు—అదే యివ్వకపోలే నిలుచున్న
 పాటున గెంటించి వేసుందామే! పెగ్గా
 యెడరగా తను అన్ని గొప్పలు చెప్పాడు—
 మళ్ళీ లేచని యీ చెప్పటం? తన కోడు

కును చదువులో వెయ్యాలి. వాడికి పలకా
 వు సకాలు-బటలూ వుండాలి-తను వాళ్ళతో
 చేకపోతే కేటినుంచీ యేం చెయ్యగలడు?
 తన వూరు వెళ్ళిపోలే? = సుందర మైన
 భూములు, గలగల ప్రవహించేనది-గుమ్మటం
 లాంటి యిల్లు—పోతులు వ్యవసాయం—
 ఆ చక్కని మనోహర ప్రదేశం.. మా తల్లి
 లచ్చించేవి గలగలలు—నీలమ్మతల్లి సంబ
 రాలు.. గరిడి. యెక్కడా సంక్రమమే..
 ఎక్కడా వుత్సాహమే.. ఒక్కసారి
 యివన్నీ వికటాటహాసం చేసిన తునిపిం
 చాయి “పులయ్య... వూరెందుకు కడి
 లావో మరచిపోయావా? మనుషులు మారి
 పోయారు—వారిలోపాటూ మేమూ మారి
 పోయాయి... ఎక్కడ కక్కడే ప్రాణం
 లేకండా ఒరిగిపోయాయి... నివృత్తి యీ
 పలెవరిచ్చి యేం చేదామని... బ్రతుకుతా
 నంటావా? యెలా బ్రతుకుతావ్...? ఒక
 పెంటభూమి వుందా? ఉండటాన్ని
 యిల్లు వుందా? అందరూ నిన్ను చూసి
 పకపక నవ్వి వెక్కిరిస్తారు పడిపోయావు
 కదా అని కనికరించరు. యేం తిని బ్రతు
 కుతావ్—నీ ముకం పెట్టుకొని వెల్తావ్?”
 యిలా నుండేలో గడ గడలు బయలు
 దేరాయి మనసులో వడగలు.. వావలా

(41-వ పేజీ చూడుడు)

my
Coffee

గత 20 యెండ్లుగా

మైకాఫీ మాత్రమే నేను

విడువకుండా వాడుచున్నాను

పో॥ ½, ½, 1

వా కెట్లలోను

మరియు

పో॥ 20, 7; 3, 1.

వాక్యూమ్ టెన్నులలోను

లభించును.

మైకాఫీ కంపెనీ,

84, అప్పారావుగార్లస్ట్రీట్,

నైడెహామ్స్ రోడ్, మద్రాసు-7.

మా వరంగాలు ఏజెంట్లు

ఎస్. వరకురాం & సన్సు

మానుమకొండ.

ప్రతినిధులు లేని పట్టణములన్నింటిలో ఏజెంట్లు కావలెను.

నక్షత్ర ఫలితాలు

[25-6-58 మొదలు 1-7-58 వరకు]

గ్రహస్థితి

కు	శ	కు	రు
	1 తేదీ పశ్చిమదిశలో బుధుడు కర్కాటకములో ప్రవేశించును. కన్య, కుల, కృత్తిక, ధనస్సులలో చంద్రుడు		
	శ	రా	గు

* అశ్విని [చూ, చే, చో, లా] *

ఈ వారము కార్యభారము ఎక్కువ. రాజవారా ప్రసంగములు, వింత మాటలు వినుట, పరాక్రమమువలల ఘనత, సమలాభము ప్రయాణము వుండును. ఆకాలభోజనమువలల వేడిచేసి కడుపునొప్పి నేతిపిడి, బలహీనత వంటి నూచనలు కనబడగానే బొడుగసేక చేయుటవల మేలు ఉద్యోగస్థులకు బదిలీ యగుటగాని, అధికారుల ఒత్తిడికి తట్టకో లేక కలవు పెట్టుటగాని జరుగును విద్యార్థులకు జయము తక్కువ వార మంతయు యోగావయోగములతో మిశ్రితముగా వుండును. 30 1 తేదీలో అనారోగ్యము, బదిలీ నూచనలు.

* భరణి [లీ, లూ, లే, లో] *

ఈ వారము ప్రతిపనికి అవసరముగా ఆలస్యము జరుగుతుంది. విషవి చేసేందుకూ సమాధానము కుదరక చిక్కావడతాగ. ఆకాభంగము ఎక్కువ వర్తకులకు లాభము తక్కువ. రహస్యమును కనిపెట్టటాలో నిపుణులగుటవల ప్రభుత్వము మిమ్ము పనికి నియోగించుతుంది ఉద్యోగస్థులకు శిక్షకొరకు వసపర్వత ప్రాంతములకు బదిలీ అవుతుంది. విద్యేయలో పరిచయము, కార్యసాధన కలుగుతవి 29 30 1 ఆత్మీయుల నారోగ్యముచే వ్యధ, చాంచల్యము, బదిలీ.

* కృత్తిక [ఆ, ఈ, ఊ, ఏ] *

ఈ వారము మీకు ఎవరి సహాయమునూ

కొరి కార్యములు చేదాము కున్నా రో = వ్యక్తివతి నే మీకు ఆటంకములు కలుగుతవి ధనాభావము ఎక్కువగా వుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక చింత కలవారగుట వల ఈశ్వరకృపచే అన్ని కష్టములను గడిచి క్రమేణా కార్యసిద్ధి పొందుతారు. ఇంట్లో వారి ఆరోగ్యము అందోళన కలుగజేస్తుంది. ఉద్యోగులకు ఒత్తిడి, వ్యాపారస్థులకు నిరాశి. విద్యార్థులకు జయము తక్కువ. 27, 28 తేదీలలో నష్ట ద్రవ్యలాభము, 29, 30, 1 తేదీలలో ఆరోగ్య చింత, ఆటంకములు, ఒత్తిడి.

* రోహిణి [ఓ, వా, వీ, వూ] *

ఈ వారము మీకు అనుకూలతకన్న ప్రతి కూలత ఎక్కువ కొద్ది దావాలు అనుకూలీ పని ఎక్కువ శ్రమపడిన మీదట యత్ని

బి. నరసింగరావు

కార్యాలు ఫలితాయి. పరోపకారమునకు యత్ని పడి పనుల ఒత్తిడివల్ల చేయలేక నిండలు పొందుతాగ. ఇచ్చి వుచ్చుకునే పట వివాదములు, ఉద్యోగస్థులకు అధికారుల అనాదరణ, తోటివారి సహకారముచే సర్దుబాటుగా వుంటుంది. వర్తకులకు వార మంతా నిరాశిగా వున్నా వారాంతమునకు మేలుగా వుంటుంది. 29, 30, 1 అధికారుల ఒత్తిడి, వివాదములు, భార్యకు అనారోగ్యము

* మృగశిర [వే, వో, కా, కీ] *

మీ ఆలోచనలు కార్యరూపమునకు వచ్చేందుకు ఎన్ని అవంతరాలు కలిగినా, నిరుత్సాహపడిక పట్టుదలతో ప్రయత్నించి తుదకు కార్య సాఫల్యమును పొందుతారు. ఖర్చులకు అవసరపడిన సొమ్ము సమయానికి జరిపడమందు రుణము చేయవలసి వస్తుంది. కాని వారంతమునకు తీగుస్తారు ఆవయవములకు దెబ్బలు తగిలే ప్రమాదము జాగ్రత్త వల్ల తప్పించు. రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞులకు లోహపు సామాను, రంగుల వ్యాపారస్థులకు కమమతో కూడిన లాభము. ఇంజనీరింగ్ కాఖ ఉద్యోగులకు యంత్రములు నశువు నిపుణు

లకు మేలు కాలము. 29, 30, 1 ఆరోగ్య చింత ప్రమాద నూచన.

* ఆరుద్ర [కూ, ఖ, జ, ఛ] *

ఈ వారము మీకు యోగకాలము, మీ బుద్ధి బలముకుతోడు అధికారుల సహాయము బంధు సహాయము కలుగుటచేత వచ్చే ఆటంకములు గడిచి ఫలము పొందుతారు. సహాయము వృద్ధి అవుతుంది. వైద్య, జ్యోతిష శాస్త్ర ప్రసంగాలలో పాల్గొంటారు. కవులు నూతన రచనలు చేస్తారు. ఈకావ్య దిక్కునుండి మీ దగ్గరబంధువుల తేమ వార్త తెలిసి సంతోషము పొందుతారు. విద్యార్థులు ఉత్సాహముగా కొత్త క్రాసు లలో చేరుతారు. 27, 28 తేదీలలో ధనాభావము, బంధుసహాయము, పండితగోష్ఠి, కుశలవార్త 29, 30 అధిక ఖర్చులు కవులకు శిల్పకు, నటీనటులకు మేలు కాలము.

* పునర్వసు [తే, కో, హా, హీ] *

ఈ వారము మీకు యోగము ఎక్కువ. ఉన్న యిబ్బందులు తీరుతవి. అనుకున్న సొమ్ము చేతికి వస్తుంది. దావాలలో గెలుపు కలుగుతుంది. పుగడ సంతానము నుఖ సంకషాలక చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలితాయి. పండితులతో శాస్త్ర ప్రసంగములు చేయుటచే విజ్ఞానము వృద్ధి పొందుతుంది. ఉద్యోగస్థులకు అధికారిము పెరుగుతుంది. ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు, న్యాయ వాదులకు, న్యాయ స్థాన ఉద్యోగులకు యోగకాలము విద్యార్థులకు అనుకున్న సానువులు దొరుకుటచే సంతోషము. 27, 28 తేదీలలో భాగ్యవృద్ధి.

* పుష్యమి [హూ, హే, హో, డా] *

ఈ వారము మీకు యోగదాయక మైననూ మానసికాందోళన వుంటుంది. సహయోగము కలుగుతుంది. కవిత్వగోష్ఠి, గాన సభలవంటి వినోదాల్లో బంధుమిత్రులతో కలిసి పాల్గొంటారు ఇంతవరకూ అనారోగ్యముగా వున్న ఆవులు కోలుకొంటావున్నట్లు వార్త వచ్చుటచే సంతోషము పొందుతారు. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. ప్రత్తి, దూది, నూలు, బట్టలు వియ్యము, వెండినగలు వ్యాపారస్థులకు లాభయోగము. 27, 28 కార్యసిద్ధి, విందు, వినోదము. నీటిపై ప్రయాణము చేయవలసి వుంటుంది.

* ఆశ్లేష [డి, డూ, డే, డో] *

గతవారము పూర్తికాకుండా వుండి బొయిన కార్యములు ఈ వారము లాభకరముగా ముగుస్తాయి. సహయోగము అనుకున్న దానికన్నా ఎక్కువగా వృద్ధి అవుతుంది. కుభ కార్యాలచనలు చేస్తారు సాంఘిక సేవచేసి కీర్తి పొందుతారు. ఉద్యోగస్థులకు

అధికార హోదాలు పెరుగుతవి. వాహన యోగము కలుగుతుంది. విలంబగల వస్తువుల క్రియ విక్రయాములలో వరకులకు ఎక్కువ లాభము కలుగుతుంది. 27, 28 ధనయోగము స్త్రీలతోనూ, ఆవులతోనూ, విందు, వినోదము, కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీ నటులకూ యోగకాలము 30, 1 అధిక ఖర్చులు, ఆందోళన.

* మఖ [మా, మీ, మూ, మే] *

ఈ వారం యత్న కార్యములకు ఆటంకములు కలుగుతవి. కార్యభారమువల్ల తీరుబడి వుండదు. ఆర్థికస్థితి బాగా వుండనందున గృహోపసంఘముల తీరక యిబ్బంది కలుగుతుంది. అకాల భోజనమువల్ల అనారోగ్య చిహ్నాలు కనబడగానే డొప్పసేన చేయుట వల మేలు. ■ రక్తులకు శ్రమ ఎక్కువ. ఉద్యోగస్తులకు ఒత్తిడి వున్నా అధికారుల ఆదరణ పొందుతారు. రాజకీయవాదులకు మేలుగా వుంటుంది వారమంతా ఆలబడిగా వున్నా కార్యలాభము, ధనయోగముకూడా వుంటాయి. 30, 1 ఆరోగ్యభంగము.

* పూర్వఫల్గుణి (పుబ్బ) *

మో, టా, టీ, టూ

ఈ వారము మీకు మిత్రమయోగము మొదిటి నిరాశగా వుంటుంది కాని క్షేణామిత్రసహాయమువల్ల కార్యలాభము పొందుతారు. ధనలోపమువల్ల ఆందోళన ఉద్యోగస్తులకు మంచిలోజాలు కావు. వర్తకులకు లాభము తక్కువ. ప్రభుత్వముచే రహస్యములు కనకొనుటకు నియమితులవుతారు వారమంతా మనోవ్యగ్ర, గృహకలతలు, నిరాశకంటి ఆవయోగములున్ననూ, ప్రయాణము, మిత్ర సహాయము, కార్యలాభము, ఆస్యదేశీయుల సరిగయము, విచిత్రవస్తు సంపాదన మొదలగు మంచి యోగములు కూడా వుంటాయి 30, 1 బదిలీ, చందలస్థితి, ఆవుల అనారోగ్యము.

* ఉత్తరఫల్గుణి (ఉత్తర) *

[ఓ, టో, పా, పీ]

ఈ వారము తలపెట్టిన పుణ్యకార్య చింత

సానుకూలము కావచ్చును తీర్థయాత్రలలో చిత్రవిచిత్ర వస్తువులను చూసాక, దైవభక్తి కలిగి వ్యవహరించుటచేతను నష్టదవ్యలాభమును పొందుతారు అమితముగా తినుటవల్ల శరీరపీడ కలుగుతుంది. సాధుసాంగత్యమువల్ల ఆధ్యాత్మిక చింతచే మనోవికాసము కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులు కొంత శ్రమపడిన మీదట మేలు పొందుతారు. వర్తకులు విరాళ చెందిన పాతిభాకీలు వనూలవుతాయి వారమంతా ఆందోళనగా వుంటుంది. 30, 1 తిప్పట, అనారోగ్యము.

* హస్త [హూ, ష, ణ, ర] *

ఈ వారము బుద్ధిమాంద్యము ఎక్కువగా వుంటుంది. తలపెట్టిన కార్యములలో జయము లేకపోవుట, వ్యర్థముగా తిరుగుట, సజ్జన విరోధమువంటి చెడుఫలితాలు కలుగుతాయి. పరోపకారమునకు పూనుకొని, సాగక, మాటపడి విచారిస్తారు ధనలోపము తీరిందికి చాలా తాపత్రయ పడతారు. దావాలలో గలుపు కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులు శిలవు పెట్టవలసి వస్తుంది. అపదములు, ఉప్పు, నువ్వులు, నూనె వ్యాపారస్తులకు లాభము మొలమింద వారమంతా ఒడిదుడుకులుగా వుంటుంది. 30, 1 వివాదము, భార్య అనారోగ్యము.

* చిత్త [పే, పో, రా, రీ] *

ఈ వారము మీకు అంత యోగనాయకము కాదు. ప్రతిపదికి ఆటంకాలు కలుగుతవి. కాని పట్టుదలతో ప్రయత్నించి తుదికు జయము పొందుతారు. అనుకున్న దిబ్బ సమయమునకు రాకపోవుటవల్ల సోదరులు కోరిన సహాయము చేయలేక మనోవ్యగ్రపొందుతారు. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల పోటు మాటలవల్ల మనోవ్యగ్ర కలుగుతుంది. శరీరముపై కురువులు లేనాయి అగ్నివలగాని, యంత్రములవలగాని ప్రమాదము జరుగవచ్చును. రహస్యనిక శాస్త్రజ్ఞులకు, ఇంజనీరింగు, పోలీసుకాఖలలో వారికి శ్రమ ఎక్కువై నా మేలుగా వుంటుంది. 27, 28 యత్న కార్యసిద్ధి, ధనలాభము 30, 1 ప్రమాద నూచు.

* స్వాతి [రూ, రే, రో, తా] *

ఈ వారము మీ పలుకుబడివల్ల కార్య సిద్ధిని పొందుతారు. ఆర్థికస్థితి బాగుంటుంది. నూతన మిత్రలాభము కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల ఆదరణ లభిస్తుంది. మంచివుత్తరములు వస్తవి. డాక్టర్లకు, గణిత శాస్త్రజ్ఞులకు, కవులకు, కిల్లలకు, నటీ నటులకూ యోగకాలము 27, 28 కార్యానుకూలత, ధనయోగము, విద్యాగోష్ఠి. 30, 1

ధరలు:

నూనె, వస్త్రములు. మంచిముగా వుండును.

నూనె దినుసులు. మార్పులేదు.

తెలము, పంచదార, చింతపండు: మార్పులేదు.

ఆహార ధాన్యములు: నిలబాటుగా వుండును.

పప్పుదినుసులు: పడు స్థాయిలో వుండును.

నెండ్లి, బంగారము: స్వల్ప రేణులలో వుండును.

పర్వత ప్రాంతములలో ఎక్కువగానూ, సమస్తములలో సామాన్యముగానూ, తీరప్రాంతములలో గాలితో కూడిన వస్తువులు కురియును

* * *

జన్మనక్షత్రము బట్టిగాని, జన్మనక్షత్రము నెరుగనివారు నామనక్షత్రము (వారి వారి పేర్ల ననుసరించి పేరు మొదటి యక్షరము)ను బట్టిగాని ఫలితాలు తెలుసుకొనునది కృష్ణుడను పేరునకు మృగశిరా నక్షత్రమును, హృష్ణుడను పేరునకు స్వాతియు, క్రిధరుడను పేరునకు చిత్రయును, క్షేత్రపాలకుడనే పేరునకు హస్తయును, భీముడు, భైరవుడు అనే పేర్లకు పూర్వాషాఢయును చూచుకొనునది.

అధిక ఖర్చులు, బద్ధకము. విద్యార్థులకూ అనుకూలము. కవులు నూతన రచనలు ప్రారంభిస్తారు.

* విశాఖ [తీ, తూ, తే, తో] *

ఈ వారము మీకు ధనయోగము. భాగ్యవృద్ధి కలుగుతుంది. తలపెట్టిన పనులు లాభకరముగా ముగుస్తాయి కొద్ది వ్యవహారములు అనుకూలమువుతవి. పండితగోష్ఠివల్ల ఉత్తమ గ్రంథపరము వల్ల విజ్ఞానాభివృద్ధి కలుగుతుంది. పిల్లల క్షేమాభివృద్ధి సంబోధము కలిగిస్తుంది ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల ఆదరణ లభిస్తుంది విద్యార్థులకు కొద్ది తరగతులలో ప్రవేశము దొరుకుతుంది. 27, 28 ధనాదాయము, కార్యసిద్ధి, పండితగోష్ఠి. 30 1 అధిక ఖర్చులు, ఆందోళన.

* అనూరాధ [నా, నీ, నూ, నే] *

ఈ వారము మీ యత్న కార్యములు లాభిస్తాయి ఆర్థికస్థితి బాగుంటుంది. బంధు మిత్రులతో కలసి కవితాగోష్ఠి, గానసభలు వంటి వినోదములలో పాల్గొంటారు. దక్షిణదిక్కునుండి మంచి

RATNAM'S 'N' OIL

సేవించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము లనుభవించగలరు. 1 పీసా రూ 11-4-0.

ఎడ్యూస్సతో జాబు వ్రాయండి

డాక్టర్. రత్నం నన్న,

మలకపేట బ్రింగ్స్, హైదరాబాదు 1.

న క్ష త్త ప లి తా లు

కార్త వింటారు. నీటిపై ప్రయాణము చేయవలసి వుంటుంది. ప్రతి, దూది, నూలు బట్టలు, బియ్యము, వెండివ్యాపారస్తులకు యోగకాలము. విద్యార్థులకు కొత్తరంగులలో స్నానములు లభిస్తాయి. కవులకు గాయకులకు కళాకారులకు మేలుకాలము. 25, 26 మాసనికాండోశన. 27, 28 ధనలాభము కార్యలాభము, శ్రేయవార్త. 30, 1 చాంచల్యము.

జ్యేష్ఠ [నో, యా, యా, యా]

ఈ వారము మీ ఉద్యోగము, హోదా, ఆదాయము వృద్ధిపొందుతాయి. అసంపూర్ణగా వుండిపోయిన పనులు లాభపాటిగా పూర్తవుతవి. పరోపకారముచేసి కీర్తి పొందుతారు దావాలలో గెలుపు కలుగుతుంది. నూతనవసు సంపాదన చేస్తారు. ఇంటిపున్న ప్రైలుకు అలంకారపాత్రుల కర్తవ్యములకు విలువగల వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో లాభము. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు నటిసటులకు యోగకాలము. 25, 26 ప్రయాణము. 27, 28 ధనయోగము. కార్యలాభము, కీర్తి, విందు, వినోదము. 30, 1 అధిక ఖర్చులు, వ్యసనము

* మూల [యే, యో, బా, బి] *

ఈ వారము మీ ఆదాయాభివృద్ధికారకు మీరు చేసే ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. కార్య భారము ఎక్కువవుతుంది. ప్రభుత్వవార్తా ప్రసంగములు, వింత వార్తలు వినుట, పరాక్రమమునకు ఘనత సంపాదించుటవంటి కార్యములలో నిమగ్నులౌతారు. శరీరములో వేడి, కళ్ళు మంట, తలపోటులాంటి అనారోగ్యనూచనలు చూపుతూనే జంపనసేవ చేయుట మేలు ఉద్యోగస్తులకు బదిలీ అయే నూచనలున్నవి. వర్తకులకు రావలసిన సామగ్రి వనూలుకొక యిబ్బంది 27, 28 రాజకీయాల్లో భయం, ధనలాభము, కార్యానుకూలత 30 1 ఇబ్బంది, అనారోగ్యం.

పూర్వాషాఢ [బూ, ధ, భా, ధ]

ఈ వారము నిలకడలేని ఆలోచనలతో యేపనిచెయ్యలేకపోతారు. ధనలోపమున్న ఇబ్బంది శ్రమపడినప్పటికీ మాట దక్కదు. గృహముందున్న వృద్ధుల అనారోగ్యము ఆందోళన గలిగిస్తుంది. ఆకస్మికముగా కలుగు వున్న మిత్రుని సహాయమువల్ల చిక్కులు తొలగి ఫలనీధి కలుగుతుంది. ప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది. అందువలన వర్తకులకు లాభము. ఉద్యోగులకు బదిలీ అయే భయము కలుగుతుంది. విద్యార్థులకు అనుకున్న పాఠ

ములు దొరకక ఆకాభంగము 27 28 కార్య లాభము, విదేశీయుల పరిచయము, అపురూప వస్తు సంపాదన. 30, 1 బదిలీనూచన, అనారోగ్యము.

ఉత్తరాషాఢ [బే, బో, జా, జీ]

ఈ వారము మీకు మిత్రమిత్రయోగము. అనుకున్నట్లుగా పనులు జరగవు. ధనలోపము వల్ల గృహవసరములు తీరక కలతలు. కోరిన సహాయము లభించదు దెబ్బమనే భారము వేసి కార్యపాపనకు ప్రయత్నించి ఫలమును పొందుతారు. పుణ్యపుణ్యాల పొంగ త్వమువల్ల ఆత్మవికాసము కలుగుతుంది. వర్తకులకు వడద్రవ్య లాభము కొలు వ్యవహారములో జయము. పుణ్య శ్రేణులు, అచ్చగతీ చిత్రములను చూచుట. 30, 1 చెడువార్తలను వినుట, ఆందోళన.

శ్రవణము [జూ, జే, జో, ఘా]

ఈ వారము కార్య భారము చే శ్రమ ఎక్కువ ఇతరుల కొరకు శ్రమపడిననూ చేసిన ప్రయత్నము కాకపోయినందున మాట పడతారు. కొలువ్యవహారములు మీపరము అయినా కొంచెములు మళ్ళీ తిలెత్తుతాయి భార్యకు ఆరోగ్యము చెడుటనుంచి ఆందోళన కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులకు బదిలీ అయే నూచనలున్నాయి. ఆపరదినసులు, ఉప్పు, నువ్వులనూనె వ్యాపారస్తులకు లాభ యోగము. 25, 26 అన్నివిధాలా అసంతృప్తిగా వుంటుంది. 27, 28 కార్యలాభము. వర్తకులకు లాభయోగము 30, 1 ఆరోగ్య చింత.

* ధనిష్ఠ [గా, గీ, గూ, గే]*

ఈ వారము మీ ప్రయత్నములు ఫలించక అనేక చిక్కులు కలుగుతవి. ధైర్యముగా పలుదిలతో కార్యరంగములకు దిగి ఆఖరుకు ఫలప్రాప్తిని పొందుతారు. సోదరుల సహాయమువలన చాలావరకూ ధనలోపము తీరుతుంది. ఉద్యోగస్తులు అధికారుల కిడివల కలెవు పెటవలసి వస్తుంది; లేదా ట్రాన్స్ ఫరు అవుతారు. యంత్రములు, అగ్ని మొదలగు వాటివల కలిగే ప్రమాదము జాగ్రత్తల తప్పకవచ్చును. రహస్యన ఎరువుల వ్యాపార స్థులు ఖరీదములు, లోహముల వర్తకులకు లాభయోగము వారముంతా శ్రమతో కూడిన కార్యనీధి 30 1 ప్రమాద నూచన.

శతభిషం [గో, సా, నీ, సూ]

ఈ వారము మీరు యుక్తిగా యత్న కార్యములను సాధిస్తారు. జ్ఞాతులవల్ల ధన

సహాయము కార్యసహాయము కలుగుతవి. ఈ శాస్త్రానికినుండి సం తోష వార్త వస్తుంది. ఉద్యోగస్తుల హోదా పెరుగుతుంది. విద్యార్థులకు కొలికొనులలో ప్రవేశము దొరుకుటచే ఉల్లాసముగా వుంటారు. గణిత శాస్త్రజ్ఞులకు యోగకాలము, 25, 26 చాంచల్యము. 27 28 ధనయోగము బంధు సహాయము కార్యలాభము ప్రమాపన 30, 1 అమిత ఖర్చులు.

పూర్వాభాద్ర [నే, సో, దా, దీ]

ఈ వారము కొత్తపనులు ఉత్సాహముతో మొదలు పెడతారు. ధనాదాయము ఎక్కువవుతుంది. దావాలలో గెలుపు కలుగుతుంది. పిల్లల అభివృద్ధికి కావలసిన కార్యక్రమము జనుప్రదముగా నెరవేరుస్తారు విద్యార్థులు నూతన తరగతులలో చేరుతారు. పండిత గోష్ఠీల విజ్ఞానాభివృద్ధి కలుగుతుంది. వారముంతా ఆరిలేని కార్యక్రమములో ఘనత సహిస్తారు వ్యాయస్థానములలో మీ మాట నెగుతుంది. పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు, వ్యాయవాదులకు, వ్యాయకార్యాలకు ఉద్యోగులకు మేలుకాలము.

* ఉత్తరాభాద్ర [దూ, శం, ఛా, ఛా]*

గతవారముకన్నా ఈ వారము మీ ధనాదాయము ఎక్కువవుతుంది. తలపెట్టినపనులు అనుకున్నట్లుగా జరుగుతవి. బంధుమిత్రులతో కలిసి, కలితాగోష్ఠి గానసభలవంటివికో దాలలో పాల్గొంటారు. నీటివీడ ప్రయాణము చేయవలసి వుంటుంది. విద్యార్థులకు కొత్తరంగులలో స్నానం దొరుకుతుంది. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల ఆదరణ వుంటుంది ప్రతి, దూది, నూలు, బట్టలు, ద్రవ పదార్థములు, బియ్యము, వెండివ్యాపారస్తులకు లాభము. వారముంతా యత్నికార్య జయము వున్నా మానసిక ఆందోళన ఎక్కువగా వుంటుంది. దక్షిణ దిక్కు నుండి ముగిచివార్త

* రేవతి [దే, దో, చా, చీ]*

ఈ వారము మీరు తలపెట్టినపనులలో ఫలప్రాప్తిని పొందుతారు. అనుకున్నకన్నా ఎక్కువగా ధనలాభమును పొందుతారు. సంఘసంతోష కార్యలాభించిచికిరిసంపాదిస్తారు. నూతనప్రయత్నములు చేస్తారు. ఉద్యోగస్తులకు మేలుగావుంటుంది విద్యార్థులకు కొలికొనులలో ప్రవేశము కలుగుతుంది వర్తకులకు విలువగల వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో ద్వంద్వలాభము కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటిసటులకు యోగకాలము. వారముంతా తీరిలేని కార్యక్రమముతో ఖర్చులు ఎక్కువ

వనితాలోకం

★ విశాల హృదయాలు ★

వైకృత్యం అందరికీ వచ్చినప్పుడు అది ఒక కథ చదివాను రచయిత ఎవరో గురులేదు కాని కథ వాడు చాలా నచ్చింది. 'అదర్థ బాంపర్థ' మనే పుస్తకం వ్రాయాలనుకున్న ఒక ధర్మ, తన భార్యతో కలుసుకుంటూ 'అదర్థ బాంపర్థ' మంటే భార్య ధర్మలు పూర్తిగా ఒక రొక్కరు అర్థం చేసుకోవాలని, అంటే వారి పెళ్ళికి వెనక జీవిత మంతా ఒకరి కోరికలను తప్పకుండా తప్పక చేసే ఒక రొక్కరు పువ్వుల హృదయంతో క్షమించుకోవాలని అంటాడు. ఇట్లాగే విజ్ఞానం చెప్పి, భార్య నువ్వతాడు, పెళ్ళికొనప్పటి నుంచి గతులు చెప్పమని, ఆమె కోరికల మేరకు తనే మొదలెత్తాడు, తను తాళలేకపోతే చదివేటప్పుడు కొనసేరకు ప్రేమించాడని, ఆమెకు తనకు మధ్య గడచిన ప్రేమ లేఖలు నిన్నుల రాత్రులు వర్షం చివరకు తాడు ఇదింతా ఓపికగా భార్య విన్నాక ఆమెను చలవంత పెట్టాడు, ఆమె ఎవరిని ప్రేమించిందో చెప్పమని; అందులో తప్పక వున్నా తను క్షమించాలని అంటాడు ఆమె చెబుంది. .. అప్పటికి పెళ్ళి కాలేదని, తను ఒకరిని ఎంతో గాఢంగా ప్రేమించిందని అతని వదిలి వారిపోయిందని, అతను ముద్దు పెట్టుకుంటే మురిసిపోయేదని .. ఇక చూస్తోంది, సంస్కారం వున్నదన్న ఆ ధర్మ ఒక్కొక్క వాక్యానికి నిప్పులా కాలుతున్న పంకాయలా వుడికిపోతాడు.. చివరికి తన కోరిక కొండంత అయి, ఆసేకంతో తను తూ గొడవరి పట్టుకొన్నాడు ఆమె నెత్తిన బాదడానికి. తొలుతా బెలుతూ లేకండా ప్రకారంగా చెబుంది ఆమె "అతను మా నాకు రామయ్య, అతని బయట 60 సం|| అప్పటికి నావయస్సు 4 సం||లు అని. వీరితో ఒక్క చచ్చిపోతాడా విశాల హృదయం! ఇలా వుంటుంది ఉపవాసాలిచ్చే

మగవాళ్ళ విశాల హృదయం

అయినా "అడవాళ్ళకు అనుమానాలెక్కువ" అనేది సామాన్యంగా ప్రతి మగవాడూ అనేకట. మాటేమిటి మాటకంటే 'నిద్ర' అంటేనే బావుంటుందేమో. ఈ అనుమానాలనే కేవలం అడవాళ్ళకే ఎంగుకు అపాదించబడాయి? మగవాళ్ళకు లేవా అనుమానాలు? ఆసలు మగవాళ్ళకే ఎక్కువా? లేక అడవాళ్ళకే ఎక్కువా? ఆ మాటకొస్తే మగవాళ్ళకంటే అడవాళ్ళు నియోగిల్లు మెగుగని నానమృతం.

ఈ విషయం అడవాళ్ళు, మగవాళ్ళు అనకుండా భార్య ధర్మలలో తీసుకుందాం

ఆర్. ఇందిర (మద్రాసు)

"మా అవిడకు నాగరికత, సభ్యత తెలిసే తెలివు. ఎవరైనా పరాయి అడవానితో నేను మాటాడినా ఓర్పుకోలేదు. వాటి అనుమానం మనిషి, అబ్బబ్బ! ఈ అడవాళితో ఇంతే. ఇంత 'నేరోమెండేడ్ గా' (సంకుచిత మనస్తత్వం) వీళ్ళ నెందుకు వృద్ధిం చాడో ఆ జేముకు. మగవాళ్ళకుండే 'బ్రాడ్ మెండేడ్ నెస్' వీళ్ళకు వుండనే వుండదుగదా!" ఇది సామాన్యంగా చాలా మంది మగవాళ్ళు తమ భార్యలగురించి అనే మాట.

ఒక దంపతులు ఏ పాడుకో, ఏ సినిమాకో లేక మరెక్కడికైనా వెళ్తున్నారనుకొండి. ఒక అందమైన అమ్మాయి ఒకటే మిటి. మెదాన్ లాటి సిటీస్ లో అయితే బోలెడుమంది అంతా రూపంలో అందంగా లేకపోయినా అలంకరణలో మగవాడిని మూడంటురాయిలాగా అక్కర్లేంటు అలంకరించుకునే వాళ్ళు చాలామంది. ఊ పరే. ఇంక ఆసలు విషయానికొద్దాం. ఏమని చెప్తు

న్నాను. ఆ భార్య ధర్మలు రోజెమ్మట పాతుంటే ఒక అందమైన అమ్మాయి ఎదురైంది అనికమా అప్పుడా ధర్మ తనివి తీరకుండా ఆ పిల్లని చూస్తూ అంటాడు భార్యతో "ఆ అమ్మాయి చూడు ఎంత అందంగావుందో! అందమంటే అదీ ఎంత నైస్ గా డ్రెస్ చేసుకుంది అండర్ వేర్స్ చూడు. ఎంచక్కో కనపడుతున్నాయో! బూటివుతో!" ఇదీ ఆ ధర్మ ధోరి. ఇక ఆ భార్య కట్టా వుండాలి చెప్పండి? చిత్రం కుకనామా? పురుకుమారినం పట్టే ఇంటికొచ్చాక ఆ యిల్లాలేమైనా నోరు జారించా, చెప్పానుమా అటువంటి ధర్మల ధోరితే నేన్నే. కొంతమంది ధర్మలు పక్కని భార్య వుందని పరాయి అమ్మాయిల అందాన్ని మనస్సులోనే మెచ్చుకొని కళ్ళలో తాగేస్తుంటే, మఱి కొంతమంది భార్యతోనే ఆ అందపందార్ని పొగడవారంభిస్తాడు. అదీ తన భార్య పరాయి మగాడి అందంగురించి పొగడితే ఏ ధర్మనా పూరుకుంటాడూ? ఏ డ్రెస్ పదిమంది గుంపులో వున్నప్పుడు కాస్త అందమైన అమ్మాయి కనపడితే ఆ ధర్మ ఏం చేస్తాడూ? పక్కన భార్య వున్నట్లు కూడ మర్చిపోయి ఈవిడ చెయ్యివదిలేసి అవిడ పక్కకు చెరాడు. అటువంటి అమ్మాయిలకు కాస్త దగ్గరలో వుంటే చాలు, స్వర్గ సౌఖ్య మనుభవించి నట్టుంటుంది, అటువంటి ధర్మలకు. కాని నిజానికి అందులో వారిగించేమీ లేదు, ఇవలభ భార్య మనస్సు నొప్పించడం తప్పితే. అదే ఇటువంటి పని తన భార్యచేస్తే ఇంటికొచ్చాక చెప్పతీసుకొని కొద్దాడు (లేకపోతే కొద్ది బోయినంత పని చేస్తాడనుకొండి)

భార్య ఇంట్లో లేనప్పుడు కానీ, వున్నప్పుడుకాని, ఆమె స్నేహితురాళ్ళవలెనా

తృప్తి

—చిత్రకారుడు : డి. వి. ప్రసాద్, గుంటూరు]

వివాదాస్పద యాత్రలు

కనీ ఎక్కువ చనువు గా గంటల కొద్దీ కూలేసి అక్కలేనివి కావలసి వని అన్న మాటలే భర్తలున్నాయి. ఎంతో ఓర్పు గలది బలే కాని ఇటువంటి భర్త ప్రవర్తన సహించలేదు స్త్రీ. అట్లాగని మగవారైన అడవాళ్ళకంటే ఎక్కువ సిగ్గు ప్రదర్శించు

కుని, భార్య లేవప్పుడే వరే నా ఆమె కోసం వస్తే తిలుపు చాటు నుంచో, కిటికీ సందులనుండో “మా ఆవిడలేదు” అనమనీ చెప్పడంలేదు. ఎవరెవారన్నే సభ్యతకోసం వచ్చినవారినిబట్టి కూర్చోమనవచ్చు, అవసరమైన విషయాలుంటే మాట్లాడవచ్చు. కాని

ఘరిమిరి ప్రవర్తనేనే చిక్కు అంత మాత్రం ఫ్రీడమ్ ఆభర్త తన భార్య కెందు కివ్వకూడదంటాను తమలేని సమయంలో ఏ ఫామిలీ ఫెండువచ్చినా భార్య వారిని కూర్చోబెట్టి మాట్లాడితే అపార్థం చెనుకునే సంకుచిత హృదయాల (తప్పు వారినివికాల హృదయాల అనాలి కాబోలు!) వున్నాయి.

ఇక జాయింట్ ఫామిలీలోనే వుంటే ఆ ఇల్లాలిబాధ భగవంతుడికి తెలియాలి భార్య తన అన్నలతోగాని తమ్ముళ్ళతోగాని పాతి పాటునైనా అవసరమొచ్చి మాట్లాడిందంటే తప్పుపట్టే భర్తలుంటారు. వాళ్ళేపనేమీ చెయ్యకదా, వాళ్ళున్నా తనకేమీసంబంధం లేనట్లు ప్రవర్తించినదా—ఇప్పుడు వెంటనే తప్పుపట్టే వాంతు అత్తిగారిది ముఖ్యం లంటే గిట్టదు, బావగార్లంటే భయం, భక్తి లేనేలేదు వాళ్ళ పనులేవీ తాకననా తాకదు ఇట్లా అత్తిగారు ఆభాండాలు వేసారు ఇక నాయిల్లా లేవరి మెప్పుని పొందుతుండ్ని భర్తను మెప్పించాలంటే అత్తిగారికోసం, అత్తిగారి మెప్పు పొందాలంటే భర్తగారి ఆగ్రహం అడభార్య తన అక్కచెల్లెల్తో తనభర్త మాట్లాడినా, దనువుగా వున్నాకూడ తప్పుపట్టదు ఎందుకంటే ఆమెకది సహజం గానే వున్నట్లు అని వినుంది. ఇంతమాత్రం సహృదయత వురు ములలో వుందా ?

మొన్న ఒకనాడు టి నగర్లోవున్న మాస్టే హీతురాలింటికి వెళ్లాను. మధ్యాహ్నం 11 గంటలకు వెళ్లాను తలుపు లక్ష్మీదేవీ వున్నాయి. ఆమెభర్త అఫీస్కి వెళ్ళివుంటారు. ఆమె ఒక్కలే లోప లెక్కడోవుండి తలుపులన్నీ ఇట్లా లీపించేమా అని ఆలోచిస్తూ గదిలోకెళ్లాను. మంచంమీద వోర పడుకోనివుండి నిద్రమోసని ఒకటి, రెండు పాదు పీలిస్తే జవాబులేదు దగ్గలకెళ్ళి చూస్తే—ఎక్కెక్కె విడుస్తోంది! ఇదేమిటంటే చెప్పదు ఆఖరికి చెప్పిందికథ—ఆమెభర్త అనాదాఫీన్కి వెలపు పెట్టారట. సరే భోజనాలయ్యాక మామూలుగాహక్కు గొడుతూవుంటే సినిమాయాకర్లు మీదకు తిరిగింది ప్రసంగం. తన అభిమాన నటుడు గురించి చెబుతూ, అత నెంతో చక్కగా యాభుచేస్తాడంది. ఏదో అతన్ని గురించి నాలుముక్కలు పొగిడిందట ఇందులో పెద్ద తప్పుమొంది. ఏదో సందర్భం వచ్చింది కనుక, అతను నటనాకళిల్యం కలవాడు కాబట్టి పొగిడింది. అంతేకాని అంతమాత్రానికే కట్టకున్న భర్తకు డైరెన్స్ ఇచ్చి అతని వెంటపడ్డానని అన్నట్లు అపార్థం కల్పించుకుంటే ఎట్లా? ఇంతకూ అసలు విషయమేమిటో చెప్పలేదుకదూ. ఏమొంది, ఈమె ఆ ఫలానా నటుడిగురించి నాలుగు ముక్కలు

(48-వ పేజీ చూడండి)

మన సమాజంలో భర్త్యవిహీనల దుస్థితి

బొమ్మరా ప్లీట్ వ్యాసంలో భర్త్య విహీనంగా ఉన్న వీరు తన కుటుంబ సభ్యుల సహకారంతో తన అవసరాలను తీర్చుకుంటున్నాడు. అతని కుటుంబంలో ఉన్న వారందరూ అతని సహకారంతో తన అవసరాలను తీర్చుకుంటున్నారని చెప్పాడు. అతని కుటుంబంలో ఉన్న వారందరూ అతని సహకారంతో తన అవసరాలను తీర్చుకుంటున్నారని చెప్పాడు.

అసలు ఈ కేసులో ఉన్నది, మన ప్రమాణమైన వేదాలలో రానివ్వడానికి అనుభవమే ముఖ్యం. తన వేదాలలో లేదు అన్నాడు అని చెప్పినాడు. ఇది మధ్య కాలంలో తన స్త్రీని, ఇంకెవరూ చూడకుండా చేసేందుకు చేసిన ప్రయత్నమే. ఏమైనా ఇప్పుడు ఈ ఆచారాలు కొంత వరకైనా తగ్గినట్లుగా ఉన్నాయి. వీరేకలిగిన పంతులుగారి భర్తగా అంటూ ఆయన చేసిన క్లిష్టతాద్యాలన్నీ, ఆయన రచనలన్నీ సంఘంలో ఈ విషయాలలో చాలా మార్పులు వచ్చాయి. 25 ఏళ్ళక్రితం అప్పుడే ఎంత చిన్న పిల్ల అయినా సరే పుట్టగా జాట్లు తీయించి గాజులు పగలగొట్టి నైవేదికపై ఒకటి ఇచ్చి ఇంకొకటి దాకిరి చేయించి కురిచి రాత్రికి కూడా భోజనం మాన్పించి, మధ్య మధ్య, ఏకాదశి వ్రతాలు చేయినా ఆమెను బ్రతికివేస్తూ, తాళా చావుకోసం, ఎదురు తెన్నులు చూపేదానిలా చేశారు. ఈ మధ్య ఎక్కడో మరి ప్రత్యేకంగా వైదిక పురుషులలో తప్ప ముస్లింలకే మాత్రం వ్రతాలు ఈ ఆచారాలు నశించాయనే చెప్పవచ్చు.

పోతే, సహాయం అందని ప్రకారం స్త్రీని ఇలా అందని ప్రకారంగా చేసే చర్యలయే దుకు వీలులేదు. తద్వారా సమాజానికి రక్షణ అనేకమా! సాధారణంగా, పురుషుడు తన భార్యను మరిచిపోతే తేలికగా స్త్రీ తన భరించుకుంటుంది. ఒక పని మనం మంచి పుణ్యక్షేత్రం చేసినా జానపదుల లాభం ఎక్కువగా, నష్టం ఎక్కువగా అని ఆలోచించాలి. ఎవరో ఒకరిద్దరు కాలావధి వచ్చిన వేదంకోసం పిల్లలు మొదలుకొని వృద్ధుల దాకా ఒకటే ఆచారమేనా? మానవత్వం

మీద అంత శక్తులంత, స్త్రీ విషయంలో ఇన్ని ఆంక్షలు విధించే సంఘం పురుషుని విషయంలో మాట్లాడలేము?

నిజంగా కాస్త్రీలు పురుషులు పరికిరిస్తే, పురుషుల కోరికలకు, స్త్రీకి ఒక భర్త్యం విధించలేదు. దీనికి తార్కాణం, ప్రత్యేకంగా ఏకపక్షీకరణ ఆధారించిన రామచంద్రుడే స్త్రీకి, పాతివ్రత్యం, ఎంత అవసరమో, అంత అవసరమే, పురుషుడు

అపవిత్రాలను పార్వతి

నికే ఏకపక్షీకరణమని నిరూపించారు. ఒక కాలంలో మంచి పుణ్యక్షేత్రం అనే ఏర్పడిన కాలం మరీన కొద్ది ఆచారాలకు మాత్రమే. ఇప్పటికాలం ప్రకారం చిన్న తనంలో భర్త్యులే చాలామంది వివాహాలు చూస్తే జాట్లు వున్న స్త్రీ గనక, స్వామి చేసి నప్పుడు ఆ కోసం అందరినీ నిర్లక్ష్యం అని వెంట్రుకలు వున్నాయో అన్ని ఏళ్లు ఆధర్త నరకం అనుభవించవలసి వుంటుంది అని చెప్పారు. తన చేసిన చెడ్డపనులన్నీ తాళేవలం జాట్లు మోచే ఆధారపడి వుంది నరకం అనడం అది ఏరకం భర్త్యం అవుతుంది? వీటిని గురించి నిజంగా ఆలోచిస్తే న్యాయానికి

భర్త్యానికి, వాదానికి, తుదకపు. భర్త్యులైన వాడకన్నా లేవడమే తనకు పట్టబోయే, నీచస్థితిని గురించి ఎక్కువగా విచారిస్తారు. పెరికిగాని, వేరంటానికిగాని వర్ణానికి లేదుకదా! ఆమెను రక్షించే అనుభవంగా భావిస్తారు. అప్పటిదాకే నలుగురితో కూడుకుని మాట్లాడుతున్నామే ఎవరైనా బాట్లు పెట్టడానికి ఇంటికి వస్తే వక్కా తొలగిపోవలసిందేకదా!

ప్రతిస్త్రీ తన స్వామిని సమానంగా ప్రేమించే చేసుకుంటున్నాడు. సాధారణంగా, మధ్య వయస్సులో వుండి ముగ్గురు కలగురు పిల్లలున్న స్త్రీలు, ఎలాగు తప్పుకారిని వడ్డదానికి ఇవ్వవచ్చు. వృద్ధులైన స్త్రీల వయస్సులో, ఎలాగూ భయం ఆక్కరేమీ కాదా! అందుకని, ఈ ఆచారాలు లేకపోతే సంఘం తలకెందులయిపోతుందనే భయం ఆక్కరేమీ.

కాగా, మతం మీద నమ్మకల ప్రకారం పురుషులను కంటికో చూడవలసిందేకాని పెట్టుకునేందుకు వీలులేదుకదా! అధిక జాట్లు వున్నా జడ వేసుకోవడం. స్పృహలో భగవంతుడు ప్రసాదించిన జాట్లు తీయించడం, అన్యాయం. మనిషి పోయి వాడలో వున్న వారినెడలుగా మానసి వాళ్ళని సంతోష పరచాలేగాని మనం కూడా వాళ్ళని తీసే వాడలు పెట్టి అవమానించడం అన్యాయం. ★

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

■ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, ■ సరియైన భర్త్యుని గురించిన్నీ నీవు తెలుసుకోవగలిగినట్లయితే ఒక పూవు కారు పైన నీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయు లేదీ, వేళ వివరములున్నూ, ■ సరియైన చిరునామాయన్నూ పంపితే వ్రాసి పంపుము.

కొత్తదివ కాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కారు వ్రాసిన లేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశికమనము, తీర్మానాత్రులు, వివాహము, స్త్రీసఖులు, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్యవ్యూహము మొదలగు వానిని గురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా పుష్పయెడల కొంతిచ్చేయ విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీ పై పంపబడును. మేము పంపిన భోగల మీకు తృప్తిగా నుండినట్లెడల చెక్కు వాపసు చేయబడును. ఒక సారి పరిశీలించి చూడుడు. మీ ఆద్రును ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj lyotishi (WP-13) Jullundur City.

బంగాళాదుంపలతో కొన్ని పండినంటలు

బంగాళాదుంపలని ఈ ప్రక్క ఆలగడ్డ లని అంటారు. ఈ దుంపలు అన్ని కాలము లలోను దొరుకుతాయి. దుంపలన్నిటిలో బంగాళాదుంపలతో అన్ని రకముల రుచి గల పదార్థములను తయారుచేయవచ్చు. అన్నములో అదిరువుగా కూరలేకాక, తీపి కారం పిండివంటలు, నిలక పదార్థములగు వడియాల, వరుగులు పెట్టవచ్చు.

ఆలగడ్డ హల్వా

అర్ధ కేర ఆలగడ్డలు, పావు కేర చక్కెర, అర్ధపావు నెయ్యి, ఇలాచీపాడి, జీడిపప్పు, బాదం, కిస్ మిస్ కూడ వేసుకోవచ్చు.

చేయువిధము—ఆలగడ్డలు మంచి వి తీసుకుని, నాలుగుముక్కలుగా కోసి ఉడక పెట్టి, పొట్టతీయాలి. ఒల్చిన ముక్కలు కోటిలో వేసి పలుకులులేకుండా, మెత్తిగా రుద్ది తీసుకోవాలి. చక్కెర రేతిపాకం పట్టుకుని అందులో ఉల్చిన ముద్ద వేసి బాగా కలపాలి. సన్నని నెగమీద, కలియబెడుతూ నెయ్యిదిగా ఉడకనివ్వాలి. కలుపుతూ నెయ్యి పోయాలి. ఒక పళ్ళెమునకు నెయ్యి రాఫీ, హల్వా ఉడికి గట్టపడుతున్నప్పుడు దించి, ఈ పళ్ళెములో పరచాలి. వైస్ యిలాచీపాడి చల్లాలి. బాదం జీడిపప్పు ముక్కలు పొడవుగాకోసి, హల్వావైస్ వరుస అందముగా కవబడుతుంది. చల్లరిన తర్వాత ముక్కలుకోసి, రింటే రుచిగా ఉంటుంది. నెయ్యిమంచిరేతి హల్వా రుచిగా ఉంటుంది.

బంగాళాదుంపలతో కారం పిండి వంటలచాలా రకములుగా చేయవచ్చు. ఇప్పుడు కొన్ని క్రొత్త రకాలు చెప్తాను. అంటే సురాకీ ఖాళు చేసేది.

మసాలవడలు

ఒక పావు ఆలగడ్డలు, అర్ధపావు నెగ పప్పు, పది పచ్చిమిరపకాయలు, రెండు

చిన్న ఉల్లిపాయలు, అల్లం కొత్తిమీర మసాలపొడి, చిన్న (ఎండు) కొబ్బరి ముక్క, ఉప్పు, 1 పావు డాలా లేక నూనె

ఆలగడ్డలు ముక్కలుగాకోసి, కడిగి, ఉప్పు, చిటికెడు కారం, పసుపువేసి ఉడకపెట్టాలి. నీళ్ళు ఇగిరిన తర్వాత దించి పొట్ట తీయాలి. నెగపప్పు వేయించిగాని అర్ధగంట నీటిలో నానబెట్టిగాని, మెత్తిగా రుద్దుకోవాలి. ఆలగడ్డముక్కలు మెత్తిగా కాటుకలానూరి తీసుకోవాలి. పచ్చిమిరప కాయలు, అల్లం, కొబ్బరిమెత్తిగానూరి, ఉల్లిపాయలు సన్నని ముక్కలుగాకోసి కచ్చాపచ్చాగా నూరాలి. పప్పులోతప్ప చేనిలోగాని నీళ్ళు చల్లకూడదు. అన్న ఒక గిన్నెలో తీసుకుని, తగినంత ఉప్పు, మసాలాపొడి, కొత్తిమీర, ఒక గరిబెడు నెయ్యి వేసి బాగా కలపాలి. మసాలవడలు ముడిచేసి, డాలాలో నేయించితీసే కర కరలాడుతూ బావుంటాయి.

బటాటపోరీ

అర్ధ కేర ఆలగడ్డ, పావు కేర రెలని గోధుమసిండిగాని, మైదాసిండిగాని, పచ్చి మిర్చి, అల్లం, మసాల, కొత్తిమీర.

పిండిలో చిటికెడు ఉప్పు, కొద్దిగా నెయ్యి వేసి పూరీల పిండిముడి తడిపి ఒక గంట నాననివ్వాలి. ఆలగడ్డలు ముక్కలుగాకోసి, కడిగి, ఉప్పు, కారం, పసుపు పచ్చిమిర్చి, అల్లంనూరన ముద్దవేసి, నీళ్ళు చల్లి, ఉడకనివ్వాలి. పొట్టతీసి, పలుకు లేకుండా మెత్తిగా పిసికి, బాణలిలో కొద్దిగా నెయ్యి వేసి, వేయించాలి. కొత్తి మీర, మసాల వేసి దించాలి.

పిండి చిన్న ముద్దలుగాచేసి, అర చేతి వడల్పు పూరి వత్తిమిర్చిలో ఆలగడ్డవేపుడు కొంచెము పరచి, ఇంకొక పూరీ, వైస్ వేసి, చుట్టకలి పీటమీదవేసిపూరిమీదవేయాలి. ఒకళ్ళు చెస్తూ ఉంటే, ఒకళ్ళు బాణలిలో డాలావేసి ఒక్కొక్కటి కాల్చాలి.

లేదా ఈ పూరీలను కాస్త పెద్దగావత్తి, రొట్టెముడి పెనంమీద కాల్చవచ్చు. కాని డాలాలో వేయిస్తేనే రుచిగా ఉంటుంది.

కట్ లెట్

కేర ఆలగడ్డలు, పావు లీన్సు, పావు టమాటో, పచ్చిబటాడి, (కొరిఫ్టలు, క్యా రేజీ ఉన్నా వేయవచ్చు) నెయ్యి, మసాల, అల్లంనెల్లరి, గసాలు కొబ్బరి.

ఆలగడ్డలు ఉడికించి జీగురు వచ్చేవరకు

కాటుకలా రుద్దుకోరి. టమాటో వైస్ లు తీసి, లీన్సు అన్న సన్నని ముక్కలుగాకోరు కుని, తాలింపు వేసి మసాలకూర తయారు చేయాలి.

ఆలగడ్డ రుద్దుకున్నప్పుడే కాస్త ఉప్పు వేసి రుద్దుకోరి. నిమ్మకాయంత ముద్దతీసు కుని, అరచేతిలో పూరిమూడిరిచేసి, మిగ్గిన మసాలకూర పెట్టి మడవాలి. లేదాగుండంగా మూసి డాలాలో కాల్చాలి. ఆలగడ్డలు కాటుకలా రుద్దునియ్యంత నెయ్యిలో విచ్చి పోవాయి. కొందరు పెనంమీదకూడ కాల్చుతారు. ఎట్లా చేసినా బావుంటాయి.

సి. రాధ, (హైదరాబాద్.)

గోరుచిక్కుడుకాయతో...

వడియాల, వరుగులు

ఇవి బాగా గోరుచిక్కుడుకాయలు వచ్చేలోజాలు. ఈ కాయలను రకరకాలుగా కూరలు వండుకుంటారు. గోరుచిక్కుడు కాయలతో వడియాల, వరుగులు చేసు కుంటే కొన్నాళ్ళు నిలవావుంటే, చాలా రుచిగాకూడా వుంటే.

వడియాల

కావలసిన వస్తువులు: అర్ధ కేర మిసవ పప్పు, అర పిత్తె గోరుచిక్కుడుకాయలు, పచ్చిమిరపకాయల కారం, ఉప్పు, చిన్న ఇంగువపలుకు.

మిసవపప్పు రెండు మాడు గంటలు నీళ్ళలో నాననిచ్చి అపెన దానిని మెత్తిగా రుద్దుకోవాలి. గోరుచిక్కుడుకాయలు పిసులేకుండా చిన్న చిన్న ముక్కలుగా తుంపుకుని కూరకు ఉడకేసిపల్ల ఉడక పెట్టాలి. దింపి నీరు ఓడిన తరువాత నాటిని ఒక చిన్న ఇంగువపలుకు గూడా వేసి మెత్తిగా రుద్దుకోరి. రుద్ది వుంచుకున్న పిండిలో గోరుచిక్కుడుకాయలముద్ద, పచ్చి మిరపకాయల కారం వేసి బాగా కలపాలి. దీన్ని వడియాలపెటుకుని ఎండిన తరువాత వేయించుకుంటే కరకరలాడుతూ బాగుంటే ఉప్పు, పప్పురట్టేపప్పు వేసి రుద్దువచ్చు. పచ్చిగోరుచిక్కుడుకాయలు గూడా రుద్ది కలవవచ్చు. కాని ఉడక పెట్టి వార్చినవే బాగా గుల్లనిడుస్తాయి.

వరుగులు

మనకు కావలసినన్ని గోరుచిక్కుడు కాయలు చిన్న చిన్న ముక్కలుగా తుంపి ఉడక పెట్టి వార్చి, ఎండబోయ్యాలి. పెళ్ళి వేళి ఎండిన తరువాత డబ్బాలో, ఎత్తిపెట్టు కోవాలి. పిటిని నూనెలో వేయించి ఉప్పు, కారం చల్లితే చాలా రుచిగావుంటే. అన్నం లోకి అధిరువుగా పనికొస్తాయి. ★

—తెన్నేటి అమాత్యాచేరి,
హనుమకొండ.

స్కిన్ డెక్స్
గొల్లెదురదలు, పుండ్లు మొదలైనవి
చర్మవ్యాధులకు దివ్యోంజనము
శ్రీవత్స కెమికల్స్ & డ్రగ్స్
అమిటెడ్, మద్రాసు-30.

వనితా వాణి

కోపదారి మనుషులు

కుక్కజీగారు కోపముగూర్చి వ్రాశారు. వాడు అన్నిరకాల కోపాలగురించి బాగానే వ్రాశాడని ఒక రకము కోపము మాత్రము వ్రాయలేదు. దానిని గూర్చి నేను వ్రాస్తున్నాను. ఈ కోపము వచ్చి నప్పుడు కొంతమంది (వారు ఏరుకూడా) ఇంట్లో సామానులు విసిరేస్తుంటారు. మా బంధువు ఒకరి నున్నాడు. అతను ఎప్పుడు నవ్వుతూ వుంటాడు. అతనిని చూసే అసలు కోపము ఎప్పుడు రాదేమో ననిపిస్తుంది. అతనికి కోపము వచ్చినప్పుడు చూడాలి, ఆ కోపములో ఏమిచేసాలో అతనికి తెలియదు. అసలు ఆ కోపము ఎంతోనేపుండను రెండు, మూడు నిమిషాలుంటుంది. ఒక సారే అతని భార్య కాఫీ యిచ్చిందట, అది బాగోలేదట. 'నీ మొహములాగానే వుంది ఈ కాఫీ' అని కోపము వచ్చి ఆ గ్లాసు విసిరి వేశారట. మరియొకసారి అన్నం వడ్డిస్తూ కొంచెమున్నం వేయమంటారా అని అంది: ఆయన వడ్డిస్తాడు. మరి అంత తక్కువ తింటే ఎట్లా అని కొంచె మన్న మొడిచిందిట. దానిలో ఆయనకు కోపమువచ్చి అన్నము తీసే కంచం విసిరివేశారట. ఇటువంటి కోపాలను అర్థంలేని కోపమంటారు. ఈ అర్థంలేని కోపానికి పెద్దకొరణం ఏముండదు. చిన్న, చిన్న విషయాలకు కోపమువస్తుంది. ఈ కోపము వచ్చినప్పుడు వారు ఏ పనిచేస్తుంది వారికే తెలియదు అదిగాక దానివల విషమనమొ గుర్తించరు. ఆ కోపము తిగివెళుకువారి ఆ వస్తువు పాడై పోయినదని బాధపడతారు. ఆ కోపములో సామానులు పాడైపోవటమే కాకుండా సంసారాలు కూడ పాడై పోతూవుంటవి. ఇలాగే నేకకోపాలు చిన్న కారణాలవల్ల వస్తుంటవి. ఇదికోక ఒకరిమీద కోపము మరియొకరిమీద చూపుటవల నిరపరాధులైన వారు బాధపడవలసి వస్తుంది. కొంతమంది

మాస్తారు ఇంట్లో కోపము మూలలో పిల్లల మీద చూపిస్తూ వుంటారు. ఏదో ఒకవంక పెట్టి పిల్లలను మాస్తార్లు కొట్టతూవుంటారు. ఇట్లాగా ఒకసారి మా అక్కయ్య వంట చేయుట ఆలస్యమైనది. మా బావగారు ఆసీను టైము అయిపోయిందని కేకలువేసి వెళ్ళివారు. ఆ సమయానికి చాకలి బట్టల కోసం వచ్చింది. అప్పుడు మా అక్కయ్య బావగారి మీద కోపమంతా చాకలిదాని మీద చూపించింది. నీకు బట్టలు తీసుకెళ్లి దానికి వేళా పాళాలేదు. ఎప్పుడుపడితే అప్పుడే వస్తావు అని అంటుంటే పాపం చాకలిది మాట్లాడలేక వెళ్లి చూపులు చూపింది.

—శ్రీహరి, విజయవాడ.]

సహించరాని హింస

శ్రీమతి విద్యగారు వ్రాసిన ధర్మ విహీన దుర్బరస్థితి చదివి చాల దుఃఖించివాను. క్రిందటి సంవత్సరమే మావాడు పోయినాడు. ఆయన పోయిన 10 వ రోజు గురువారం అయింది. ఏవో లాంఛనాలు జరిపిన తరువాత నన్ను గురువారం, శుక్రవారం ఎవరూ చూడ కూడదని ఒక మూలగదిలో వుంచమని మా బంధువు ఒకొంది అన్నారు. నాకు 80 సం. ఇదిరు అడపిల్లలు. పెద్దపిల్ల వయస్సు 12 సం. చిన్న పిల్లకి 8 నెలలు. చిన్న పిల్ల వయస్సు వదలి వుండలేదుకదా! పెద్దపిల్లకూడ నన్ను చూడందే వుండవని ఒకటే ఏడుపు. ఇలాంటప్పుడు నేను ఆ రెండురోజులు మూల గదిలో ఎలాగు వుండగలను. మా అమ్మ, నాన్నగారు అలాగు రెండు రోజులు కనబడకుండా వుండలేమని అన్నారు. 12 రోజు కనివారం ఆ లాంఛనాలు జరిపించివారు. ఇలాగు మా అమ్మ, నాన్నగారు చేసినందుకు మా పొరుగు అవిడ ఎన్ని లిట్టిందో తెలియదు అసలే వారు పోయినందుకు సగం కృంగి పోయివుంటే ఇంకా ఈ లాంఛనాల కోసం

బంధువులు ప్రాణాలు తీసేసారు. ఈ వనితావాణిలో "ధర్మ విహీన" దుస్థితి వ్రాసి ఈ "అమృతకల్పం" కళ్ళు తెరిపిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

—ఒరిస్సా పోదరి]

కొత్తపల్లి రాజ్యలక్ష్మీ గారు వ్రాసిన వ్యాసాన్ని ఆమూలాగంగా చదివాను. ఇంత గొప్పవ్యాసం వ్రాసిన భారత నాటి మణులలో వీరే మొదటి వారని ఘంటా పభంగా చెప్పవచ్చు. బహుశా వీరు పూర్వ పరిశ్రమతామరలుగా నాగులను మరచిపోయారనుకుంటాను. ధర్మ చనియినా భార్య తన మంగళనూత్రాన్ని చూచి తన వాధ కొంతవరకు మరచిపోగలరని వ్రాశాడు. మంగళనూత్రాన్ని చూచినంత మాత్రాన వారిబాధ ఉపశమిస్తుందా? మనస్సులో ప్రేమలేందే కాగిలించుకుంటే వస్తుందా? సావిత్రీదేవి, అనూయ మొదలైన పతి వ్రతలు కను సమయాలో "హృమి నా మంగళనూత్రాన్ని కాపాడి పనుపుకుంకుమ నిలబెట్ట"మని దైవాన్ని ప్రార్థించేవారు. శ్రీ ఆంధ్రకూడా రాజ్యలక్ష్మీగారు ఇంత చిన్ని విషయాన్ని ఎలా మరచిపోగలిగారో అర్థం కావటంలేదు. ఇకమీద నిలాటి వ్యాసాలు వ్రాసి మిగిలినవారి మున్ను దూషించకుండా చెసుకుంటారని ఆశిస్తావున్నాను.

—మరీసరరావు, (సంగం) కంటపల్లి]

మలబారు అప్పడాలు

మేము నాగార్జునసాగర్ వచ్చిన కొత్తలో మా అబ్బాయి ఒక అప్పడాల ప్యాకెట్టు తీసుకవచ్చాడు. నేను మొదట బజారుసరకు బాగుండదని అన్నానేకాని అది వాడిన తరువాత నా ఆభిప్రాయాన్ని మార్చుకోవలసి వచ్చింది. ఒకసారి నిప్పుమీద వుండగానే అది వెంటనే వేగిపోయాయి. రుచి చాలా బాగున్నాయి. అది ఎలా చెయ్యాలా అని అలోచించి రెండుమూడుసార్లు ప్రయత్నించి చివరికి విజయాన్ని సాధించాను. ఇది నువ్వాయాసమైన పని.

దీనికి కొవలసిన పదార్థాలు.

పెసలు 1/2 కేరు, కారం - రెండు టేబుల్ చాలు, బియ్యం 1/8 కేరు, ఉప్పు.

పెసలు మెత్తిగా పిండిగా విసురుకోవాలి. తరువాత బియ్యంకూడ విసురుకొని, రెండూ కలిపి కారం బాగా తినేవారు మూడు చెంచాల కారము, తక్కువగా తినేవారు ఒకటి రెండు చెంచాల కారము, తగినంత ఉప్పు, వేసుకని, పిండి, పప్పు నూనెలో కలిపి, బాగా పిడించి చిన్ని ఉండలుగా చెసుకోవాలి. ఒక పిటమీదగాని చెక్కుమీదగాని

వనితావాణి

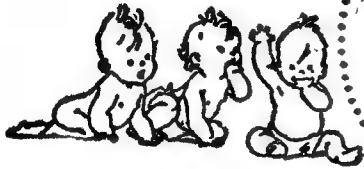
కొంచెము నూనెరాసి కొంచెం తరిసింది చల్లి
అవ్వచాల కర్రతో అరిసెలంతగా ఒత్తి
ఎండిలో వుంచాలి. ఇవి బాగా ఎండిన తరు
వాత డబ్బాలో వుంచుకొని అనవరం వచ్చి

నవ్వుడు వేయించుకోవచ్చును. ఒకసారి చేసి
చూడండి!

—కె. యల్. కాంతం, విజయపురి]

* * *

వీల్లలకడుపునొప్పులుత్పరలోనివారించును

గ్రైపానల్

(గ్రైప్ మిక్చర్)

“ఉపచార” వారి ప్రోత్సాహము

మనోహరమైన కేశములకు సులభమైన కిటుకు

తాతావారి

సుగంధిత కొబ్బరి తలనూనె

మరియు షాంపూ

ది తాతా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

చాలా తక్కువ

కె. వి. శివంకలగారు రాసిన “స్నేహం”
వ్యాసంలో అభిప్రాయాలు వా కెక్కువగా
వచ్చలేదు. సాధారణంగా ఓ యువతి తన
స్నేహితురాలిని మతో స్నేహితురాలికి పరి
చయం చేసినపుడు కొద్దిగా స్నేహమైన ఆ
స్నేహితురాలుకొన్నవైవా సరదాగామూట్టా
డుకోకుండా డోర్కోరు. తమ యిద్దరి పరి
చయంచేసిన ఆ యువతిని మరిచేపోయి
వార్షిద్దరే మూట్టాడుకుంటారు. కాని కొర
స్నేహితురాలితో పరిచయమై మూట్టడక
పోవడమేగాక అసలు స్నేహితురాలితో
మూడా మూట్టడకుండాఉండే వారు చాల
తక్కువ. కొవున శివంకలగారి అభిప్రాయం
చాలా తక్కువ మందికే వర్తిస్తుందని భావి
స్తున్నాను.

—“కళ”, మంచెరియార్]

* * *

ఉపాయం

ఈ మధ్య మాయంటికి ఒకరువచ్చి
డికైస్తు ఏదైనా ఉంటే యిమ్మని అడిగి
వారు. మాయంటో అన్నీ బేబుల్
క్లాత్స్ మీద, పిల్లోకవర్న్ మీద వుట్టినవే
ఉన్నవే కాని కాగితములమీద లేవని చెప్పి
వారు. అప్పుడు అవి పోస్టెండి ఆ వుట్టిన
గుడ్డలే యిమ్మన్నారు. పోనీ అవి మూర్తా
రమోనని ఒక అరడజను పిల్లోకవర్న్ మీద
డజను బేబుల్ క్లాత్స్ ఎంబ్రాయిడరీ
వుట్టినవి తీసుకునివచ్చి అవిడముండు పజే
కాను. అవిడ అని అన్నీ చూసి “మీ గుడ్డ
లేని పొడవకుండా చీటిమీదనున్న డిక్రైస్తు
తీసుకుంటానని చెప్పారు. గుడ్డలు పొడవ
కుండా ఉంటే వాకేని అధ్యంతరంలేదని
చెప్పారు. అవిడకొర్నను పేపరు తీసుకుని
నల్లగా ఉన్నచీపు నైకి వచ్చేటట్లు బాగా
నలిపి ఉండ్రొంద వచ్చేటట్లుచేసి డిక్రైస్తు
వుట్టిన గుడ్డమీద తెల్లకాగితము వరచి ఈ
కొర్ననే ఉండ్రో బాగా నల్లగా ఉండే
ట్లు చేశారు. వెంటనే గుడ్డమీద ఉన్న
డిక్రైస్తు కాగితముమీద అచ్చగుడ్డనట్లు పడి
నది. చాలలేలికగూడను. మా గుడ్డలేమియూ
పొడవలేదు. అందరిండ్లలోను కాగితముల
మీదే డిక్రైస్తు ఉండుట అరుదు. వుట్టినవి
ఉంటే ఈ విధముగా తీసికొనుట చాల
సులభము. అవిడ వా దగ్గరనున్న డిక్రైస్తు
అన్నియు ఒక్క అరగంటలో తీసుకుని
వెళ్ళివారు. ఈ పద్ధతి చాల బాగున్నదని
పదిమందీ నేర్చుకుంటారని ప్రతికట
పంపాను.

—కె. సత్యవతిదేవి, ఏలూరు]

★ దగాపడిన తమ్ముడు ★

(31-వ పేజీ తరువాయి)

కళ్ళల్లో నీరు అలలుతుంది... ఆ కోరికతో మనసులో “అమ్మా నీలమ్మతల్లీ... కనిక రించుకో... ఈ పని నెయ్యి లేను... వాళ్ళదో నాయంగా బలికే బతుకు తెలుపుచూపించు.” “ఏడుస్తున్నాడురా” అన్నాడా చంద్రయ్య! “అలాగే మొదటి కోరిక మనకి లేకురా! ఆ బురదలో దిగకముందు మనుషులుగా వుంటాం... బురదలో గంతిలేగాని మనకి జరగదు. ఒకసారి బురదలో గంతాక యేనె నాం? పండుల మైనాంకదా!”

కొంతసేపు మానం ముగిరిన అవరించింది. తరవాత అన్న లేచి నిల్చి “లే అన్నా! నివ్వు దొంగతనం నెయ్యక! చూ యిద్దర మేనీస్తాం. నివ్వు దూరాన్న వుండు. నీకు పని దొరికినంతదాక నచ్చిపోకండా చెతకదానికీ మాదిగర యెంతో కొంత తీసుకో—అయితే యిదిగో” “అంటూ అన్న చంద్రయ్య అర చేతిని తన అరచేతిమీద వేసుకొని పుల్లయ్య చేతిని ఆ పైస పేసి అనంది “శ్రీ ముడు తో డుగా, మాలో యే ఒక్కరం దివాలా బాగులేక దొరికిపోయినా మిగతా యిద్దరి గుటూ యెంతమాత్రం నెప్పము” మళ్ళీ రెండుసార్లు ఈ ప్రమాణ స్వీకరణ చెయ్యించాడు. పుల్లయ్య తొలిసారి తెలుగుతూ వణుకుతూ అన్నాడు. రెండోసారి తెలుగు తగ్గి మూడోసారి స్వపంగా అన్నాడు

ఈ తంతు అయ్యాక ముగియా కలిసి బయలుదేరారు. చంద్రయ్య యిదివరకే రాత్రి యొక్కడ కన్నం నెయ్యిలో తేములుకోనే వున్నాడు. ఆ సందులోనికి వెళ్ళి వున్న ఒకే ఒక మ్యూనిసిపల్ యెంట్రిక్ దిపం రాయల్ బల్బు బద్దలు చెసాడు. చీకటి. అన్న పుల్లయ్యను సందుమొదలో ఒక తల దొక్కుచాటులో కూర్చోబెట్టి గస్తీ పోలీసులుగాని యింకెవరినైనా గాని వచ్చే అపాయాన్ని రాకగదా తన యెటువంటి సెక చెయ్యిలో యెలా పారి పోవాలో చెప్పాడు.

ఇందులో చంద్రయ్య ఆరితేరిన మనిషి- పుల్లయ్య ఆ మూల కూర్చున్నాడే కాని కాకు గజ గజ వణికి పోతున్నాయ్. కఠినమంత ఆ వణుకు ఆవరించింది. తనకు యొక్కడ లేని ఆ వేళిం, టెంగా అవరించాయి. దొంగలు పడే తన పూగో యిలా పూరుకోనే వాడా? ఎలా గస్తీ తిరిగి మరీ పట్టుకోనే వాడు? అలాంటిది తను కల్లారా చూస్తూ పూరకుంటాడా? గట్టిగా “దొంగలు... దొంగలు” అని అర వాలనుకున్నాడు. నాలిక చివరి వరకూ వచ్చింది. కానీ తన ఒలు అన్న మంచి

తనం బాధలు అన్నీ ఒక్కసారికూడి పోటిని నొక్కినాయి.

వీల్చిద్దరూ తిరిగి రావడానికి యెంతసేపూ పట్టలేదు. ముగు రూ మళ్ళీ నక్కి నక్కి మొదటి కాలవగట్టు వచ్చారు. చంద్రయ్యకు యావేళి పనియేం సంతోషంగా లేక. బనియాను లోపలిజేబూనించి యెడో బంగారం వస్తువు. ఇంకా యేదో వుంది బరువుగా జేబులో. అది కూడా తీసాడు కల్లి... పుల్లయ్యకు భయం వేసింది. దొంగలకు దొరికి పోయినట్లాగా అనిపించింది.

తెల్లవాడు రూము కాదానికి యింకా

రెండు గంటలు పోవాల్సి... ఆ స్త్రీ శత్రు పాదున్న కలుసుకుండా అన్నాడు. పుల్లయ్య ఇంటివేపు బయలుదేరాడు.

త్రోవలో యెన్నో అనుకున్నాడు. శత్రు యాడబ్బు తీసికెలిచాని సేతిలో యెలాగ పెటాను? అది యెలాగొచ్చిందని అడగదా? పెరికోజా జ్ఞాపకం వచ్చింది. తను ఆరించుకున్న దాంట్లో పెరికో సగం యిచ్చి తీరాల—అది పోటించకపోతే పెరి నాటి ప్రమాణం జవదాటాడన్న మాట! మరి శత్రు యా పాపిష్టి డబ్బుకు రావణుకున్నాడు.

36

దయం అయ్యి వేపు చూసి మల్లు అలక సాగించాడు. అయ్య సీలించినా మాటాడ

“ఇంపై విశుండు”—వరిత్రకవారము రేడియో సిలోన్ 41.72 మీటర్ల మీద సాయంత్రం 6-30 నుండి 6-45 వరకు విని అనందించండి.

★ ద గా ప డి న త మ్ము డు ★

లేదు. నీలి యెంత కూలిచ్చారని అడిగింది. వెంటనే జవాబు చెప్పకపోతే చిక్కని "మాడు రూపాయలు" అన్నాడు. ఆమె సంతోషంగా "కోజా వుంటాదాపని" అని అడిగింది. "ఏ మో లే—దొరికి న్నాడు నేనాను—లేనివాడు లేడ" న్నాడు.

ఈ అబద్ధాలు యెంతో బలవంతాన అన్నాడు. అన్నాక భయం కేసింది. ఇప్పు

టికీ అప్పటికీ డబ్బు చేత పెట్టక పోవటంకం నీలి "కూలివ్వ నేదా?" అని ప్రశ్నించింది.

"ఇస్తాను!"

"ఎప్పుడు?"

"ఈ వేళే—"

అలా కాస్తేపు నిదర పోవాలనిపించింది. ఇంట్లోనే చాగపడుతూ మలుచి పీలిచాడు. కొడుకు రా లేదు. కూతురు దగ్గరగా నే ఆడుకుంటోంది.

"అయ్యా! యీ వేళ తీసికొమ్మరేరా... రా" అన్నాడు.

కొడుకు వచ్చేజేగానీ నవ్వలేదు. కాస్తేపు నవ్వించడానికి ప్రయత్నించాడు ఇంతలో పొరుగుమ్మ పెరిటినుంటే నీలిని కేక వేసి నోరు డబ్బుచివ్వుమో దాటిగా విడిచి పెట్టోంది. మాడు రూపాయలూ ఆ వేళ యింట్లోని పొరుగు. అగొంతుకవిని పుల్లయ్యకు పాగవంతుచ్చి గవ్వన లేచి.

"ఎక్కడ పారపోయిన్నోల్లాగ మాటాడ తన్నావు"

"అంత పాగువం ఆయితే పారీ కూడదా?"

"పారీందా వుంచుకుంటా మేంటి?"

"ఎప్పుడోయి నే యెలాగోతాది? ఎందుగో యింటికొం వస్తన్నాను—పొరుగు యెన్నోడివేలే నెల అవగానే ఆర్త పారీ కూడదా?"

నీలి జోకయించేసుకొని భరను వారించి లానికి పంపించింది. అవిడ గొంతుకమాత్రం ఆగ లేదు. పుల్లయ్యకు యెక్కడలేని అభిమానం కలిగి గబగబ అన్నయింటికి పురు గెత్తి "మాడురూపాయలు కావాలన్నా" అన్నాడు. అంత విని చంద్రయ్య దగ్గరకు వెళ్లి తెచ్చియినా చాలుగా మెల్లగా "రాతిరిది యింకా అమ్మలేదు దొంగ వస్తావు సగానికి సగం - ఆ కంపాలోడికి ఆళి - ఆడి బయం ఆడిది - నీ నాటాకి పది రూపాయలు వస్తాయని నెంద్రయ్య పెప్ప వాడు."

"ఇది నెయ్యి బదులు - ఆ డబ్బు మా తెండుక" న్నాడు పుల్లయ్య

ఇంటికి వచ్చి నీలిచేతిచ్చి "దాని ముకం మీదకొట్టే అన్నాడు. అవిడ ఆ మాటవిని నానాగొడబ చెసింది నీలి బ్రతిమాలింది. "ఎందుకమ్మా - ఎపురు యెన్నాళ్ళుండి పోతాం - ఈమాత్రం దానికి నోరు పాడు సేసుకుంటాం. ఇరుగూ పొరుగూ మంచి నడ్డకి కొకపోతే సురపురపుతారని" కొంత సేపటికి ఆమె ప్రవాహాన్ని అరికటగలిగింది.

ఆవేళ సాయంత్రం అన్న దగ్గరకి మల్లతో సహా వెళ్ళాడు. అన్న పిసీమాకి

బలవంతాన తీసుక వెళ్ళాడు. బోమ్మలు చూసి మలు పరదా అంతా యింతా కాదు. ఒకసారి కేలువేసి గంతుతుంటే ప్రక్క నున్న పాళ్ళు పుల్లయ్యను కోపగించారు. పుల్లయ్యకు పిసీమా చూస్తున్నంత సేపూ అంతా అలాంటి ఆలోచనలే. ఆ మేడలూ మిడ్డలూ, ఆ డబ్బూ బటలూ అంతావుంటే సుకంగా బ్రతక రా అనుకున్నాడు. ఒకసారి చూపాక ఆ పిసీమా మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలని పించింది. పాటలు యెంత యింపుగా వున్నాయి. ఆ మాడు గంటలు యీ హాలన్నీ మరిచిపోయి సంతోషంగా వున్నానే అనుకున్నాడు.

ఇంటికి వచ్చాక నీలి "యీ రాత్రికి పని కల్లేనా" అని అడిగింది - "ఈయేళ లేదట" అన్నాడు మలు పిసీమా సంగతులు వుత్సాహంగా చెపున్నాడు. ఆ మరునటికొకా పిర్రి చంద్రయ్య కనిపించాడు. ఒక దగ్గరకు తీసుక వెళ్ళాడు. సంగుగొండులు తిరిగి ఆక్కడకు వెళ్లే పదిమంది ఆ పోలా కూర్చొని పేకాట ఆడుతున్నారు. "కూర్చోమాడు..." అని చంద్రయ్య కూడా డబ్బుకట్టి ఆడుకున్నాడు. పుల్లయ్యకు అంతా ఆకర్షణంగా వుంది. మలు కూడా వుత్సాహంగా వుంది. మధ్యాహ్నం అయినా చంద్రయ్య కదలేదు. పుల్లయ్య వెలిపోతాననిలేచాడు. చంద్రయ్య ఒక్కసారి బయటకువచ్చి 'ఈ రాత్రికి రావాల—ఇప్పుడే యెళ్ళి అన్నను కలుసుకో' అన్నాడు.

పుల్లయ్య తలపూపాడేగానీ యింటివేళే కలుకడిపాడు ఇంటికి శ్లేపరికి యింట్లో యేమీలేదు. "ఎందుకని వడి అప్పులు— వాళ్ళువచ్చి యింటిమీద పలున్నారను" అని నీలి అన్నది. అలా వాకిల కూలడి పోయాడు. చిప్పిపిల బువ్వకు యేడుస్తోంది. నీలి మాటాడకండా పెరట కూర్చుంది.

అలా ఆ యేడుపురానే పుల్లయ్య యెన్నో విధాలుగా ఆలోచించాడు. "తనకు పని యెక్కడ దొరుకుతాది? ఎలాగ ఒకసారి బురదలో దిగాను—దాగా దిగి పోతాను. నేను మునిగిపోయేముందు యీకీ యేదో దారి చూపిస్తాను" అనుకున్నాడు— "ఈ లోకంలో కడుపుముందర నీతి గతీ యేమిట? అలాంటి విళ్ళా మెత్తుడు లాంటాడు కూలపేటలోన కుక్కవంసం దొంగలాడాడని పదంలో యిన్నానుకదా— నీలాంటాడికేంటి? ఇదంతా దనికొచ్చిందో వచ్చింది—దీనితో నా కనులన్నీ పోవాల— ఈ ఒక్క లేపునే ఆయమదర్శనా యినప కాకులునీత పొడిపించనీ—పదాను—నాను సచ్చాక యే కాకులు పొడిస్తే యెపురు నూడొచ్చాను—"

ఇలా వుక్రేంతోలేచి అన్న దగ్గరకు

త ర చు గ మూత్ర విసర్జన

తరచుగా మాత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైనదివచ్చును శరీరాన్ని గుర్తించేయ దమేకాకుండా యా వ్యాధి, కనబందంతో చిక్కిన వారిని ఆరోజాకారోజా మృత్యువుకు అనన్యుని చేయును. ప్రథమదశలో శరీరక మానసికశమ లకు యిచ్చగించకుండుట, నడుములో నొప్పి చూపు మాంద్యము కొడల్లో తిమ్మరి, నరముల బలహీనతతో యా వ్యాధి పొడచూపును. పై లక్షణములతోకూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించుకున్నచో అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు యెండుట, దురదలు, కాళ్ళలో పగుళ్లు కూకంతగ్గడం, శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ల నొప్పులు, కంటిపొరలు, కీడు, గడలు రావ వుండు, యిట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యెన్నో సంభవించవచ్చును

"పీనస్ ధరమ్" మాత్రం వాడి అనేక వేం మంది కమకారల నుండినివారణపొంది మృత్యు కరాళమునుండి రక్షించబడిరి "పీనస్ ధరమ్" శాస్త్రీయ వర్ధితులమీద, ప్రాచీన యానానివైద్య విధానప్రకారం అమూల్య ఓషధుల కాకపదార్థముల, స్వాధావశి జ్వరముల పారముతో కయారై వచి. "అమిత దాహం తగ్గి... పలుమారు మాత్రవిసరం చేయు అవసరము 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలాభాగము నివారణగును కొద్ది రోజులలోనే మీకు సగానికిపైగా వ్యస్తత చేకూరినట్లనిపించును. "పీనస్ ధరమ్" కొద్ది వ్యయముతో, సుఖముగా, తేలికగా సేవించ వచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకవిద్యము లేదు విరాహారముతో నుండే అవసరంలేదు రోగులు వృద్ధికరమైన ఆహారము తినేందుకై రోగులు యిదివర కటికంటే యెక్కువరకార ఆహారవదార్థములు తీసికొనవచ్చును వివరములు గల ఇంగ్లీషు కర పత్రములు అడిగినచో ఉచితముగా పంపబడును

ధర: 50 మాత్రం పీసా డు. 6-75

ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము.

ల లిం చు స్థ ల ము :

Venus Research Laboratory (A.P.W.) P. O. Box No 587, Calcutta

బర్బాదు. అన్న యేడు రూపాయలు యిచ్చి అన్నాడు.

“ఎలాగోచ్చింది అలాగే యెరిపోతా దన్నా. ఇది వుండిపోతాదనుకోక. ఉన్నప్పుడే తిను. ఒక్క గటిచేసుకో తరవాత యెవుడికో సంవంకే పని దొరికిపోతాది” అన్నాడు. పులయ్యకు యీ మాటలు వచ్చాయి.

“చంద్రయ్య యీ కాలికి రమ్మ వ్వాడు” అని గొణిగాడు “అడులేకపోతే మనకేం సేతనాతాది? అందుకే అడు యే మిచ్చివా కబోలనుకుంటున్నాం. ఆ యెడవకి యెద్దరు పెళ్ళాలు—పేకాట ప్రేక్షకులు అడక వుండలేదు. అందులో తగుతాడు—అడిలో కూడానంటే చూడు రోజుల్లో నిన్ను కూర్చోస్తాడు. మన పనిలో పే వాడికి సమ్మంధం” అన్నాడు.

పులయ్య కొడుకు వేపు చూపించి మెలగా “ఈడు ఒకంతలు కదలనివ్వడు—చంద్రయ్య మార్తె యిచ్చివాడు నిదరికి—ఏనేస్తాను.” “ముందు మా వాడుకీ అది యేపి నాను. నిదర లేవస్తాది” అని చెప్పాడు.

ప్రేవలో యీ డబ్బు అంతా పెళ్ళాంకి యిస్తే పోల్పుకుండుని ఆమెతో అప్పు తెచ్చావని రెండు రూపాయలు యిద్దామని నిర్ధారించుకున్నాడు.

—ఇంకా వుంది.

నిజా నిజాలు

(16-వ పేజీ తరువాయి)

అన్నాను. అతడు ఒక్కొక్కరి పని చేయకుండా కేవలం వాస్తవాలు వల్లనే బ్రతుకుతున్నాడేమో అని నా అనుమానం.

“ఇక్కడ మెటర్ ఫ్యాక్టరీ లున్నాయి గదండీ! ఎక్కడ కూర్చో దొరికితే అక్కడ పనిచేస్తాను. రోజుకు రూపాయి కూర్చో దొరుకుతుంది. కుర్చీ డబ్బులు వాకే చాలవు. అందుకని రెండు నెలలుగా ఓ టాక్సులో గేటుదగర వుంటున్నాను. వాళ్ళు నెలకు పదిహేను రూపాయ లిస్తున్నాడు. రాళ్ళలో నిద్రలేక ఆకోగ్యం బాగా చెడిపోయింది. రెండు రోజులు వూళ్ళోవుండి, తలంటుకుని కళ్ళారా నిద్ర పోయి వద్దామనుకున్నాను...”

“అను తావెందుకు, చెప్ప” అన్నాను యిండుక అసలేని కనబరుస్తూ.

“రెండోఅట విడిచేసరికి అర్ధరాత్రి చాటింది. ఆ తరువాత పడుకున్నా సరిగా నిద్ర పట్టిందిగాదు. నాలుగున్నర కంతా బస్సుదాండుకు వచ్చేకాను. బస్సు కదలగానే నిద్రపట్టింది. కండక్టరు కేసువేసి నాలుగుగోడ కూడలివగర దింపేశాడు. దిగిందొకటి మాత్రమే నాకు జాపకం. నిద్రమత్తులో నా చెరికి దొరికిన రెడరు

బ్యాగు నా దానో కాదో నేను చూసుకోలేదు. బస్సు రావడాని కింకా ఓ గంట నేపు పడుకుంది. అందాకా కూచోడ మొందుకని బండవైన పడుకున్నాను...”

“ఎలే ఈ బస్సు కడంగా చేయి చాపా వెందుకా?” అతని కథకూ ఈ సంఘటనకూ పొత్తు కుదరగలదని నేనునుకోలేదు. కేవలం కట్టు కథయితే అతడిక్కడ వచ్చా పడక తప్పదనుకున్నాను.

“తీరా దగరికి వచ్చేదాకా బస్సుకేబు వినిపించింది గాదు. ఉలిపడిలేచాను ఇది బొమ్మపముద్రం బస్సునుకుని అడ్డంగా చేయి చాపాను.” అతడు కానేపు మానంగా వుండి “ఆ తరువాత జరిగిన కథ మీకు తెలుసు” అన్నాడు.

కానేవక్కడే నిల్చుని ఆలోచించాను. ఆలోచిస్తూనే బస్సుదాండునుంచి ఈవరికి వచ్చారు. హాటలు వరందాలో నిల్చుని గూడా ఆలోచించాను. ఈ కథ ఈ విధంగా గూడా జరిగివుండదానికి అవకాశం వుందా అన్న ప్రశ్నకు ఎంత సేపాలోచించినా సమాధానం స్ఫురించిందికాదు. ఎందుకో గానీ నాకా యువకుడి నిర్దోషిత్వమొద హఠాత్తుగా నమ్మకం కలిగింది. ఎందుకు కలిగింది? ఆకారణంగా కలిగివుండదుకదా!

అఖరుకు కారణం వేడివేడిగా కాఫీ త్రాగిన తర్వాత స్ఫురించింది. అవును. అతడి నిర్దోషిత్వానికి దీన్ని బుజువుగా అంగీకరించవచ్చు. అతడు నిజంగా దొంగే అయితే బస్సు దిగగానే పారిపోకుండా ఆ నాలుగుగోడ కూడలిలో ఎందుకు తాను నిస్తాడు?

బురద నీటిలో నూర్య వింబం ఏలాగైతే ప్రతిఫలించదో, అలాగే విభ్రాంతచేత స్కూలకు ముంజేరి కంకణంలాంటి సత్యం గూడా స్ఫురించను గావోయి!

కాఫీగానూను లేచివున్న వుంచి బిల్లు తీసుకుని వెళ్లి లేచాను.

అరవ ప్రతిక చదువుకుంటున్న అయ్యరు డబ్బుకోసం చేయిచాపాడు.

జేబులో నుంచీ చిలర తీసుండగా బిల్లులు, రసీదులాంటి కాగితాలతో బాటు ఓ అయిదు రూపాయలనోటు క్రిందికి జారింది.

“డబ్బు విషయంలో జాగ్రత్తగా వుండాలి సారీ! కాలం బాటిగా చెడిపోతూ వుంది” అన్నాడు అయ్యరు.

“చెడిపోతున్నది కాలమా, మనుషులా?” అన్నాను.

“రెండూ ఒక కానితో ఒకటి పండం కేసుకుని చెడిపోతున్నాయనుకోండి. అంతెందుకో? నిన్నటికీ నిన్న వరమానం వినండి ఓ హుగూ ఆసామి మండిలో బాకీ చెల్లించడానికి వెయ్యి రూపాయలు తీసుకోచ్చాను. అతడు నేరుగా మండికి

వెళ్లిపోయివుంటే బాగుండేది. మగ్గలో హాటలుకు బర్బాదు. రెడర్ బ్యాగు ఒడిలోనే వుంచుకొని టిఫిన్ చేశాడు. చేతులు కడుక్కోడానికి టవ్ దగ్గరికి వెళ్తూ బ్యాగును కుర్చీపై వుంచాడు. అతడు ఒక్క నిమిషం అద మరచాడేమో, అంతే సంచీ సంచే మాయమైపోయింది!”

అయ్యరుమాటల్ని వింటూ నేను చేదలు దక్కి విగ్రహంలా నిల్చుండిపోయాను.

అలా ఒకటి రెండు నిమిషాలు నిల్చుండి పోయిన తర్వాత నా బుర్రలో ఓ మెరపు మెరిసింది. బస్సులో తాత్కాలికంగా డబ్బు దారబోసుకున్న పెద్దమనిషి కేసును పోలీసుల దాకా తీసుకెళ్ళిడానికి నిరాకరించినందుకు కారణమిది నేనా!

ఏమో! నిజం నేపుడికి తెలుసు. నీటికి పల్లం తెలుసు. ఆలోచించినకొద్దీ మనకు కలిగేవి సందేహాలు మాత్రమే!

నాప్పలకు

సారిడన్

పెద్దవారికి దాదాసు

* గుణము కలిగించును

* విక్రాంతి నిచ్చును

* ఉత్సాహము నిచ్చును

12 నయ వైసయ

వీరింకు క-కీ దిక్ దాదాసు

గ్రైక దిప్తిబూటర్లు: వాల్టన్ రిమిడెడ్

VT 6289

బాల సాహితీ

నడివీధిని పడియుండెను,
బరువైనది బండరాయి;
బాటసారులకు, బండ్లకు,
బలే పెద్ద అవరోధం.

త్రోవరోస అడ్డంటూ
తిట్టుకునే వారె గాని,
రాయిప్రక్క త్రోసి దారి
చేయువారు లేరెవ్వరు !

కొంత వడి! వీధివెంట
ఏతెంచే బాలు జోకడు,
తానొక్కడే ఆ బండను
తొలగించగ నిశ్చయించె.

వెక్కిరించు చూడరులను
లెక్క చేయకుండానే,
దీక్షతోడ బండరాయి
త్రోయ మొదలుపెట్టెనతడు.

మెల్ల మెల్ల కదిలి కదిలి
దొర్లపోయె రాయి తువ్వకం,
దానికింద కానవచ్చె,
డబ్బు సంచితో చీటీ !

"ప్రదుల మేలు తలచువారి
కీ కానుక" యను చీటీ
చదివి వాడు సంతసించె;
జను లెల్లరు సిగ్గుపడిరి ! ★

"శివానంద్"

రాజభటులు

రాజభటులు వచ్చి నగరాన్ని దండెత్తగాయని తెలియగానే సింహాసనం వీరకేసరికి ముచ్చెమటలు పడింది. ఏం చేయటానికి తోచలేదు. నగరాన్ని ముట్టడించినది రాజభటుల చక్రవర్తి అని తెలియగానే రాజభటుల పై ప్రాణాలుపైసే పోయాయి. చక్రవర్తి అంతటి భయంతో చక్రవర్తికి తనలాంటి చిన్న రాజభటు నాశనం చేయాలనే తలంపు కలుగుతుంది? తన రాజ్య భద్రత ఆయన రాజ్యంలో మూడో భాగం వుండదు. తను ఆయనతో సహా పోయే వుంటున్నాడు. వారి రాజధానిలో ఏ ఉత్సవం జరిగినప్పటికీ తన గొప్ప గొప్ప కానుకలతో రాజభటుల ప్రతినిధుల్ని పంపుతూనే వుంటాడు. వారి కక్కడ తగిన పురస్కారం జరుగుతూనే వచ్చింది. ఇంతవరకూ తమ మధ్య ఎలాంటి వివాదమూ పోడనూవలేదు.

ఇదంతా తన దగ్గర ఇదివరకు ముగిసిపోయింది వుండి హఠాత్తుగా ఖజానాలో దబ్బు దోచుకొని పారిపోయిన వాడొకడు వన్నాగమే అయివుండాలి. నిజానికి తను సుధీరుడికి ఎలాంటి అనుమానమూ చేయలేదు. తన రాజ్యంలో పున్నాన్నాళ్లు ఎంతో జాగ్రత్తగా చూసేవాడు. మంచి కారణం వచ్చేవాడు. కావలసిన సహాధికుని పంపేవాడు. ఆయన మాటలకు ఎంతో విశ్వాసం ఉన్నవాడు. అలాంటి వాడు ప్రజాపం చేశాడు.

చక్రవర్తి సైన్యాలు తన రాజ్య భద్రతను మించి పున్నాయి.

అదీ గాక చక్రవర్తి సైన్యాలకు మంచి ఆయుధాలున్నాయి. యుద్ధం చేయడానికి సిద్ధపడి వచ్చారు. తమ సైనికులు విశ్రాంతిలో వున్నారు.

పారిపోయి ఏదైనా ఆలోచించుకోవడం కన్న మరోదారి కనిపించలేదు వీరకేసరికి. ఆయన ఈ ఆలోచనలో వుండగానే ఆయన అనుచరులు పెక్కుమంది అప్పుడే శత్రు పక్షంలో చేరిపోయి ప్రాణాలు నిలుపుకొన్నారు.

అరుగురు భటుల్ని మాత్రం తనతో తీసుకొని కొంత దబ్బుతో

ముందు నగరం దాటుకోవాలనుకొన్నారు రాజభటులు. భార్యాపిల్లలు అదృష్టవశాత్తు నగరంలో లేరు. ఇక్కడికి చాల దూరంలో వున్న ప్రతాపగిరి రాజు కూతురే ఆయన భార్య. ప్రతాపగిరి రాజు ప్రతి సంకాంతికి గొప్పఉత్సవాలు చేయిస్తాడు. ఆ ఉత్సవాలకని ఆయన కూతుర్ని తీసుకొని వెళ్లారు.

వీరకేసరి భటులతో ఎలాగో నగరం దాటి ఆ పగలంతా నడిచి ప్రాద్దుగుంకే సరికి ఒక అడవి ప్రాంతం చేరుకొన్నారు.

ఈ భటులుకూడా నిజానికి నమ్మకదగినవారు కారు. కానీ వీరు సుధీరుడికి 'ఇష్టంలేని' వర్గంలోనివారు. వీరికి ఎలా విక్రమ చక్రవర్తి దగ్గర ఉద్యోగం దొరకదు, హతమార్చినా హతమార్చవచ్చు. అందుకని వీర

రాజభటులు బాగా అలసిపోయారు. అడవిలో దొరికిన వట్టుతిన, ఒక 'దొంగ'లో నిల్లు త్రాగి ఒక చెద్ద ఎత్తిన బండమీద అందరూ నిద్ర మించారు. వేకువజామువరకు అక్కడ పడుకోని ప్రయాణం సాగించాలని రాజభటులు డిద్దేశం.

పడుకోనేముందు 'హనుమంతు'డనే భటుని పిలిచి: "హనుమంతుడా అందరం పడుకోవాం. నువ్వుమటుకు కొంచెం మెళకువగా వుండు. నాకు వేకువన మంచి నిద్ర పట్టవచ్చు. అప్పుడు నువ్వు నన్ను లేపాలి," అన్నాడు రాజభటు. అందరూ పడుకొన్నారు.

హనుమంతుడు ఆలోచించి: "వేకువజామున నేనూ నిద్రలోనే వుండొచ్చు. బాగా అలసిపోయాను. హాయిగా నిద్రపోకుండా, రాత్రంతా ఎవరు మేలుకొంటారు? వేకువనే ఆయన్ను లేపాలనే భయముంటే అసలు రాత్రంతా నిద్రేరాదు! ఈ బాధ్యత వాడులుకోవడంమంచిది,"

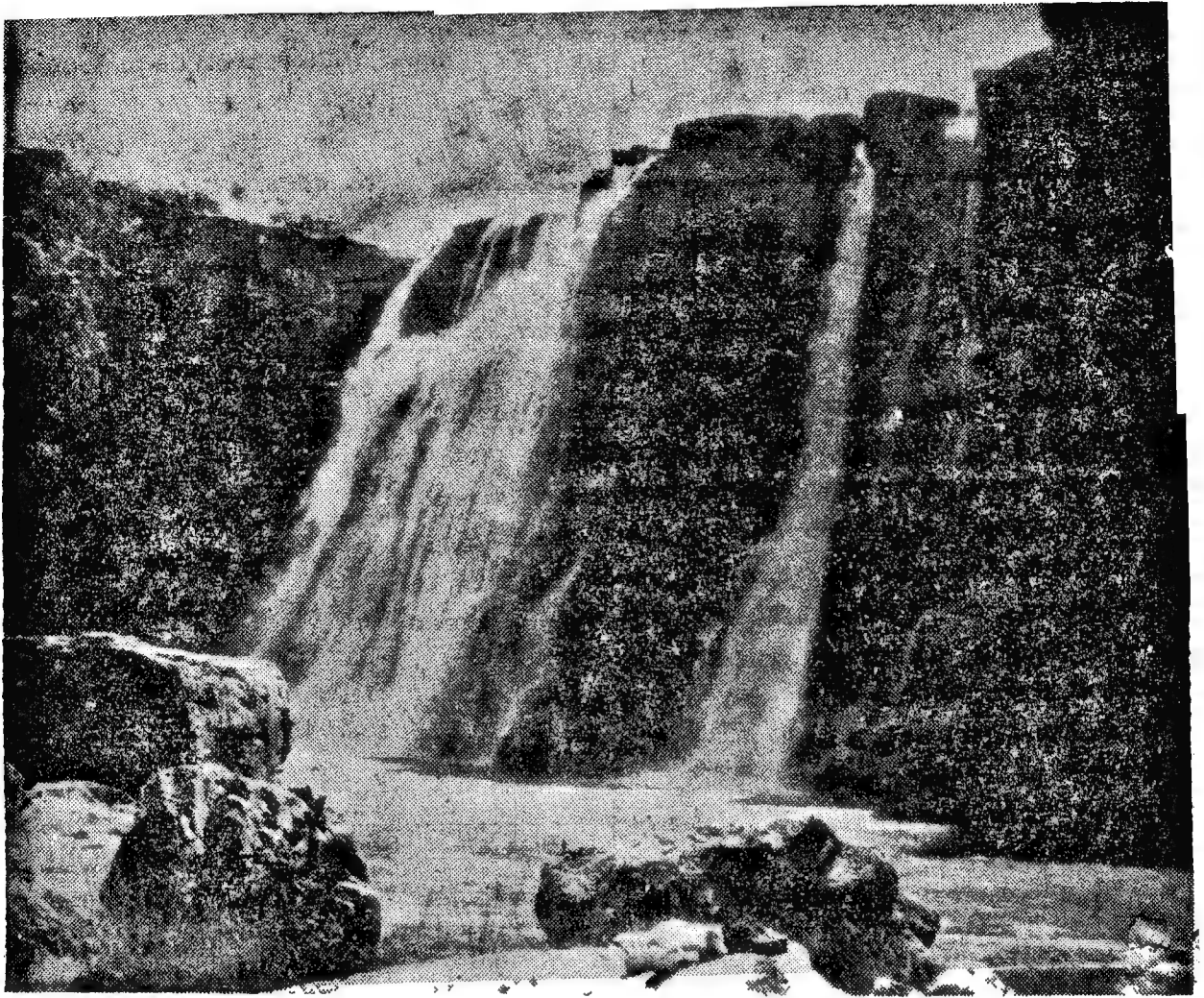
కలాపి

టాల్కం పొడదు

రెండు కొత్త ప్యాకింగులలో దొరుకును.

టిన్నులు 2-25
కార్టబోర్డులకు రు 1-50
కలాపి ఇండస్ట్రీస్, బాంబే -2.

ఎత్తిపోతల జలపాతము (మాచర్లవద్ద)

—ఫోటో : ఎస్. వి. లీలావ్రసాద్]

రాజు భక్తులు

అనుకొన్నాడు.

అప్పటికే అందరూ నిద్రపోతున్నాడు. రాజుగారికి మటుకు మనసు కలతగా వుండటంచేత నిద్రరాలేదు, మేలుకొనే పడుకుని వున్నారు.

హనుమంతుడు మెల్లగా తన ప్రక్కనే పడుకొన్న మరొకభటుని లేపాడు.

“ఒరేయ్! రాజుగారు నన్ను వేకువజామున లేపాలని తెప్పారు. అప్పుడు నాకు మెలకువగా వుండకపోయింది. అప్పుడు నువ్వు కాస్త మెల

కువగా వుండి నన్ను నిద్రలేపు, నేను రాజుగారిని లేపుతాను. నరేనా” అని అతని జవాబుకోసమైనా చూడకుండా పడుకొని నిద్రపోయాడు.

రెండోభటుడు ఆలోచించాడు. ఈ బాధ్యత తనమీద వేసుకోవడం అతనికి ఇష్టంలేదు. మెల్లగా మూడోవాణ్ణి లేపాడు. హనుమంతుడు తనకు చెప్పినట్లే తనూ అతనికి చెప్పేసి అతడుకూడా పడుకొన్నాడు.

మూడోవాడు ఆలోచించాడు. బాధ్యత మీద వేసుకొని నిద్ర చెరుచుకోవటం అతనికి ఇష్టంలేదు.

అందుకని అతడు నాలుగోవాడిని లేచెప్పేసి పడుకొన్నాడు.

నాలుగోవాడు అయిదోవాడిని లేపి చెప్పేసి పడుకొన్నాడు. ఐదోవాడు ఆరోవాణ్ణి లేపి చెప్పేసి పడుకొన్నాడు.

ఆరోవాడు ఆలోచించాడు. హాయిగా పడుకోకుండా ఇదేమిటనుకోన్నాడు మెల్లగా హనుమంతుణ్ణి లేపాడు. లేపి, రాజుగారిని వేకువజామన మేలు కొల్పమని చెప్పి పడుకొన్నాడు హనుమంతుడు నిద్ర

మ లై పు వ్య

[28 వ పేజీ తరువాయి]

ఈసారి వెంకటరత్నానికి.

వెంటనే వ్యాపారం ప్రారంభించాడు. ఎక్స్‌టెన్సివ్ కోనేకాడు కొయలు పండ్ల గానే కొయించి, కొట్టించి పండుచేశాడు. నికలు ప్రారంభించాడు

హఠాతుగా జేబిలో వ రాలు ఎక్కువయ్యాయి తల్లిలికంగా చెరువులు గట్టు తేసి, నదులకు వ ర ద లాచ్చి, చేపలన్నీ పోయాయి అది గా కి చాలవిళ్ళి తర్వాత అడే మొదటి వరంగనక రైతులు గత ఆసు భవాన్ని పురస్కరించుకొని, ర కర కాల పంటలు నేకాడు అందులో ఆప్రాంతంలో టామేటోలు ఎక్కువగా వేశారు. ఎక్కడ చూసినా ఆపలే! చింత పండు వాడకం పూర్తిగా తగిపోయింది

ఇంకా చాల కారణాలవల్ల, ఆయేడు వెంకటరత్నం వ్యాపారం పూర్తిగా దెబ్బ తిన్నది పెట్టుబడి పెట్టిన డబ్బు తిరిగిరా లేదు వైగా అతనిదిగర సహాయకుడుగా పనిచేస్తూ వుండి నతను కొన్ని వేల రూపాయలతో పలాయనమై పోయాడు ఆ ఏడు చింత చెట్టు కొన్నందుకు గాను రైతులకు ఇవ్వవలసిన డబ్బుకోసం అదనంగా చాలాడబ్బువ్యయమైంది చింత పండు తర్వాత, వెల్లం వ్యాపారం చేశాడు అది దెబ్బతిన్నది ఉన్నట్టుంటాపెట్టి వ్యాపారం చేశాడు.

మత్తులో ఇదేమీ వినిపించుకోలేదు. అలాగే అనేసి పడుకొన్నాడు.

రాజుగారు ఇదంతా గమనిస్తూనే వున్నారు. ఇలాంటి భటుల్ని వెంట బెట్టుకొని వెళ్ళడంవల్ల పెద్ద నష్టమే గాని లాభం వుండదనుకొన్నారు.

అందరూ మంచినీద్రలోవుండటం గమనించి, తన డబ్బు వంచితీసి భుజాన వేసుకొని, తిన్నగా ప్రతాప గిరి దారిపట్టారు.

మామగారి సహాయంతో మళ్ళీ రాజ్యం సంపాదించుకొని, ఈసారి ఇలాంటి ద్రోహుల్ని దగ్గర చేర్చకుండా జాగ్రత్తపడాలని ఆ అర్థరాత్రి వేళ నిశ్చయించుకొని, ఆవేశంతో ముందుకు నడిచారు.

పెట్టిన డబ్బు చేతికిరా లేదు వెల్లం విదేశాలకు పంపడానికి ప్రభుత్వం నిరాకరించిన ఫలితంగా ఆ వ్యాపారం ఘోరంగా దెబ్బ తిన్నది

పరీక్షా ఫలితాలు ప్రతికరంగా ప్రకటింపబడినాయి శంకరం యూనివర్సిటీలో ఫస్ట్ వ్యాసు.

ప్రభుత్వం ఆతడు ఒక ప్రత్యేక విషయం మీద పరిశోధించడానికి గాను మానానికి రెండువందల ఏబెయూషాయల విద్యార్థి వేతనం ఇవ్వదలచినట్లు ప్రకటించింది

విషయం తెలిసిన వెంకటరత్నం చాల సంతోషించాడు. తన అల్లుడు దిద్దుడు కానేకాడు! కాబోయే పెద్దఉద్యోగి! అర్జింఛణోయే సమరుడయిన, తెలివైన, చురుకైన యువకుడు!

ఆ సాయంకాలం అతను శంకరం ఇంటికి వచ్చాడు. సరస్వతమ్మను ఎంతో ఆప్యాయముతో పలకరించి, మాట్లాడాడు ఆమె కూడా ఎంతో గౌరవంగా చూసింది

“నేనిప్పుడు అరెంటుగా ఒక విషయం చెప్పాలని వచ్చాను ఈ విషయం ముందే చెప్పివుంటే, శంకరం ఎందుకూ పనికిరాని వాడై పోయివుండేవాడు అసలు ఆనర్సే పాసయివుండేవాడే కాదు. నే నలా నిద్రగా ప్రవర్తించడంవల్ల, తన వ్యక్తిత్వమంటూ ఏర్పరచుకోవలసిన అవసరాన్ని ఆతడు గుర్తించాడు. వైగా నామీద పగ తీర్చుకోవాలనే పట్టుదల కలిగింది నేను పద్మను ఇంకెవరికైనా ఇచ్చి పెళ్ళిచేస్తా నేమో ననే శంక కలిగింది అది కివ్వం తన ఆసమర్థతవల్ల జరుగుతున్న అన్యాయమని భావించాడు ఎలా అయినా సరే తను సామర్థ్యం కలిగినవాడు కావాలి, పద్మ మనసు పూర్తిగా తనదిచేకొని మామయ్యకు అవమానం చేయాలి అనే బలమైన సంకల్పం కలిగింది అతని కి సంకల్పం కలగకుండా వుంటే, ఇంత ఉన్నతికి రాగలిగేవాడే కాదు. మనపద్మ అతని ఇవపడేదికూడా కాదు అతడు పద్మ అంటే ఇంత పడదీచే వాడూ కాదు అంతా నే ననుకొన్నట్లే జరిగింది నాకు తెలుసు నా ఊహలు ఎప్పుడూ తప్పుకావు ఇప్పుడు నాపాను పూర్తియింది కాబట్టి చెప్పేశాను ఇంక ఫరవాలేదు నాకు చాల సంతోషంగా వుంది,” అన్నాడు.

“మీ ఉన్యాయం చాలే నాన్నా! అదంతా రాసి అచ్చువేయించండి మిమ్మల్ని ప్రపంచం గొప్ప మేధావిగా గుర్తిస్తుంది. మీ వ్యాపారం దెబ్బతినకుండావుండి, శంక

రానికి స్కాలర్ షిప్ రాకుండావుంటే మీరు ఎంత కసాయివాడిలా ప్రవరించే వారో అందరికీ తెలుసు. ఇప్పుడీ మేకబాగు గాం ఫిర్యం ఎందుకు? అత్తయ్యను ఉమించమంటే సరివాడూ!” అంది వెనక

నంజుగూడు పంజాబి వారి

జ్వరేన్

సకల జ్వరములను అదుక్తముగా నివారించును

కాబుల్ గా ఉపయోగము

250 వంట్లు యునైటెడ్ కెఫెనెర్ల మదరాసు-1

బాంబేలు హైదరాబాదు ఓ విజయవాడ

FIL

నాజిల్లు—ఎలిమెంటు

ఐ ఏ ఇ. సి వారి ఆధ్వర్యంలో ఇండియాలో తయారవుతున్నది.

పెర్మిస్సు నాజిల్లు
పెట్టరు నాజిల్లు
పెట్టరు — ఇమానీ—
యాన్వారు ఇంజనీరు
ఎలిమెంటు

ప్రస్తుతం స్టాకునుండి దొరకును.

గవర్నరు పేరు : విజయవాడ-2
మా ప్రతినిధులు

శ్రీ కె ఆనందరావు కాకినాడ
శ్రీ S K రంగారావు, విజయనగరం

తెల్ల వెంట్రుక లుండవు

(GOVT REGD)

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు, అది తాత్కాలికము మా సువాసన విశ్లేషణ్యన్ తెలం” అనేక వనమాలికలతో ఆయుర్వేద వ్యధితో తయారైనది 50 సం॥ వయస్సువరకు వెండుకలను నల్లగా వుండును ఇదిగాక మెదడుకు వల్లదనమునిచ్చును ఉన్యాయము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రాసేయకు జ్ఞానకత్త వి కంటిచూపును వృద్ధి చేయును కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు 5/- 3 సీసాలు రు 12, వగము నెరసి వుంటే ఒక సీసా రు 6/- 3 సీసాలు రు 15/- పూర్తిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు 7/- 3 సీసాలు రు 18/- అ పని చేయలేదని ఋజువుపర్చిన పూర్తి సొమ్ము వాపసు చేయబడును కోరినవారికి పూర్తి

MODERN DRUGS CORPN
(106) P O Pakribardwan (Gaya)

“మీ దంతముల జాగ్రత్త పర్చండి!”

విజ్ఞాన దంత వైద్యుడు అది యెట్లో మీకు తెలుస్తును

రోజువారి “విజ్ఞాన” టూత్ బ్రష్ తో తోముట మీ కరీరాలో గ్యానికి ఎంత మంచిదయినదియో మీకు తెలియకపోవచ్చును. ఉదాహరణకు యాకుజ్జవానికి, ఉపేక్ష చేయుటవలన కలిగే రయంకర పరిమాణాలు కొంచెము కూడా తెలియదు.

ఏ ఆరోగ్యము క్రమంగా లేదు; యిందులో ఆశ్చర్యం లేదు నోటిని అశ్రద్ధ చేసి దావు-చిగుళ్ళు చాలా దెబ్బ తిన్నాయి

ఏవిటి నా ఆరోగ్య నికినంతదామేమి?

రోజువారి తోముట రుద్దుట లేనందున చిగుళ్ళు పెత్తనగును వ్యాధికి మూల కారణము కాగలవు వ్యాధికి వెంటనే తగు చికిత్స చేయకున్న నందచిట్టు ఏము గూర్త కష్టగలవు

మీరు కొటికనవు దగ్గలా, యీ గూళ్ళ తో నుండి విషము రక్త ప్రసారము తోనికి ప్రవేశించి క్రమంగా కరీరమంతా వ్యాపించును ఇందు నెలనకరీరంలోని ఇతర భాగాలకు వ్యాధి సోకి మీ ఆరోగ్యం పాదిగును

సంపుట తిరిగే విజ్ఞాన విలస్ కుంచె చిగుళ్ళను మర్చించును ఎండ్లవద్య, చుట్టూగల పల్లాల్లోకి పోయి ఉత్తవద్యమంది విజ్ఞాన వాడడం శరీర దాని చిన్న కుండెకు, కాస్తోక్తంగా తయారైన పిండికి మనం క్షిరజ్వలము ఈ గుణాలు విజ్ఞానముకు పరిమిత ఆకారంగా టూత్ బ్రష్ అని పేరు తెచ్చినది మీ దంత వైద్యుని క్రమంగా కలుసుకొనుచుండండి.

Wisdom REGD.

ఎక్కువ మన్నిక గల టూత్ బ్రష్

మల్లెపప్పు

నంది పద్మ! వెంకటరత్నం చకితుడై కళ్యాణిని కూతుర్ని చూసి, వెంటనే కృంగిపోయాడు. కొన్ని నిమిషాల్లో కత్తిని కూడా దీనిని కొన్నాడు.

“మీరు చిన్న పిల్లలు. మీకు తెలిస్తులే! నా ఊహక కి మీ కేం తెలుసు. పోనీలే మీరు బాగుపడారు. నా కంఠేచాలో అంటూ లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

శంకరం మరొక్క ఆశ్చర్యం తో చూచున్నాడు. పద్మ అలా అతిమందని అతను ఊహించలేదు. గోడ కాదు కోని నిల్చున్న పరస్పరము కళ్ళవెంటి, నీళ్ళు, అవి ఆనందబాహుళ్యం?

■ ఇదిరి స్పందించే హృదయాలు తను కరీరాల్ని దూరాన్నేవుంచి, ■ తనాక ఏమై పరస్పరము పాదాలను అభిషేకం చేశాయి. ★

విశాల హృదయాలు

(రీరి-వ పేజీ తరువాయి)

పొగిడే టప్పటికి ఆయన గారు ఆవేశం వట్ట లేక నానాదుర్భాషలు అడిచే చింతపడుచేయి ప్రయోగించారుట మన పిల్ల తల్లికది కాదనుకొండి ఏదో అన్నే వుంటుంది— “మీరునుటుకు సారినీ ఆరాధించడం లేదా? ఫోటో పెట్టో గుడ్డు ముత్యాలో పెట్టుకోలేదా? రీటాపేవర్ బొమ్మపై పుష్పం చూసికొన్నే తగిలించలేదా?” .. ఇట్లాగే, కాని వాళ్ళేమని తగవులాడుకుంది మన కనక పరం అసలు అతనికి ముడుట కోపం కాదానికి కారణమేమిట అంటాను. అవును. మా ఫ్రెండ్ చెప్పినమాటా నిజం. ఆ రూమ్ కాఫీ పరిశీలించిమానే తెలుస్తుంది, అతనికి నీటి యాకర్లు (ఆడవాళ్ళే!) అంటే ఎంత అభిమానమో, తను అట్లా పెట్టెల్లో, దిండు కిందా, గోడలమీదా, తలకట్టా కాళ్ళ తలు అర్చనగ్నంగావున్న నీటి మాతా రం ఫోటోలు తగిలించుకున్నా భార్య అక్షేపించకుండా వూరుకుండిదా. అది ఆమె ఒక్క సినిమాకరును మెచ్చుకుంది నీ ఓర్పుకోలేక పోయాదా భర్త.

అలాగని మగవాళ్ళంతా ఇటువంటి వారేనని నా అభిప్రాయం కాదు. “మావారిటువంటివారు కారం దోయ” అంటూ సోదరీమణులు వుత్తరాలు వ్రాసేట తాంత్రిమంది మగవాళ్ళ స్వభావాలు పరిశీలించే చేసిన వ్యాసం వ్రాశాను తామెదో పెద్ద ఘనుల మనుకోని, ఎంతసేపటికి ఆడవాళ్ళో అనుమానములు ఛాందసులు అంటూ అడిగోసుకునే మగవాళ్ళను గురించి వ్రాశాను.

సినిమా

అంతా చూసి, ఈ కథ చూసింది. తన
కాదు, ఏం చూసేదు. కాదు కథ
అంది హీరోయిన్ కరెక్టర్లు
చూసే చూసే చూయింది.
అది కాదు" అన్నాడు నిర్మాత కా
మ.

కాదు, లేదు, గీతా లేదు. కథ ఇలా
వదిలింది. ఇక్కడ మార్చి" అన్నాడు.
ఇది చూసేది చూసేచూడు కెరెక్టర్లు;
కథ చూసేది కాదు; హీరోయిన్ కథని
చూడండి.

మీరూరా అన్న చిన్న అరెస్టులం
మీరూరాయి చూసున్నాడు; ఈ కెరెక్టర్లు కింక
పుట్టగతు అందేదన్నట్లు. ప్రాధమ్యము తీసి
వేయించి గుట్ట మింగుతున్నాడు మిమ్మ
మాటం కోడి.

బొంబాయి సినిమా లేఖ

అంతా చూసి ముందర పెడితే కాదు
కాదు కానీ ముందర కథ పాఠం చెప్పే
మాటలు 'ప్రాధమ్యము'కి, విశేష తీరు
మాటలు పార్టీ లేదు. ఇప్పుడతర, ఇన్ని రీళ్ల
మాటలతో హీరోయిన్, కథ వచ్చేదంటుంది.
ఎలాగ?

"ఎలాగేమంది. కాదు లంకే తరని
మాటలు మగాని, కథని అమరం సర్వేందుకు
విల్లేడు" అన్నాడు కెరెక్టర్లు.

ఈ కెరెక్టర్లతో పెద్దవాడే ఉండాలి.
అలాగే ప్రొడక్షన్ లోనో దిగిబ్రావన్
అలాగే మేము మా ఉందిఉండాలి. కాక
అలాగే వారిగా ఇంతదెర్లం ఎక్కడిట.

ఎక్కడే కెరెగేంగా, అనిపించేసింది.
'ప్రెస్టేజియస్' (ది బ్యాన్స్ వాడిక
ప్రెస్టేజియస్ అండ్ గెలవులని తార్కికం
నది ఇప్పుడేమంది కానుంటుంది (ప్రస్తుత
లో) అన్ని హీరోయిన్లు ముఖపుచేసింది.

ఇంత, ఈ మాటలలో కెరెక్టర్లు
మీగాడా, తరచేగలుపా అన్న జవాబు
పెట్టితెరమిద చూడవలసి ఉంది ఎందు
కంటే ఈ ఘర్షణ, గురు దిత్ తీస్తున్న
'కాక కథలో' చిత్రంలో ఒక పన్ని
తేరింది. అందులో గురుదత్, వహిదారెహ
మాన్ ముఖ్యములు.

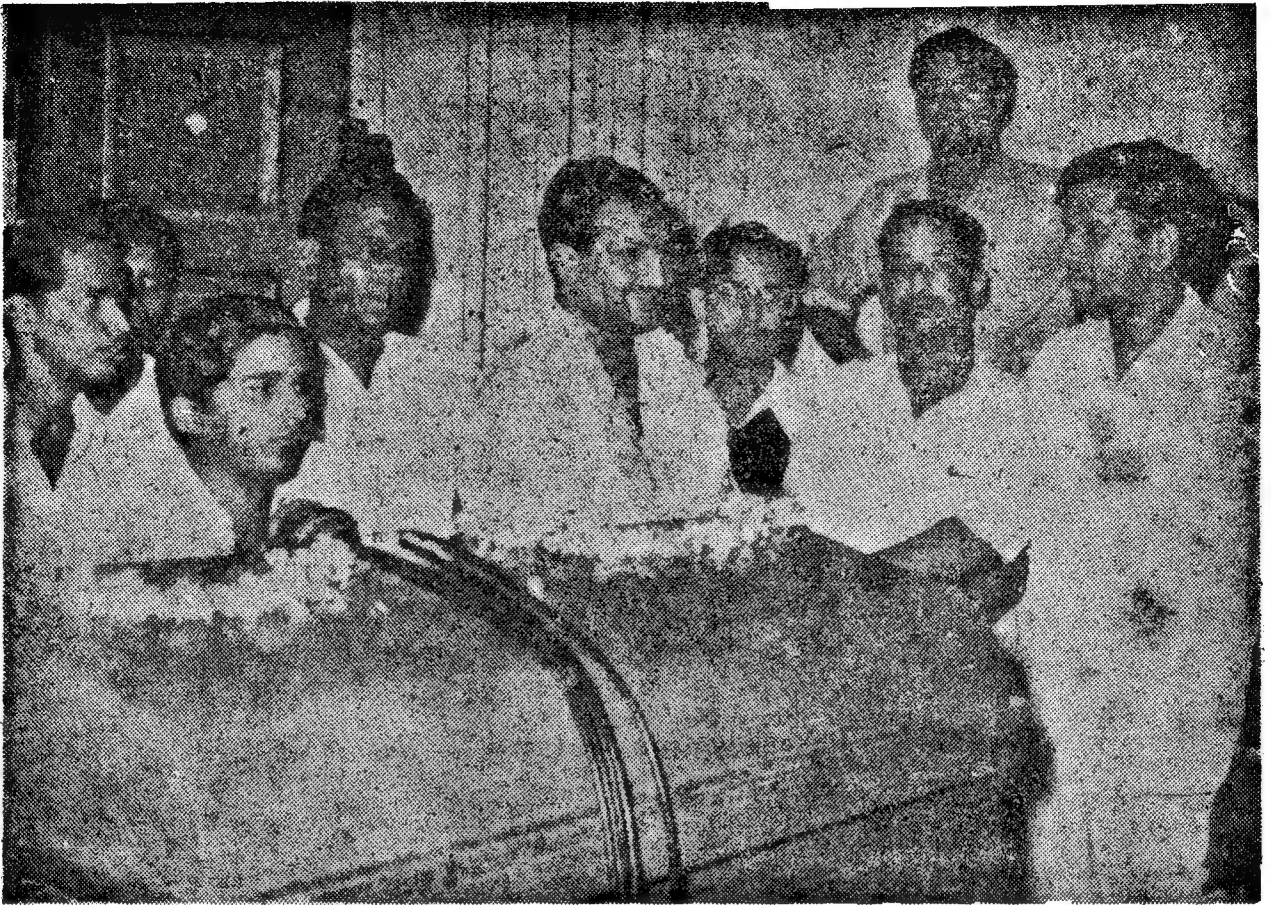
ఈ ఇరుద్దరి ఈ చిత్రంలో గురుదత్
ఎలాపరిష్కరించ హీరోయిన్తో తెలియదు
కానీ, ఈ వాడిది కథకాం కే మలతో
చాలావోట్ల ఎదురై కథాకాంలకు హీరో
చేయి గలగుతున్న పనుద్ది.

చలనచిత్రక పదిమందికలసి పనిచేయగా
యాపాండే అయి కా, నిర్మాతలు
కలకానికే ముందర, స్వజాత్యకమైన
ప్రేమి అరగవలసి అన్న ఘట్టాలలో వ్యక్తి

కే ప్రధానం, వాటిని కలిపిన పుడు
మాటలు చేయబా అవసరం అయితే
కాకమృగాని, అవ్వదుమాడా అయితే
కాదు అభిప్రాయాలనూ వాచాలను
మన్నించడం ముఖ్యం. కానీ అదే ఈ
వాడు మృగ్యం అయిపోతున్నట్లు కనిపి
స్తుంది. ఏ కథలో పని వాడిని అడిగినా,
అతని జవాబు ఫిర్యాదులాగే కనిపిస్తుంది.
మీరుచేసిన మాటో, రాసినమాటో చూసింది

జలరుహావారి 'రాజనందిని'లో అంజలి దేవి

శ్రీ రామా విప్రుడువారి "భక్త అంబరీష్" చిత్రానికి రికవరీనుడియూలో యన్. టి. రామారావు ప్రారంభోత్సవం జరిపాడు. ఈ చిత్రానికి నిర్మాత చోళ్ళ సుబ్బారావు, సేకటి, ఎన్. ఏ. టి. అధిపతి (రెవిన్యూరావు, రామకర్మ, ఎన్. టి. రామారావు, అచార్య, సాండు రికార్డిస్టు కన్వీనలను మాడరమ్మ.

జీవితం నా దేవుడు

అంటే, ఏమందితే అది అసంతృప్తిగా, అదేమిట అసంతృప్తిగా వచ్చేవాడు. అంటే, తానుచేసినదని తనకే తృప్తి కలగలేదన్న మాట. చాచి కారణం అక్కడే కాదు. అధికార ప్రాబల్యం ఎక్కువై కాసింది కత్తుడు ఎదిరించే కత్తిరేక్క సర్దుకొనబడే కావడంవల్ల. సంగీత దర్శకుడు, ప్రాచ్యుత్వ శిల్పి అయిన విడికి రికార్డులనే అనుకోనిచాలి. రచయిత ఫలానా విషయమైన డైలాగు అనే, అసంపూర్ణత లేకపోయినారాయాలి. ఒక్కోసారి ఫలానా పెద్దమాటని ఎలాగో అలా ఎక్కడో అక్కడ దూర్వయాత్రి. స్వత్య ధర్మకుడు రాక ఎండే రోజు కాన్వీనరుని, భారతీయ స్వత్యంగా తరుమా డైలాగు. తరభారీగా ఉన్నా, డైలాగులు తగులడ దనుకున్నా, సిడి పెరిప ఫలానా మ్యాజిక్ ఫోన్ క్విర్లా వేసుకున్న తండ్రినంటి తెలుసుకోవడానికే వాడైపోయింది.

ఈ విధంగా నియంతల అనిపించు తుంటున్నవాళ్లు దిస్టిబ్యూటర్లు, ప్రాచ్యు

స్వకు తెలుసు ఇచ్చే వ్యాపారాలు సారవాయి ఉన్న తరహా, (చాళ్ళి కారవాయి చేసేవాటి ప్రజలూడా లేక పోయినా—అంటే వాళ్ళు కలగలేదుకు కాసిందే ఇతర కాలంలో) ఎప్పుడూ అమెరికన్ వినియోగదారు (ప్రాచ్యుత్వ బుకర్స్ లాగా వగ రాయా వేరతారని అయకాలంలో వాదపడుతున్న కళాకారులే ఫిల్మర్లు చెబుతున్నా.

ఈ దుస్థితి "సత్కర్తలలో" (దబ్బు కావడం వంటివి) ఇవారూ రేపూ ఎలా ఉన్నా, దుష్కర్తలూ, మటుకు రేపూ మాటో కావోయినా అచిరకాలంలోనే మన కళా కారుల సృజనాత్మక ప్రజకు చెప్పరాని హాని చేయగలవడానికి సందేహం లేదు. అటువంటి నాచవల ఇప్పుడే కనిపిస్తున్నాయి. ఈనాడు చాలమంది "కేంక్ అఫ్ ఫ్లెగరే బేంక్" (అనుకరణ ప్రణా) అని సాంతానికి విరుదులు తగిలించుకుని బదాయిగా ఊరేగే సిరికి వచ్చారు. కొందర్లు, 'గోడవినిది రేపు' నుండి ఇక ఇలాటిని చెయ్యమ అని సరసాలు

అడుతున్నాడు. కొందరు, "వాళ్ళ స్వతంత్రం ఉంటేనే" అంటున్నాడు.

...రేపూర్లున్న ఉన్నా, ఏమీ లేదు లేని పరిస్థితికన్నా రేటి గతిని గమనించిన వారు అనుకుంటున్నాడు. ఏమిట కంటే, 'సినిమాయంతల వాక్యాఫీస్ నూ (తాళ్ళ బలంవల్ల నైతే నేను, కాదు—ఇదూ అరెంటుగా గడించి పూరు కావచ్చున్న పరదావల్ల నైతే నేను, చాలమంది మార్పు చూపులేకుండా ఒరులనూ, తమనూ అనుకో రించి కాలక్షేపం చేయడం అలవాటైపోయి క్రమంగా స్వయంగా అలాగించి, స్పృహించే కత్తి స్వస్తి చెబుతున్నట్లు—నేటి చిత్రాలు ఘోషిస్తున్నాయి.

పదికొలలపాటు ఇందులో నిల్చుండి చిత్రాల తీయాలనుకునే వారు ఇప్పుటి చిత్రాల కృత్రిమ సరిహద్దులను దాటి, స్వచ్ఛమైన గాలి పీల్చి, సినిమాలో కొత్త చైతన్యం తీసుకురావడానికి ఘనకోసం వాంఛనీయం.

✱

★ వార్తాపరణి ★

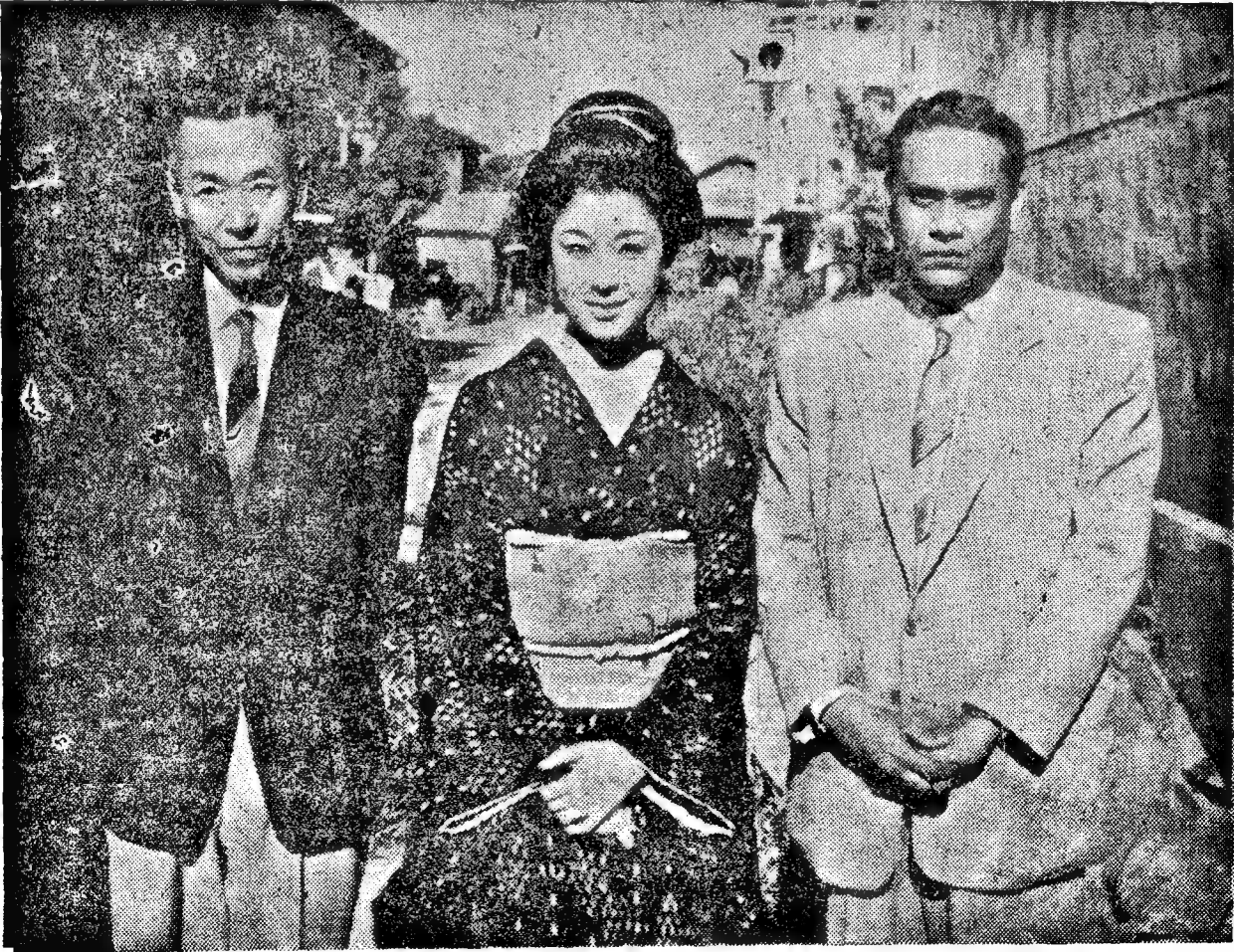
జ్యోతిషమూలంగా అంశించిన భరణి నక్షత్రం లాస్యలో మే 14నానంతరం శుక్ల విందు జరిగింది. అంతకు పాఠం వదిలి పాఠశాల క్రితమే జపాన్ లో పర్యటించి తల్లివల భరణి నక్షత్రం అధిపతి దక్షిణ భారత ఫిలిం వాణిజ్య మండలి కార్యదర్శి శ్రీ సి. ఎన్. రామకృష్ణరావు గారి వార్తం శ్రీ ఎ. ఎల్. శ్రీనివాసన్, దర్శక నిర్మాత శ్రీ బి. ఆర్. పద్మకుమార్ లతో ఈ విందు చేశారు. శ్రీనివాసన్ ఈ సందర్భంగా విదేశీ కాలకు తీసుకొని చిత్రాలు తీస్తున్నారని విజయ నుడియో అధిపతి శ్రీ నాగిరెడ్డి సభకు అధ్యక్షత వహించారు. ఈ మన చలన చిత్ర పరిశ్రమ అభివృద్ధిని, విదేశీ వ్యాపార రంగంలో మనం చిత్రాలకు గల ఆర్జన అవకాశాలను, ప్రస్తుత పరిస్థితులను వివరిస్తూ, ఇందుకు తనాడు ముడిఫిలిం దిగుమతి వసుస్థి ఒకవిధంగా అవరోధం కలిగిస్తున్న

దనీ, ఈ (దు)సిరి మరో ఆరు నెలల పాటు తుంజేట్టు కనిపిస్తున్నదనీ శ్రీ నాగిరెడ్డి అన్నారు. అంతరం శ్రీ రామకృష్ణరావు తన జపాన్ పర్యటనానుభవాలను వివరించారు. గతమాసం మునిలాలో జరిగిన అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవానికి శ్రీ రామకృష్ణ భారతీయ ప్రతినిధిగా పరిశీలకునిగా పాల్గొన్నారు. అప్పటి చలనచిత్ర సంఘంలో మనదేశానికి సభ్యత్వం లేదు. ముఖ్యంగా అగ్నేయసియా, మధ్య ఆసియా లలో మన చిత్రాలు ప్రదర్శించడం, జరుగుతున్నా, మనం ఈ సంఘంలో సభ్యులం కాకపోవడానికి కారణం దురదృష్టం. మొత్తానికి భారతీయ ప్రతినిధిత్వంతో అక్కడివారంతా ఆహ్వాయంగా మంచి చెట్టలు చర్చించి, మనదేశం గురించిన వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్నారట. మహాబూద్ చిత్రం 'మదిరిందియా'ను అక్కడ ప్రద

ర్శించారు. మునిలా ఉత్సవంతకు పాత, శ్రీ రామకృష్ణ రావు, జపాన్ చలనచిత్ర నిర్మాతల సంఘం అధ్యక్షుడు శ్రీ షిరోకాజో అతిథిగా ఆదేశంలో పర్యటించి, అక్కడి స్థితిగతులు, ముఖ్యంగా చలనచిత్ర పరిశ్రమ స్వరూప స్వభావాలు తెలుసుకునివచ్చారు.

15 రోజులకో చిత్రం

జపాన్ లో ఈనాడు టెలివిజన్ రేషి ఇలుగాని, హోటలుగాని అరుదుగా కనిపిస్తున్నందున అయినా అక్కడి చలనచిత్ర పరిశ్రమ ఉద్బవంలోనే ఉన్నదనీ, అక్కడ పాటుకు 800 చిత్రాలు తయారవుతున్నాయనీ అయిన చెప్పారు. ఇవికాక విదేశాల నుండి నాలుగువందల వస్తాయి. ఏటికెట్లకు అక్కడ థియేటర్లు పుష్కలంగా ఉన్నాయి. అంత చిన్నదేశంలో థియేటర్లు నాలుగువేలున్నాయంటే, నలభై కోట్ల జనాభాగల మనదేశానికి చూడువేల సినిమాలున్నాయని మనం జ్ఞాపకం చేసుకున్నప్పుడు ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. ఒక్క టోక్యో నగరంలోనే 800 సినిమాలున్నాయి అని రామకృష్ణ చెప్పారు.

జపాన్ లో రామకృష్ణ : ప్రక్కనున్న అమ్మాయి 1957లో ఐస్ జపాన్.

సినిపటి జమున తమ్ముడికి గతవారం ఉపనయనం జరిగింది. జమున, గిరిధర్, దీనించుచ్చిన వాగ్గేర్లరావు.

వార్తావరణం

సభ ఆనంతరం విందు జరిగింది. తరువాత భరణీ ఫీల్డ్రాగ్స్ థియేటర్ లో ఎ. ఎల్. ఎస్. వారి 'బడిపంతులు' చిత్రాన్ని ప్రదర్శించారు.

క్రీడా వికృత్యవారి తొలిచిత్రం 'భక్త అంబరీష్' నిర్మాణానికి ప్రముఖ నటుడు ఎన్. టి. రామారావు మే 11 న శతదినోత్సవం సందర్భంగా ప్రారంభోత్సవం చేశారు. దర్శకుడు, ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు, పోస్ట్ సుప్టైల్స్ నిర్మాతలు ఈ చిత్రంలో పి. సూరిబాబు, కె. రఘురామయ్య, ముక్కామల, పేకేటి, రామకృష్ణ, చంద్రశేఖర్, తలం వరసినోరావు, పి. కాంతకుమారి, మాలతి, కుసుమకుమారి మొదలగువారు పాటించున్నారు. మాటలు ఆచార్య, పాటలు ఆద్రద్ వ్రాస్తున్నారు. సంగీత దర్శకుడు మల్లేశ్వరరావు.

తొలిరోజున ఘంటసాల, లీల, రాజా, మణిల పాడిన పాటలు పాటలు రికార్డు చేశారు.

'ఉలగం పరివిధం' అనే తమిళచిత్రాన్ని శే.ప.న.ర. (పాడిక్లన్స్ (కల్పాక్) వారు తెలుగులోకి తర్జుమా చేసి విడుదల చేస్తున్నారు. దీనికి 12 న ఎస్. ఎస్. ఎ. పి. ఆధిపతి క్రి జగన్మోహనరావు ప్రారంభోత్సవము జరిపారు. నిర్మాతలు మరటి దుర్గారావు. రచన తెరాగి, నిర్మాత దిన్ పాట్రాచి. స్టూడియో న్యూట్రాన్.

చీకట్లో ములిగిపోయిన చిన్నదీపం

కాల చలనచిత్ర సంఘానికి కొత్త కార్యకర్తల విర్వాటయింది. కందిత హృదయశాధకుల బ్రాహ్మణీ, లీలారీ మాజీకర్మరు క్రి

ఆర్. ఆర్. దినాకర్ అధ్యక్షులు ఆయాగ్న, ఉపాధ్యక్షులుగా క్రిమతి ఇందిరా గాంధీ తిరిగి ఎన్నిక అయింది. సభ్యులు: క్రియకులు ఆర్. కె. రామధ్యాని, కె. జి. సైయద్దీన్. ఎ. కృష్ణమూర్తి, ఆధికార ప్రతినిధులు: పార్లమెంటు సభ్యులు క్రిమతి సలమత్తు రామమూర్తి, నిర్మాత క్రి హిలేన్ చాపర్ ఫిలింస్ డివిజన్ నిర్మాత క్రి ఎ.జామిర్, అసధికార సభ్యులు మరిద్దరిని తరువాత నియమిస్తారు.

కాల చలన చిత్ర సంస్థ తీసిన 'రైట్ హాన్' ప్రస్తుతం దేశాంతరవాసం చేస్తుంది. విదేశాలలోని భారత రాయబారి కార్యాలయాలలో చూపిస్తున్నారు. మనదేశంలో పిల్లలు ఇంకా దీని చూడనోరుకోలేదు. నిర్మాతలు మొహమాట పడుతున్నారో, థియేటర్ యజమానులు చోటులేదని పేద పడుతున్నారో, లేక ఈ చిత్రం భారత దేశంలో పిల్లలకోసం తీసిందికాదో, ఇక్కడమాప విలువలేదో, ఎదో ఒకారణం ఉండాలని దీనినివాడ ఆసక్తిగలవాడు నచ్చచెప్పకుంటున్నారు. ప్రస్తుతానికి, చీట్ల వారిదూపవలసిన 'రైట్ హాన్', అందులోనే మునిగిపోయిందేమోనని, ఒకాయన, కారం చుక్కలకం కలిపి విమర్శించారు.

ఉపనయనానికి వచ్చిన ఆతిథులు క్రిమతి కన్నంబసు, క్రిమతి మార్గకాంక్షాన్ని పంకజిస్తున్న జమున

సన్మానాలు

గ్రామం లోని కుటుంబాలు, చుట్టూ ఉన్న ప్రజల ఆంధ్ర ప్రభుత్వం చేతులతో సహా సన్మానించారు. సన్మాన కార్యక్రమం సమర్పించారు. సమీక్షలో, అలాగే కార్యక్రమం ప్రజలకు ప్రసంగాలు చేసిన సన్మానం జరిగింది. తెలుగులో, ఇతర భాషల ద్వారా అభినందించారు.

ఈ సందర్భంగా జరిగిన ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కార్యకర్తల సమావేశంలో సన్మానం చేసిన కార్యకర్తలు, సమావేశంలో సన్మానించారు. కార్యకర్తల చేతులతో సహా సన్మానం చేసిన కార్యకర్తలు, సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు.

అలాగే సన్మానం ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కార్యకర్తల చేతులతో సహా సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు.

సన్మానించిన కార్యకర్తలు, ప్రజలకు, ప్రజలకు, ప్రజలకు, ప్రజలకు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్యకర్తల సమావేశంలో సన్మానం చేసిన కార్యకర్తలు, సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్యకర్తల సమావేశంలో సన్మానం చేసిన కార్యకర్తలు, సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు.

విరండికి వసతి సౌకర్యం ప్రజలకు సహజంగా ఉండాలి, అందుకు అనుగుణంగా సమావేశం చేయాలి. సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు.

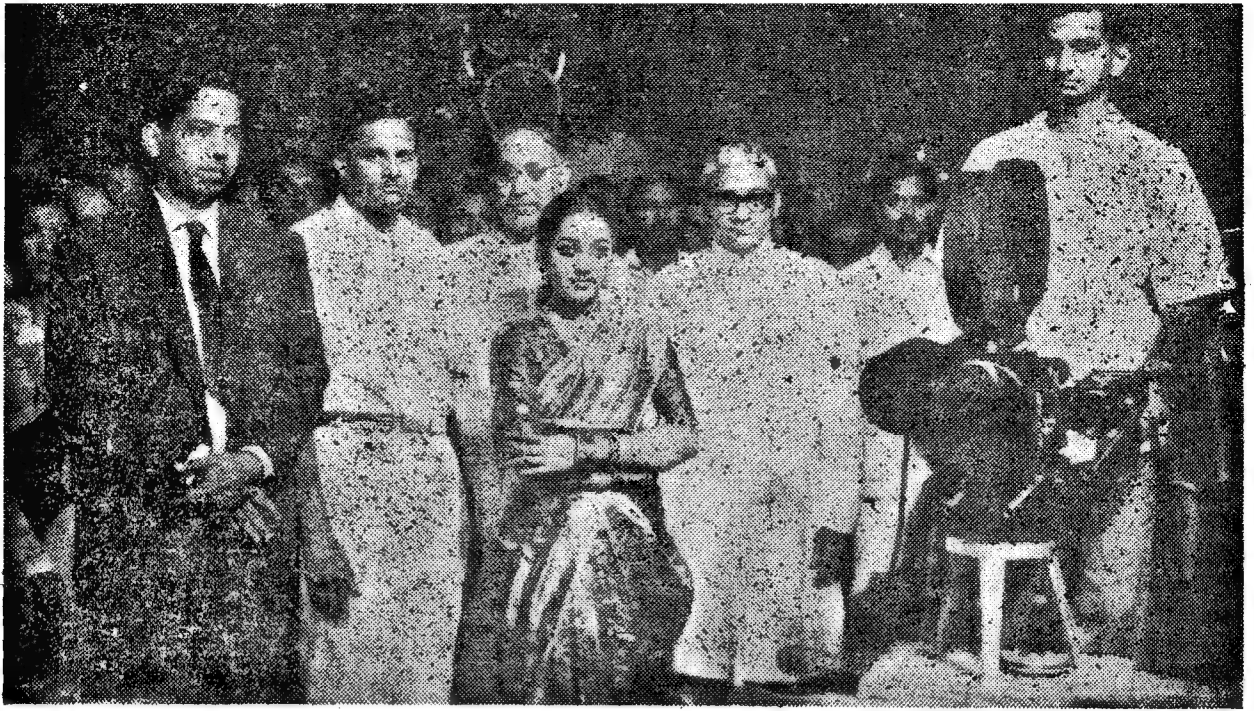
సమావేశంలో సన్మానం చేసిన కార్యకర్తలు, సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్యకర్తల సమావేశంలో సన్మానం చేసిన కార్యకర్తలు, సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు.

సమావేశంలో సన్మానం చేసిన కార్యకర్తలు, సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు.

సమావేశంలో సన్మానం చేసిన కార్యకర్తలు, సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు. సమావేశంలో సన్మానించారు.

నవకెక్సిఫీరిన్ (పాదర బాద్) వారి తొలిచిత్రానికి ఆర్థికమంత్రి కాసు బ్రహ్మానందరెడ్డిగారు ఇటీవల ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. (ఎడమనుండి) దర్శకుడు రామినీకు, నిర్మాత గంగాధరరావు, సారథి అధిపతి రామకృష్ణప్రసాద్, నటి జముని, మంత్రి బ్రహ్మానందరెడ్డి, ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు ఎం కె రాజు

జూన్ 7 న తిరుపతి సందర్భంలో వెలి విరిసింది. చలనచిత్రనటీనటులు అంజలిదేవి, రేంగి వెంకటరామయ్యగారలు శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయానికి మౌలిక సేవా విరాళం ఇస్తున్న సందర్భంగా, విశ్వవిద్యాలయంచూడు, వారి గౌరవార్థం విందుచేసి, అభినందనలు తెలిపారు. ఈ ఇద్దరూ విశ్వవిద్యాలయం సెనెట్ లో కాళ్ళతనఖ్యలు అయినట్లు ఆపాధ్యక్షుడు గోవిందరాజులు కాయుడుగారు ప్రకటించారు. విద్యాలయం పట్టాభి రామా రావుగారు పథికు అధ్యక్షుడి వహించారు. కాపీ ధర్మారావుగారు మొదలగు పెద్దలు అభినందిన పూర్వకంగా ప్రసంగించారు. రిజిస్ట్రార్ రామానుజరావు కాయుడుగారు పోస్టుగరింబెబుతూ, ఇతిరనటులు కూడా ఇలాగే విశ్వవిద్యాలయానికి ధూరి విరాళాలు ఇచ్చి విద్యార్థిరాలు వర్ధిల్లడానికి తోడ్పడాలన్నాడు.

“అక్కా నేను చదువుకోవాలి పాఠ్యం తెలియాలి మిత్రు అని ఎందరో విద్యార్థులు నాకు ఉత్తరాలు రాసేవారు ఇంతమందికి సహాయం చేయగలరోజు రావాలని నేవుని ప్రారంభించాన్ని. ప్రజల ఆదరభిమానాలతో ఈనాటికి వృద్ధిచెచ్చును ఇప్పుడు ఈ విద్యార్థిరానికి 20 వేలు సమర్పించ శ్లోకల్పించు కొన్నాను ఇలా చేయగలుగ తున్నంగుకు ఎంతో ఆనందంగా ఉంది” అని అంజలిదేవి అన్నది.

ఈ సమరవ చిత్రం విడుదల కాగానే ఈనాటికి విరాళం ఇవ్వడం సంకల్పించాను. ఇప్పుడు ఈసంగతి ప్రకటించ గలగడంవల్ల

బడిపంతులు

త్రయిన వాళ్ళు కాకుండా పోతే మనసు మనబాధ పడుతుంది. అకాని వాళ్ళు కన్న కొడుకులే అయితే, ఎ. ఎల్. ఎస్. వారి ‘బడిపంతులు’ చిత్రంలో ఆ ఆర్. పంతులు నటించినంత బాధా కలుగుతుంది. ఈ చిత్రంచూస్తే (గతవారం ధర్మజినుడి యోలో ప్రతికల వారికి చూపించారు. ఈ 19 నుండి ఆంధ్రలోని ముఖ్య కేంద్రాలలో అందరికీ చూపిస్తూన్నాడు) శార్దూలపు వరకాలంలో, కన్న బిడలు కూడా శ్రేణి చేసిన తిరిదండుల ఖోభకు రూపకల్పన చేయడమే లక్ష్యమని అనిపిస్తుంది. శబుడు బి ఆర్. పంతులు, ఆయన సతిగా ఎం. వి. రాజయ్య అందులో కృత కృత్యులయ్యాడు కాని దీని కథాకమామిషా గమనిస్తే, దర్శకుడు పంతులుకు, శబుడు పంతులుకు అదర్శ ప్రాయమైన అనివాభావమైన విక ఇవాళ నాకు పండుగరోజు ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయం గటిగా నిలబడింది ఇప్పుడు ఈనాటిని కాపాడుకుని, వృద్ధికి తెచ్చుకో వలసిన బాధ్యత మన అందరిమీదా ఉంది.” అని రేలంగి అన్నాడు.

సన్నులభారం లేకపోతే, ఇలా ఎన్ని టీకో ఇవ్వవచ్చు అని ఆయన వచ్చుతూ అన్నాడు.

మత్యం ఉందని, ఇద్దరూ ఏకాభిప్రాయాలని ధంకామిద చెప్పకొటి చెప్పకొలేము చిత్రం చేయక కథ ఆరంభించి నడిపి తీరు కథావస్తువుకు దగ్గం చూడాలి కావు. ఈ సంగతి మర్చిపోయి (లేదా దృష్టిలో ఉంచుకుని) చూస్తే ఈ చిత్రం, అర్థమైన ముఖ్యపాత్రల కథ ప్రశంస నియమం కనిపిస్తాయి. అప్పుడు అందులోని ఇతిర భాగాలు అనేకం అనవసరం అనిపిస్తాయి. ఏమైనా ఈ చూడమంచి చిత్రం బి గౌరవించ తగ్గది ఈ చిత్రం. కన్న డెంబ్బ ఇది మొదలు తియ్యరైంది. ఇటీవల తమిళం లోకి, ఇప్పుడు రావు (‘చక్రపాణి’) సత్యవారాయణగారిచే తెలుగులోకి తర్జుమా అయింది.

లంచములు ఇవ్వకుము, పుచ్చుకొనకుము, నీతిగా ఉండుము అన్న నీతివాక్యాలను ఈ బడి పంతులు, బడినడిచే పంచాయతీ పెన్ డెంటు జీవితంలో స్థాపించబోవడంతో కథ ఆరంభించి అవుతుంది. వారిద్దరికీ జరిగిన ఘర్షణ ఫలితంగా ఆదమకు పదవీధిపై పంతులు మీద పగపడతాడు. ఆయన ఇల్లు తగలబెడతాడు అప్పుడు ఎలిమెంటరీ బడిపిల్లలు చందాలుపేసకొని పదిపది పానువేలరూపాయల చేసే ఇల్లు పెట్టకటి గురువుగారికి బహూకరి పారు. ఈలోగా ఆయన, ఊరి చా రూ కావా ప్రయాసపడి, బడికి భవనం కట్టడానికి విడుదల చేసే చందాలు పోగుచేస్తాడు. ఆ డెబ్బుని, దుష్టుకు పంచాయతీ పెన్ డెంటు దొంగిలించబోయి దొరికి ఖైదుకు పోతాడు. ఇక్కడిలో బడిపంతులు కథ ముగిసి పంతులుకథ ముందుకు సాగుతుంది.

కొడుగులపైరూ పెరిగి పెద్దవాళ్ళూ, గొప్ప
వాళ్ళూ కూడా అవుతారు. మామూలు అల్లె
రింటికి వెళుంది. అప్పటికి పంతులు రిటైరు
అయి పింఛను తీసుకుంటాడు. అప్పులవాళ్ళు
చుట్టుముడతారు. ఇల్లు, పిల్లలు కట్టిచ్చిన
దన్న భావంతో, తాకలు పెట్టడానికి, తెగ
నమ్మి అప్పుతీర్చడానికి పంతులు ఇవడడు.
భోగ భాగ్యాలతో కులతూగుతున్న
పంతులను పిలిపించి శంకరి
అతడు. డబ్బు అడగగానే, కన్నబిడ్డలు
వా మొహమొహాలు చూసుకుని, చివరకు
గోరూ, తండ్రికోరూ అశ్రువంతో ఇవ్వ
డతారు. వృద్ధులపంతులు అలా చెరో
టా ఉంటూ, అక్కడ నానాఅవ్వలూ
తారు. దొంగతనంవంటి నిందలుకూడా
నడపడతాయి.
గెన్ ఆరిసు శివాజీ కేజేఎన్ చివరకి కథలో
రఫేడి పోలీసు వేషంలో వచ్చి, అందరినీ
చోట చేర్చి సంతోషకరంగా సమస్య
నిష్కరిస్తాడు. ఈ చిత్రంలో చూడతగ్గ

భాగం అంతా, డైరేరా చివర ఉన్న
శాలుగు వాక్యాలమాటనే ఉంది. రాజమ్మ
గొప్పగా నటించింది ఆమె పెదకోడలుగా
జానకి కూడా చెప్పకోతగ్గ పాత్రధర్మంలో పాత్ర
నిర్వహించింది. దీని సరీజ, కొత్త తెలుగు
నటుడు నూర్షకుమార్, చేసిన ముఖ్యమైన
పని యుగళగీతాలకు తగ్గట్టుగా, మహాబలిపురం
శిల్పాలమండర పరుగులెత్తడమే. ఉన్న
తలో నూర్షకుమార్ బాగా నటించాడు
కాని, అతనికి, పలువురు ఇతరనటులకూ
ఛాయాగ్రహణం న్యాయం చెయ్యలేదు.
దానికి తగ్గట్టా మేకప్ కోటలుకూడా, బడి
పిల్లలవాటకంలో వేషాలను చూడవచ్చేగా
వేసుకున్నట్టు ఎబ్బెట్టుగా కనిపిస్తాయి.
కన్నడ హాస్యనటుడు సరసింహరాజు హాస్యం
హుమరుగా ఉంది. విలన్ పాత్ర ధరించిన
మాధురావు చేసిన పని, - కన్నడ సీమలో
ఎలాఉన్నా, మనప్రాంతాలలో నటన అని
పించుకోడు. రావువారి డైలాగులు చక్కని
హాస్యంతో హుమరుగా నేఉన్నా, చాటిని

తొడుక్కున్న వారికి అవి ఆమోఘంగా వరి
పోలేదు. పాటలుమటుకు చాలా బాగా
వదిలాయిన శ్రీనివాస్, సుశీల, రాజా, లీల
ఆయాపాటలు హాయిగా పాడారు. సంగీత
నాటకంగా చూపించిన రామాయణ కథ
చాలా బాగుంది. రచన చక్కని సంగీతం,
ముదోచ్చేపిల్లలనటన, కలసి దాన్ని ముచ్చ
టగా తీర్చిదిద్దాయి. ★

రాబర్ట్ డొనాట్ మృతి
ఉత్తమనటుల శ్రేణిలో అగ్రగణ్యుడైన
బ్రిటిష్ నటుడు రాబర్ట్ డొనాట్ గతవారం
మృతి చెందాడు. విన్సెంట్ బాయ్, కాంట్రీ
ఆఫ్ మాంటి క్రీస్టో, గుడ్ బై మిస్టర్ చిప్స్
చిత్రాలలో నటన అతనికి ప్రపంచవ్యాప్త
కీర్తి గడించిపెట్టింది. ముఖ్యంగా చివర
పేర్కొన్న చిత్రంలో డొనాట్ ధరించిన
బడిపంతులు పాత్రను, చూచిన వారు ఎన్న
టికీ మరువలేరు. ★

★ లోకం తీరు ★

(7 వ పేజీ తరువాయి)

అతిథులను ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళ గొట్టటం
నాణ్యతాప్రదర్శితా నేరమవుతుంది! అందు
నేతర చూతి నేను మీకు 'రికమెండ్'
చేస్తున్నాను.
ఒక విషయం మాత్రం మీరు ముందుగా
యసుకోవాలి! మీరు ఏ విధంగా మాట్లా
గా సరే ఆ మాటలు 'సుగర్ కోరెట్' డి
యస్ లాగ వుండాలి! అంటే మరేరియా
మాత్రంలాగ వుండాలి! ఈ సిద్ధాంతం
బాగా జ్ఞాపకం వుంచుకొని మీరు సంచ
రించారంటే మీరు తలపెట్టిన కార్యంలో
మీకు అఖండ విజయం గ్యారంటీ!
నిజానికి మీ యిల్లికు బంధువులు, స్నేహి
తులు అనేవారే ఎక్కువగా వస్తారు. వాళ్ళికి
మీకూ బాగా దగ్గర బంధుత్వంకొని, ప్రాణ
స్నేహంకొని వుంటుందనుకోండి—వాళ్ళను
ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళగొట్టటం అనేది అంత
సులభంకాదు మరి! అందుకని ముందస్తుగా
మీరు ఒక పని చెయ్యండి! అయితే ఈ
విషయంలో మీరు జాగ్రత్త పడవలసినది
పొటంటే, మీరు వాళ్ళని ఇంట్లోనుంచి
వెళ్ళగొట్టాలనుకుంటున్నట్టు వాళ్ళికి ఎంత
మామూలు తెలియకూడదు! తెలిసిందంటే—
వాళ్ళల్లో నాలాంటి మొండివాడు, పెంకి
వాడూ ఎవడోనా వున్నాడంటే—'థాం'
మ్యరీ పేలవలసిన టపాకొయ్య, 'తున్ను'

మని ఛీదేసిందన్నట్టు మీ క్రిమి అంతా
వృధా అయిపోతుంది! తస్మాత్ జాగ్రత్త
జాగ్రత్త!
అందుచేత ఈ విషయంలో భార్య
భర్తలు ఏకాభిప్రాయంతో పని చెయ్యాలి.
లేకపోతే లాభంలేదు. ఒకవేళ మీకూ మీ
భార్యకూ ఏమైనా మనఃస్వర్గాలు అంతకు
ముందేవచ్చి వున్నాయనుకోండి. ఇంటికి
వచ్చిన అతిథులు వెళ్లిపోయేవరకూ ఆ మనః
స్వర్గాలు పూర్తిగా మర్చిపోవాలి! ముందు
గానే భార్యభర్తలు ఇద్దరూ కలసి ఆలో
చించుకోవాలి. మూడువంతుల ఇళ్ళల్లో
భార్య తరపు బంధువులని వెళ్ళగొట్టాలని
భర్తకూ, భర్త తరపు బంధువులని వెళ్ళ
గొట్టాలని భార్యకూ చాలాచాలా ఇవంగా
వుంటూ వుంటుంది! స్నేహితుల విషయంలో
కూడా వాళ్ళి అభిప్రాయాలు అలాగే
వుంటాయి! కొని మీరు ఇవపడి మీ భార్య
గనక ఇవపడకపోతే మీ గతి త్రిశంకు
స్వర్గమన్నమాటే! అందుచేత ఈ విష
యంలో మీ భార్యతో రహస్యంగా ఆలో
చించిన తర్వాత కార్యరంగంలోకి దిగండి.
“నేను నిజంగా గట్టిగా కొడుకున్నట్టు
నిన్ను కొడతాను! అంటే మెలిగానే
కొడుతూ ఏదైనా చప్పుడు చేస్తానులే!

ను వ్వు నిజంగా నేనీడు నున్నట్టు,
గట్టిగా అరుస్తూ ఏడు! బాగా ఏడు!
కళ్ళమ్మట నీకు రావేమో అని అనిపిస్తే,
అమృతంజనమేనా, జామాయిలేనా కళ్ళికి
కొంచెం రాసుకో! ఇదంతా ఉడుతి
నాటకం సుమా! నిన్ను గట్టిగా కొట్టనలే!
భయపడకు” అని రహస్యంగా మీ భార్యతో
ముంజే చెప్పండి. లేకపోతే ఇంటికొచ్చిన ఆ
అతిథులమందు మీరే ఇంట్లోనుంచి బయటికి
వెళ్ళవలసినగతి మీకు ఇటీనా పట్టనచ్చు!
“రహస్యంగా” అని ఎందుకంటున్నానంటే
కొంతమందున్నాను చక్కడకాననలు! వాళ్ళు—
“మీరు అవిడని కొట్టాలని కొట్టలేదు, అవిడ
ఏడనాలని ఏడవలేదు, నేను వెళ్లాలని వెళ్ళ
లేదు!” అంటూ వెనక్కి తిరిగివచ్చే అతిథు
లున్నారు! తస్మాత్ జాగ్రత్త జాగ్రత్త!
మీరు మీ భార్యను తిట్టినాసరే, కొట్టినా
సరే ఆమె ఎగురుమాట మాట్లాడకుండా
వుండేటట్టు ఆమెకుదనుంచి మీరు గనక ఒక
వాగ్దానాన్ని తీసుకోగలిగారంటే, ఇంటికి
వచ్చిన అతిథులని వెళ్ళగొట్టటం విషయంలో
మీరు సంగతుకూ జయం పొందారన్న
మాటే! ఎందుచేతనంటే మీరు మీ భార్యతో
ధూం, ధాం అంటూ చిరచిరలాడుతూ ఫట్
ఫట్ మంటూ చెబ్బలాడటం చూసిన ఆ అతి
థులు—“ఇక్కడ గొడవరా బాబూ! నిశ్చిం
తగా, సుఖంగా పిల్చింట్లో వెళ్ళిపోతేనా
వుండిపోదామని ఇక్కడగవస్తే, ఏలేమో
ఆ సమానూ చెబ్బలాడుకొంటున్నా లేమిటి
ఖర్మ! ఇంతిక్నా మనింట్లోనే కా సమాన

లోకంతిరు

క్యాంతిగా వుంటుంది" — అనుకొని వాళ్ళు ఆ రోజే మాటకట్టేస్తారు!

మీరూ మీ భార్యకలసి పేచీలుపడటానికి సమయం, సందర్భాలు కూడా చూడాలి మరి! వన్నడిగితే, అతిథులతో పాటు భోజనానికి కూర్చున్న సమయం, సందర్భం ఈ విషయానికి చాలా మంచిది! భోజనం చేస్తూ కూర్చుంటే కాం ఎక్కువైందనీ, పులుసులో పులుపేలేదనీ అంటూ మీ భార్యను నోటి కొచ్చినట్లూ తిట్టండి! మీరు 'ఎవరే నిలవరే' కంచాలలో గనక భోజనం చేస్తూన్నట్లయితే ఆకంచాల్ని విసిరేయటంకూడా చాలామంచి పని! మీరూ మీ భార్యకలసి చేసుకొన్న ఒడంబడిక ప్రకారం—మీ భార్య మహా పతివ్రతకన్నా మహాపతివ్రతకా! అందుచేత ఆవిడగారు పల్లెల్లు మాట కూడా ఎదురు సమాధానం చెప్పకుండా మొసరి కన్నీళ్ళు కార్చుతుంది! ఈ వ్యవహారం అంతా చూసిన ఆ అతిథులకి గుండె లేజారయిపోయి, కిక్కురుసుకుండా వెంటనే తిను ప్రయాణానికి మూటాముల్లే కట్టేస్తారు!.

అప్పటికీ కదలరనుకొండి కొంతమంది! ఆ అతిథులకి ఒడించే చాగులోనూ, పులుసులోనూ ఒక కుంచెడు ఉప్పుపొయ్యండి! (ఉప్పు ఎందుకు కెబుతున్నాన్నానంటే, మరి, యీ కాలంలో అన్నింటికన్నా చక్కగా దొరికేది అదొక్కటే!) ఆ తిర్వార మర్రి మామూలే! మీరు భార్యను తిట్టటం ఆవిడ మొసరి కన్నీళ్ళు కార్చటం! ఆ ఉప్పు కషాయాలవంటివి ఎన్నాళ్ళు తింటారు ఆ అతిథులు? చచ్చినట్లు కళ్ళకు బుద్ధి చెబుతారు!.

అతిథికన్నా ఘనమైన ఆదంబులన్న అన్నట్లు మీరు ఉప్పు కషాయాల వంటలు తియ్యారు చేయించివాడూ కదలని అతిథులు కొందర వున్నారు! మీరు ఒక ఎత్తు నేస్తే అందుకు వెంటనే వెస్తారు వాళ్ళు!

ఇంటికి వచ్చిన అతిథులను పసుపడుకోబెట్టి బయటకు పంపించి వేయటంకూడా యిందుకు ఒక దారే అనేది నేను కాదనను. కాని వాళ్ళని నిజంగా పసుపడుకోపెట్టకూడదు. అతిథులు యింటికి వచ్చిన సమయంలో—పాదున్నే లేక మాడవుడిగా మీరు బయటకు వెళ్ళిపోండి. దారిలో ఏదైనా హోటలులో భోజనం చేసి అఫీసుకు కూడా వెళ్ళిపోండి. మీరు వసారుకు దా, మిత్తోకలసి భోజనం చేద్దామనుకొంటూ, మిత్తోసం చూసి చూసి వరకు ఏ ఒంటి గంటకో, రెండింటికో ఆ అతిథులు భోజనం చేస్తారు! కాని మీరు ఇంటికి ఎంగుకు

రా లేదో మీ భార్యకు తెలుసుకొంటే, ఆవిడ రహస్యంగా, గంభీరంగా తన భోజనం పూరి చేసుకొంటుంది. మీరు ఆవిడ కోసం ఆదుర్దా పడవనవరం లేదు! రాత్రికు కూడా మీరు ఇంటికి అలస్యంగా వస్తూ వుండండి. అంటే ఈ సందర్భాన్ని ఆధారంగా తీసుకొని ఘట్టు మోసినిమాచూసి, ఇంకా ఓపిక వుంటే సెకండ్ హా కూడా చూసి రాత్రి ఏ రెండింటికో ఇల్లు చేరుకోండి!.

ఆ అతిథులు మిమ్మల్ని ఏమైనా అడిగితే 'అఫీస్ ఇన్ స్పెక్టిన్ జరగబోతోందని, అందుకు గాను రికార్డులన్నీ సరిచూచుకోవటంలో చాలా పొద్దు బోతోందని,' తెగించి, ధైర్యంగా ఓ అబద్ధాన్ని చెప్పేయండి! ఈ పరిస్థితి అంతా రెండుమూడు రోజులు చూసేసరికి వాళ్ళకి నిజంగా పిచ్చికి మూటకట్టేస్తారు!

ఇటువంటి యుక్తులకూడా లొంగని అతిథులు కొందరున్నారు. వాళ్ళని ఒక విధముగా వెళ్ళగొట్టవచ్చు అంటే—వాళ్ళ భార్యలకు ఇంటిపని అంతా అప్పగించి వేయటమే! మీ ఇంట్లో సుఖపడటం కోసమే వాళ్ళు మీయింటికి వస్తారు కాని, వాళ్ళ భార్యల చేత మీ ఇంటి బాకీరి అంతా చేయించటానికి మాత్రం వాళ్ళు మీ ఇంటికి రారనే సంగతి మోన్ ఇంపార్టెంటు. మీయింటికి ఏసమయంలో ఎవరు వస్తారో అనే ముందాలోచనతో, మీ భార్య ఒక సేతు సీపాడు తియ్యటి ఏరనీళ్ళు మందు తెప్పించుకొని రేడిగా వుంచుకోవాలి! ఆ అతిథులు మీ యింటికి వచ్చిన రోజే— "వారం రోజులనుంచీ ఒకటే తల పోటు! కడుపులో ఎమిటో తిప్పుతున్నట్లు ఆస్తమా వికారంగా వుంటోంది. కూర్చోటానికి, నుంచోటానికి కూడా బాధగానే వుంది! సరిగ్గా సమయానికి దివుడు నిన్ను పంపినట్లుగా వుంది నువ్వు రావడం! ఈ పూటకీ కంట కాస్త చేసి పెడుదూ! అంటూ తియ్య తియ్యగా ప్రేమగా మాట్లాడుతూ ఆ అతిథి భార్యకు వంటపని ముందు అప్పగించివేయాలి ఆతిర్వాత దానీదాతో రహస్యంగా మాట్లాడి ఓ వారంరోజుల పాటు దానికి నెలపు ఇచ్చేయ్యాలి! ఆ తరువాతి తలకు గట్టిగా ఒక గుడ్ బిగించుకొని గట్టిగా ముక్కుతూ మూలగంటం—గంట గంటకీ ఆ ఏరనీళ్ళు మందు తాగటం—సాయంత్రానికి తల నొప్పిని జ్వరంగా మార్చుకోవటం!

చాలు! చాలు! ఇంక ప్రాయశక్తరైదు. ఎన్నాళ్ళుంటారు ఆ అతిథులు! ధనానన!

అమెరికా వెళ్లి తిరిగివచ్చిన పెద్దమనిషి తన అనుభవాలను గురించి స్నేహితులతో చెపుతూ ఇలా అన్నాడు "మేము నయా గరా జలపాతాన్ని చూశాం. ఆ జలపాతంలో ఎంతకీక్రిపుందం? జలపాతాన్ని చూస్తూ మాళ్ళ విడ ఒక నిమిషం నేపు మాట్లాడటమే మానివేసింది."

—బోసుబాబు.]

మర్నాడే మాటకట్టేస్తారు! ఇన్ని రకాల ఆస్తాల్ని ప్రయోగించి లొంగని అతిథులు కొందరున్నారు! ఇంక వాళ్ళని వెళ్ళగొట్టటానికి ఒక్కటే ఉపాయం! సాధారణంగా ఈ సామెతలూ తప్పించుకోలేదు! ఈ ఉపాయం రెండుభాగాలు. వాళ్ళ పిల్లలకి మీ పిల్లలకి మగ్గుకుమ్మలాటలూ, కీచులాటలూ వచ్చేటట్లు చెయ్యటం మొదటిభాగం! దాంతో వాళ్ళకి అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోవాలనే భావం కలుగుతుంది. ఇంక రెండవభాగం—మీ భార్యమీద కేకలువేస్తూ వాళ్ళ వైపు అనుమానంగా చూస్తూ—"వా కోటుకేబులో పది రూపాయల కాగితం ఉండొచ్చునయింది? ద్రామరులో నిన్ను రావడానికి రూపాయల చిల్ల పెట్టాను నీమయింది? అని గట్టిగా అరచండి!

ఇంక ఎక్కువగా ప్రాయశక్తరైదు! దెబ్బతోగాని దెబ్బలతో వదలడన్నట్లు, ఈసారి ఆ అతిథుల పని ఫీనిష్! మీరు బతికూరి పిల్లివాడూ మర్రి ఎప్పుడూకూడా వాళ్ళు మీయింటికి యింకరాదు!

చాలా బాగుంది వ్యవహారం! నేనే ఎప్పుడైనా మీ ఇంటికి వచ్చాననుకొండి! నీవు చెప్పిన విద్యయే నీరజాతి అన్నట్లు ఈ ఆస్తాల్ని నామీద ప్రయోగించారంటే మాత్రం నేను ఊరుకోనునుమా! మీరు అనుకొంటారు—పద్మవ్రాసాంలా పన్ను గడ్డ పన్నేవాని! కాని ఆ పద్మవ్రాసాన్ని భేదించేందుకు నేను అరనడకే అయిపోతాను! తప్పాత్ జాగ్రత్ జాగ్రత్!

అన్నీ బాగానే వున్నాయికాని, చివరికి అస్త్రప్రయోగానికూడా ఆ అతిథులు కదలకపోతే ఏంచెయ్యాలి? అని ఆడ గాలనిపిస్తుంది కొంటేకోణిగి! తూర్పు తిరిగి దణ్ణం పెట్టండి!

...వెనువెంటనె భామవెడలె”

ఫోటో : ఎన్. గిరిధర్.]

అతి సౌందర్య తిలకంగా నుండుటకు

అకర్షణీయమైన సౌందర్య వికాసముతో మనోహరముగా
పొద్దు పుచ్చుడు. సంవత్సరాంతమున్ను సంతృప్తిగాను,
చల్లగాను, పరిశుభంగాను ఉండుటకు చర్మమును
పొదించునట్టిది, పొదరు ఆధారమునకు దివ్యమైనట్టిది
యగు “హేజ్ లైన్ స్నో” ను ఉపయోగించుడు.
ఇది తొర-విరోధక ఏలూతో ప్యాక్ చేయబడి వచ్చుచున్నది.

“HAZELINE’ SNOW”
(TRADE MARK)
“హేజ్ లైన్ స్నో” (ట్రేడ్ మార్కు)
బి. రో. న. వెల్ కమ్ ప్రా. డ. క్ట్

